Έτος ΙΔ'

Τεύχος 308ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 241

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Κάποιο ἔγκλημα στὸ Βοτανικό, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπ. Λεωτσάκου..... 245

ΕΠΙΔΥΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Οἱ νόμοι 4500 καὶ 4501 δύο μεγάλα ἐπιτεύγματα πρὸς ὄφελος τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑπὸ τῶν «Λ.Χ.» 250

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΗΣΙΣ

Ἡ πολύκροτος δίκη τῆς Μόσχας, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυν. Α' κ. Χαραλάμπους Σταμάτη 255

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

16ος Γενικὸς Ἰσολογισμὸς ἔτους 1965 260

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Γενικὸς Ἰσολογισμὸς ἔτους 1965 262

Ἀπολογισμὸς μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου 1966..... 264

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 267

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ἡ μεγάλη ἐτησία χοροεσπερὶς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη..... 269

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 272

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΩΡΕΣ

Τὸ Διάσελο ἐκδικεῖται, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλάμπους Σταμάτη..... 275

ΙΣΤΟΡΙΑ — ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 278

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἀθλητικὴ δραστηριότης τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Βασιλείου Κρύου 283

ΠΕΝΘΗ

Ἀντώνιος Χριστοδουλάκης - Γεώργιος Σταθόπουλος, ὑπὸ τοῦ κ. Χ.Σ. 285

Παῦλος Παπαδόπουλος, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. Ράϊκου 286

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ..... 287

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
{ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ΄.	ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966	ΤΕΥΧΟΣ 308

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΕΪΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΗΘΙΚΗΣ

Ι. Ἀντίδρασις κατὰ τῶν ἀθεϊστικῶν καὶ ὑλιστικῶν σχολῶν.

1. Γενικῶς:

Εἰδικώτερον δ' ὁ Χριστιανισμὸς ἐστράφη κυρίως ἐναντίον τῆς κατὰ τὴν 19ην ἑκατονταετηρίδα ἐξαπολυθείσης ὑλιστικῆς καὶ ἀθεϊστικῆς φιλοσοφίας, θεωρηθείσης εὐστόχως ὡς βασικοῦ κρουνοῦ τοῦ ἠθικοῦ κλονισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ἐκινητοποιήθησαν διάφορα ἐκλεκτὰ χριστιανικὰ πνεύματα ἐξ ἐκπροσώπων ποικίλων ἐπιστημονικῶν κλάδων καὶ ἐδημιουργήθη εἶδος μιᾶς «θεολογικῆς χριστιανικῆς σχολῆς», ἥτις, τάξασα ὡς σκοπὸν αὐτῆς νὰ ἐπαναγάγῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς τὴν «ὁδὸν» καὶ εἰς τὴν «ζωὴν» καὶ εἰς τὸ «φῶς», ἤρξατο συστηματικῶς νὰ πολεμῇ τὴν εἰσελάσασαν «ἐπιστημονικὴν ἀπάτην» («ἐπιστημονικὸν ὑλισμὸν») καὶ κυβερνήσασαν τὴν σκέψιν τοῦ 19ου αἰῶνος.

Κοσμοθεωρίαν διαλαλήσασαν ὅτι βάσις τῆς πραγματικότητος εἶναι ἡ ὕλη, ὅτι τὸ «νεφελῶδες» πνεῦμα παράγεται ἐκ τῶν ἑλίκων τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τέλος ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι τὸ σύνολον τῶν φυσικῶν δυνάμεων, ἃς θεοποιεῖ ὁ ἀδύνατος ἄνθρωπος, ἤ, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Feuerbach, ἡ προσωποποίησις καὶ ἡ προβολὴ τῶν ἀνθρωπίνων πόθων ἐντὸς τοῦ μεταφυσικοῦ πεδίου.

Καὶ ἡ θεολογικὴ αὕτη σχολὴ ἤρχισε νὰ καταφέρῃ ἀποφασιστικὰ πλήγματα ἐναντίον τῶν θεμελιωδῶν ἐπιχειρημάτων τῆς διδασκαλίας τοῦ ὑλισμοῦ καὶ τῆς ἀθεΐας, ἀποκαλύψασα ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ ψεῦδος καὶ σαρώσασα τὴν πρὸς στιγμὴν ἡγεμονεύσασαν περὶ τὴν κοσμοθεωρίαν ταύτην αἴγλην.

2. Εἰδικῶς:

Ὑπὸ τὴν πνοὴν δὲ ταύτην ἡ ἐν λόγῳ χριστιανικὴ θεολογικὴ σχολὴ ἐστράφη εἰδικώτερον καὶ ἐναντίον σχολῶν, αἵτινες διεποτίσθησαν ὑπὸ ἀναλόγων ἐπικινδύνων κηρυγμάτων. Ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον δ' αὕτη ἐστράφη:

α΄) Ἐναντίον τῆς «ἀγγλικῆς ὠφελιμοκρατίας» (Utilitarismus), ἡ ὁποία ἐκινήθη περὶ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Πρόκειται περὶ θεωρίας, ἀναπτυχθείσης ὑπὸ τοῦ ποινικολόγου φιλοσόφου δικηγόρου Ἱερεμίου Βένθαμ (Jer. Bentham) καὶ διακηρυξάσης ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἄγεται

μόνον ὑπὸ τῶν ἐλατηρίων τῆς ἡδονῆς καὶ ὅτι ἐνεργεῖ ἐκ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος κατὰ τὰ ἀξιώματα τοῦ αἰσθητισμοῦ. Τοιουτοτρόπως ὅμως ὁ ἐν λόγῳ ὠφελιμισμὸς καὶ ἡδονισμὸς καὶ εὐδαιμονισμὸς ἐδημιούργησε μίαν ἐπικίνδυνον ψυχολογικὴν ἀτμοσφαῖραν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἐφ' ὅσον ἀπεφάνθη ὅτι μοναδικὸν εὔλογον κριτήριον τῆς ἠθικῆς ἀξίας καὶ ἠθικῆς ἀπαξίας εἶναι οὐχὶ τὰ κατὰ τὴν λογικὴν καὶ ἠθικὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν ἀγαθὰ ἢ τὰ φαῦλα, ἀλλὰ τὰ κατ' αἴσθησιν ὠφέλιμα ἢ βλαβερὰ ἐπακολουθήματα τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἤτοι τελικῶς μία ταπεινὴ χρησιμοθηρία.

δ΄) Ἐναντίον τῆς «ἀγγλικῆς ἐξελιξιαρχίας» (Evolutionismus) ἡ ὁποία ἐνόμισεν ὅτι καταρρίπτει τὸ ψεῦδος τῆς θρησκείας, ἐὰν ἰσχυρισθῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατάγεται ἐκ τοῦ κτήνους.

Πρόκειται περὶ θεωρίας, ἀναπτυχθείσης ὑπὸ τοῦ διασήμου Ἄγγλου φυσιοδίφου Charles Darwin καὶ διακηρυξάσης ὅτι πάντα τὰ εἴδη τῶν ἐμβίων ὄντων, δηλονότι ἄνθρωποι, ζῷα καὶ φυτά, παρουσιάζοντα σειρὰν ἀνισουσῶν κλάσεων, παρήχθησαν ἐξ ἁπλῶν ἀρχικῶν μορφῶν μονάδων ζωῆς, αἱ ὁποῖαι, κατόπιν διαφόρων ποικίλων καὶ πολυπλόκων φυσικοχημικῶν ἐπιδράσεων τοῦ περιβάλλοντος, ὑπέστησαν, βραδυτάτας καὶ ἀενάους μεταβολάς, ἐξελίξεις, ἀναπτύξεις καὶ διακλαδώσεις (Differenzierung). Τοιουτοτρόπως ὅμως καὶ ἡ ἐν λόγῳ ἐξελικτικὴ θεωρία ἐδημιούργησε μίαν ἐπικίνδυνον ψυχολογικὴν ἀτμοσφαῖραν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἐφ' ὅσον ἐνέταξεν αὐτοὺς εἰς τὴν κλίμακα τῶν ζώων καὶ ἐφ' ὅσον ἐθεοποίησε διὰ τὴν ἐπικράτησιν τὸν ἐν τῇ «ζούγκλᾳ» ἰσχύοντα νόμον τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ (τὸν «ἀγῶνα περὶ ὑπάρξεως»).

γ΄) Ἐναντίον τοῦ «γαλλικοῦ θετικισμοῦ» (Positivismus) τοῦ Auguste Comte, ὅστις ἐπέφερεν ἐπικίνδυνον καὶ τραγικὸν κλονισμὸν παρὰ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων, ἐφ' ὅσον ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ πίστις εἰς Θεὸν εἶναι μωρία καὶ ὅτι κριτήριον τῆς ἠθικῆς ἀξίας τῆς ἀνθρωπίνης διαγωγῆς δύναται νὰ ἦ μόνον ἡ ἐν πνεύματι ἀλληλεγγύης (Altruisme) ἀφοσίωσις εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἀναβιβαζομένης εἰς θεότητα ἀνθρωπότητος («θρησκεία τῆς ἀνθρωπότητος», Religion de l'Humanité).

δ΄) Ἐναντίον τοῦ «μαρξιστικοῦ ἀνθρωπολογισμοῦ» (Marxismus), ὁ ὁποῖος ἀντικρύζει τὸ ὅραμα τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἀγαθά.

Πρόκειται περὶ κοσμοθεωρίας, ἀναπτυχθείσης ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ κοινωνιολόγου, οἰκονομολόγου καὶ φιλοσόφου Karl Marx, διακηρυξάσης τὴν διαφθείρουσαν λατρείαν τοῦ Μαμωνᾶ, ἐφ' ὅσον ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ εὐτυχία τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι παίγνιον τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων, ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι θεσμὸς τῆς ἐκμεταλλευομένης τὸν λαὸν κληροκρατίας καὶ πλουτοκρατίας, ὅτι ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἡ ἐκ μιᾶς τοιαύτης πίστεως ἐκπορευομένη ἠθικὴ εἶναι ψεῦδος καὶ βλακεία καὶ τέλος ὅτι μοναδικὸν φυσικὸν κριτήριον τῆς ἠθικῆς ἀξίας τῆς ἀνθρωπίνης διαγωγῆς δέον νὰ ἦ ἡ ἐν πνεύματι τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος τῆς ζωῆς ἐξυπηρέτησις τῆς ἰδέας τῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης.

ε΄) Ἐναντίον τῆς «ἡρωϊκῆς ἠθικῆς» (Herrenmoral) καὶ ἐναντίον τῆς «ἡρωϊκῆς ἀπαισιοδοξίας» (Heroischer Pessimismus) τοῦ διασήμου Γερμανοῦ φιλοσόφου καὶ ποιητοῦ Friedrich Nietzsche, ἡ ὁποία ἔψαλλε τὸν ὕμνον καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τὰ οὐράνια καὶ κατέστησεν ἴνδαλμα τῆς ἀγωνιζομένης ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρωπότητος τὸν «ἡρωϊκὸν ἐγκληματίαν», τὸν μόνον ἄξιον καὶ τὸν μόνον ἔχοντα δημιουργικὴν θέλησιν.

Πρόκειται περὶ εἴδους «ἡρωϊκῆς φιλοσοφίας», ἡ ὁποία ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ ἠθική, ἡ διδάσκουσα ταπεινοφροσύνην καὶ δουλικὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, εἶναι «ἠθικὴ δούλων, σκλάβων» (Sklavenmoral) καὶ ἐκπηδᾷ ἐξ ἑνὸς ἐξευτελιστικοῦ διὰ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων συναισθήματος ἀδυναμίας. Διὸ καὶ θὰ ἔδει ὁπωσδήποτε νὰ κατακρημνισθῇ ὑπὸ μιᾶς σεβομένης ἑαυτὴν «ἡρωϊκῆς ἀνθρωπότητος» (Herrenmenschentum), ἥτις, ἐξελισσομένη εἰς «ὑπεράνθρωπότητα» (Übermenschentum), θὰ ἐδημιούργει μίαν ἀξίαν ἑαυτῆς «ἡρωϊκὴν ἠθικὴν» (Herrenmo-

ral). Ἤτοι ἠθικήν, ἐκπηγάζουσαν ἐκ τοῦ ὑπερηφάνου συναισθήματος τῆς δυνάμεως καὶ συνισταμένην εἰς μίαν, μὴ ἀναγνωρίζουσαν οἱουσδήποτε φραγμούς, δοξομανίαν (Ἀρριβισμός, Arrivisme), ἤτις μετὰ σκληρότητος θὰ ἔπρεπε νὰ παρουσιάζηται ἱκανή, ἵνα πράττῃ κατὰ τὰς ὁρμάς της, νὰ πατᾷ καὶ ἐπὶ πτωμάτων καὶ τέλος νὰ ζῇ ἐπέκεινα τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ (Jenseits von Gut und Boese» («Νεκροὶ εἶναι ὅλοι οἱ Θεοί, μόνος δ' ὁ ὑπεράνθρωπος πρέπει νὰ ζήσῃ», ἡρωϊκὸς ἀνατρεπτισμός, ἀνηθικισμός, Immoralismus).

Περιγράφων τὴν θεωρίαν τοῦ ὑπερανθρώπου τοῦ Nietzsche, ὁ ἀριστοτέχνης τοῦ βιβλικοῦ λογοτεχνικοῦ λόγου Στ. Ἀ. Νικολαΐδης γράφει:

«... Καὶ οἱ αἰῶνες περνοῦν. Καὶ τὰ τέκνα τῆς γῆς ἀνήσυχα καὶ τολμηρὰ ὁρμοῦν παντοῦ καὶ ἀναζητοῦν ἀδιάκοπα τὸ ἰδανικὸν πρότυπον, «τὸν ὑπεράνθρωπον».

Τύπος σατράπου τὸ πρόπλασμα τοῦ ὑπερανθρώπου, ποὺ συνέθεσε ἡ δραματικὴ σκέψις τοῦ Γερμανοῦ φιλοσόφου; Καὶ πράγματι. Τί εἶπεν ὁ Νίτσε; «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος, γιὰ νὰ γίνῃ φωτεινός, δυνατός, δημιουργικός, πρέπει νὰ εἶναι σκληρός. Νὰ πατᾷ στὰ πτώματα τῶν ἀδυνάτων... γιὰ ν' ἀνέλθῃ πρὸς τὸ ἰδανικὸν τῆς ζωῆς, τὸν ὑπεράνθρωπον, ποὺ συνδυάζει τὴν ἀπολλώνεια ἁρμονία μὲ τὸν διονυσιακὸ ἐνθουσιασμό. Ἄλλωστε αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τῶν φαιῶν μαζῶν, τοῦ ὄχλου. Εἶναι μέσα πρὸς δημιουργίαν τῶν ὀλίγων μεγάλων φυσιογνωμιῶν τῆς ἀριστοκρατικῆς φυλῆς τῶν ὑπερανθρώπων. Πρὸς τί λοιπὸν ὁ οἶκτος; Διότι τὸν ἐπιτάσσει ὁ Ἰεχωβᾶς τῶν Ἑβραίων καὶ ὁ Γαλιλαῖος τῶν Χριστιανῶν;» Ἀλλ' «οἱ Θεοὶ ὅλων τῶν αἰώνων νεκροὶ εἶναι τώρα ὅλοι». Μόνον ὁ ὑπεράνθρωπος θὰ ἐπιζήσῃ. Πίστις του; Ἡ αἰωνία δημιουργία, ἡ ἀδιάλειπτος ἄνοδος. Δύναμίς του; Ἡ σκληρότης, ἡ «ἠθικὴ τῶν κυρίων», ὁ ἀντίπους πρὸς τὴν «ἠθικὴν τῶν δούλων», τὴν συγγνώμην, τὴν ἀγάπην, τὴν ὀσμὴν αὐτὴν τῶν μικρῶν ἀνθρώπων».

II. Ἀντίδρασις κατὰ τῆς ἐλευθέρας ἠθικῆς.

Τὸ κήρυγμα τῆς «ἐλευθέρας ἠθικῆς»:

1. Γενικῶς:

Ὑπὸ τὴν πνοὴν δὲ ταύτην ἡ θρησκεία τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ ἐστράφη καὶ ἐναντίον τῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀντιιδεαλιστικοῦ ἠθικολογικοῦ συστήματος τοῦ 19ου αἰῶνος, διαμορφωθείσης ἐγκληματογόνου «ἀθεϊστικῆς ἐλευθέρας ἠθικῆς».

2. Εἰδικῶς:

Καὶ κατὰ τὴν τοιαύτην πολεμικήν της ἐναντίον τῆς ἐγκληματογόνου ἀθεϊστικῆς ταύτης ἐλευθέρας ἠθικῆς τοῦ ἀθεϊστικοῦ καὶ ὑλιστικοῦ 19ου αἰῶνος ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων ἐν πρώτοις ὅτι ἡ ἐλευθέρα ἠθική, κειμένη μακρὰν τοῦ φωτὸς τῆς ἀπαιτούσης ὡρισμένον θετικὸν ἠθικὸν βίον θρησκείας, εἶναι ἀνερμάτιστος καὶ ἀσταθής, θεμελιοῦσα ἠθικὴν ἀναρχίαν, ἐφ' ὅσον ἕκαστος ἐμφανίζει πᾶσαν ἰδικήν του φαντασίαν ὡς πηγὴν καὶ ἀφετηρίαν θεμελιώσεως μιᾶς ἠθικῆς.

Κατὰ δεύτερον λόγον ὁ Χριστιανισμὸς ἐτόνισεν ὅτι μία τοιαύτη, ἀρνουμένη τὸν Θεόν, ὑλιστικὴ ἠθική, ὡς στερουμένη θείου κύρους, καταντᾷ ἀνίσχυρος. Διότι βεβαίως ὁ ἀρνούμενος τὸν Θεὸν χάνει τὴν ἠθικήν του κυριότητα, πληροφορούμενος παρὰ τῶν μυκτηριζουσῶν καὶ εἰρωνευομένων τὴν χριστιανικὴν ἠθικὴν Δαρβινείων καὶ Χαικελείων θεωριῶν ὅτι οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην τῶν θελκτικῶν ὁρμεροτήτων του, ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἐστερημένος ἐλευθέρας βουλήσεως. Καὶ διότι ὁ ἀρνούμενος τὸν Θεὸν καὶ μὴ προσανατολιζόμενος πρὸς τὴν αἰωνιότητα, ἤτοι ὅστις δὲν ζῇ sub specie aeternitatis, δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθῇ, διατί ἄραγε θὰ ἔπρεπε νὰ θυσιάσῃ ἀπολαύσεις γλυκείας καὶ τέρψεις γοητευτικὰς χάριν μιᾶς ἀφηρημένης ἰδέας ἐνὸς καθήκοντος, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ μιᾶς «ἀνθρωπίνης ἐλευθέρας ἠθικῆς».

Ἄλλως τε τὸ κήρυγμα μιᾶς τοιαύτης ἀνηθίκου ἠθικῆς ἀποτελεῖ καὶ καταφύ-

γιον πάσης κακουργίας ἀνθρώπων εἰδεχθῶν καὶ ἀνηθίκων, οἵτινες, ἐγκολπούμενοι τὰ τοιαῦτα κηρύγματα, ἐπιδιώκουσι νὰ δικαιολογήσωσι φιλοσοφικῶς τὰς ἐγκληματικὰς ἐλεεινότητας καὶ κακίας των.

Ἐὰν ὅμως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀρνουμένη τὸν Θεὸν ἐπιστημονικὴ ἢ ἄλλη ἀνθρωπίνη ἠθικὴ καταντᾶ νὰ ἀποτελῇ σαθρὰν οὐτοπίαν, ἀντιθέτως ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ἐμφανίζεται ἐν ἀνυπερβλήτῳ μεγαλοπρεπείᾳ ἡ ἐν Χριστῷ ἠθικὴ ζωή. Τὸ ἀσύγκριτον δὲ «μεγαλεῖον τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς διαλάμπει καὶ εἰς τὸ ὅτι αὕτη δὲν περιορίζεται εἰς μίαν θεωρητικὴν καὶ ἀφηρημένην ἠθικὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ παρουσιάζει καὶ ζῶν πρότυπον καὶ ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅστις καὶ ὡς ἄνθρωπος πανασπίλως ἐνεσάρκωσεν ἐν ἑαυτῷ τὴν ἠθικὴν ἰδέαν τοῦ παντελείου προτύπου, ἀκτινοβολοῦντος ἀσύλληπτον πνευματικὴν εὐωδίαν».

Τοιουτοτρόπως ὁ Διδάσκαλος καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ ἐνεφανίσθη ὡς τὸ «Φῶς τοῦ κόσμου» καὶ ὡς ἡ «ὁδός».

Ἐγράφη ὑπὸ τῆς λογοτεχνίας παραστατικῶς: «Ἡ ἕνωση μὲ τὸ Θεὸ — νά ὁ ἀνήφορος ποὺ πῆρε ὁ Χριστὸς καὶ μᾶς καλεῖ νὰ πάρουμε κι' ἐμεῖς ἀκολουθῶντας τὰ αἱματωμένα του ἀχνάρια.

»Πῶς νὰ κινήσουμε κι' ἐμεῖς γιὰ τὴν ἀνώτατη αὐτὴ κορυφή, ὅπου, πρωτότοκος υἱὸς τῆς σωτηρίας, ἔφτασε ὁ Χριστός; — νά τὸ ἀνώτατο χρέος τοῦ ἀγωνιζομένου ἀνθρώπου...

Γιατὶ ὁ Χριστός, γιὰ ν' ἀνέβει στὴν κορυφὴ τῆς θυσίας, στὸ Σταυρό, στὴν κορυφὴ τῆς ἐξαΰλωσης, στὸ Θεό, πέρασε ὅλα τὰ στάδια τοῦ ἀγωνιζομένου ἀνθρώπου. Ὅλα καὶ γι' αὐτὸ καὶ ὁ πόνος του μᾶς εἶναι τόσο γνώριμος καὶ τὸν πονοῦμε, κι' ἡ τελικὴ νίκη του μᾶς φαίνεται τόσο καὶ δικιά μας μελλουμένη νίκη.

Ὅ,τι εἶχε βαθιὰ ἀνθρώπινο ὁ Χριστός, μᾶς βοηθάει νὰ τὸν καταλάβουμε καὶ νὰ τὸν ἀγαπήσουμε καὶ νὰ παρακολουθοῦμε τὰ Πάθη του σὰ νάταν δικά μας πάθη. Ἂν δὲν εἶχε μέσα του τὸ ζεστὸ ἀνθρώπινο στοιχεῖο, δὲ θὰ μποροῦσε ποτὲ μὲ τόση σιγουράδα καὶ τρυφερότητα νὰ ἀγγίζῃ τὴν καρδιά μας· καὶ δὲ θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ πρότυπο στὴ ζωή μας. Ἀγωνιζόμαστε κι' ἐμεῖς, τὸν βλέπουμε κι' αὐτὸν νὰ ἀγωνίζεται καὶ παίρνουμε κουράγιο: βλέπουμε, δὲν εἴμαστε ὁλομόναχοι στὸν κόσμο, ἀγωνίζεται κι' αὐτὸς μαζί μας.

»Ἡ κάθε στιγμὴ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀγώνας καὶ νίκη. Νίκησε τὴν ἀκαταμάχητη γοητεία τῆς ἁπλῆς ἀνθρώπινης χαρᾶς, νίκησε τοὺς πειρασμούς, μετουσίωνε ὁλοένα τὴ σάρκα σὲ πνεῦμα κι' ἀνηφόριζε· ἔφτασε στὴν κορυφὴ τοῦ Γολγοθᾶ, ἀνέβηκε στὸ Σταυρό... Ἔκλεισε τὰ μάτια του εὐτυχισμένος· καὶ τότε ἀκούστηκε θριαμβευτικὰ ἡ κραυγή: Τετέλεσται. Δηλαδὴ τέλεψα τὸ χρέος μου, σταυρώθηκα, δὲν ἔπεσα στὸν πειρασμό».

Σαγηνευτικὴ ἡ ὑψίστη πρόσκλησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:

«Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται».

«Καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου. Καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ».

«Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή. Οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ».

(Συνεχίζεται)

ΚΑΠΟΙΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΒΟΤΑΝΙΚΟ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Στὴν ἀρχή, καταγγέλθηκε μιὰ ἁπλῆ, ἁπλούστατη ἐξαφάνισις ἑνὸς βοηθοῦ σωφὲρ ποὺ ἦταν καὶ ἀλήτης, μιὰ ἐξαφάνισις ποὺ κανονικὰ δὲν ἔπρεπε νὰ τῆς δώσουν καμμιὰ σημασία καὶ ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ γι' αὐτὴν παρὰ μιὰ τυπικὴ ἔρευνα. Μὰ στὴν Ἀστυνομία ἡ ἐξαφάνισις φάνηκε πολὺ ὕποπτη καὶ μὲ τὴν ἐπιμονὴ καὶ τὴν ὑπομονὴ τῶν ἀστυνομικῶν νὰ σκαλίσουν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι βγῆκε ἕνα φοβερὸ καὶ τρομερὸ κακούργημα, ἀνακαλύφθηκε μέσα σ' ἕνα ξεροπήγαδο τὸ ἀποσυντεθειμένο πτῶμα τοῦ ἐξαφανισθέντος ποὺ τὸν εἶχαν σκοτώσει μὲ φτιάρια καὶ συνελήφθησαν ὅλοι οἱ δρᾶσται τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος.

Ἡ ὑπόθεσις γιὰ τὴν Ἀστυνομία ἄρχισε τὸ πρωϊνὸ ἐκεῖνο τοῦ Σαββάτου 21 Αὐγούστου 1929 ποὺ μερικοὶ Ρῶσοι, πρόσφυγες ἐμιγκρέδες, ποὺ δούλευαν οἱ κακόμοιροι ὡς σωφὲρ σὲ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, παρουσιάσθηκαν στὸ Θ΄ παράρτημα Ἀσφαλείας, στὰ Πετράλωνα, γιὰ νὰ καταγγείλουν ὅτι πρὶν ἀπὸ τρεῖς μέρες, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν Τετάρτη 18 Αὐγούστου, εἶχε χαθῆ ἕνας συμπατριώτης τους, ὁ Ρῶσος Γιάννης Ράπκιν, 35 χρόνων, ποὺ δούλευε ὁ φουκαρὰς βοηθὸς σωφὲρ σὲ φορτηγὸ αὐτοκίνητο, πότε στὰ βυρσοδεψεῖα καὶ πότε στὰ κεραμοποιεῖα ποὺ ἦταν τὸν καιρὸ ἐκεῖνο γύρω τριγύρω στὴν Ἱερὰ ὁδό, ἀνάμεσα στὸν Ἅγιο Σάββα καὶ στὸν Ἅγιο Πολύκαρπο. Διοικητὴς στὸ Θ΄ παράρτημα ἦταν τότε ὁ φίλος μου, ὁ Δημητράκης ὁ Ζαγκλῆς, ὑπαστυνόμος τότε καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα λαγωνικὰ τῶν πρώτων χρόνων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, συνταξιοῦχος σήμερα ἀστυνομικὸς διευθυντής, ὁ ὁποῖος ὅταν τοῦ ἔγινε ἡ καταγγελία ρώτησε τοὺς ἄλλους Ρώσους σωφὲρ:

— Καὶ πῶς βρὲ παιδιὰ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες θυμηθήκατε νὰ τὸ καταγγείλετε καὶ δὲν ἤλθατε ἀμέσως;

— Μὰ δὲν δώσαμε καμμιὰ σημασία. Καὶ οὔτε τώρα δίνουμε σημασία γιὰ τὴν ἐξαφάνισί του.

— Καὶ τότε γιατί ἤλθατε νὰ τὴν καταγγείλετε;

— Ἔτσι γιὰ τὸν τύπο. Γιὰ νὰ εἴμαστε ἐν τάξει, ἀπήντησαν.

— Καὶ γιατί δὲν δίνετε σημασία;

— Δὲν βαριέστε κύριε ὑπαστυνόμε... Ὁ Γιάννης ὁ Ράπκιν ἄλλοτε δούλευε καὶ ἄλλοτε ἀλήτευε. Ἔτσι νομίζουμε καὶ τώρα ὅτι μπορεῖ νὰ ἔχῃ φύγει σὲ καμμιὰ ἐπαρχία καὶ νὰ ἀλητεύῃ.

Ὁ κ. Ζαγκλῆς ὅμως δὲν ἔβλεπε οὔτε τόσο ἁπλᾶ, οὔτε τόσο τυπικὰ τὸ ὅλο αὐτὸ ζήτημα τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ Ρώσου σωφέρ. Ἔμαθε τὸ γκαράζ ποὺ δούλευε, ἐκεῖ κατὰ τὸ Βοτανικό, καὶ πῆγε ἀμέσως σ' αὐτὸ γιὰ νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἀνάκρισι ἀπὸ ἐκεῖ. Πράγματι, ὁ Γιάννης ὁ Ράπκιν εἶχε χαθῆ μυστηριωδῶς ἐδῶ καὶ τρεῖς μέρες. Ἀλλὰ στὸ καμαράκι του βρέθηκαν ὅλα του τὰ ροῦχα καὶ τὰ λίγα του ἐσώρουχα καὶ δὲν ἔλειπε παρὰ μονάχα ἡ φορεσιὰ καὶ ἡ ἀλλαξιὰ ποὺ φοροῦσε ὅταν χάθηκε. Καὶ ὁ ὑπαστυνόμος, πολὺ σωστά, σκέφθηκε ὅτι δὲν φεύγει κανένας γιὰ πολυήμερο ταξίδι, ἔστω καὶ ἂν ἀλητεύῃ, καὶ ἀφίνει στὴν κάμαρά του τὰ ροῦχα του καὶ τὸ βιός του. Ἀντίθετα μὲ τοὺς ἄλλους Ρώσους σωφέρ, ὁ κ. Ζαγκλῆς εὗρισκε τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Ράπκιν πολὺ ὕποπτη καὶ βάλθηκε νὰ ξεδιαλύνῃ τὸ μυστήριο ποὺ τὴν περιέβαλλε. Καὶ ἄρχισε πιὰ συστηματικὴ ἀνάκρισι καὶ ἔρευνα γιὰ τὴν ἐξαφάνισι. Πῆγε ἀμέσως στὸ γκαράζ καὶ ἄρχισε νὰ ἐξετάζῃ ὅλους ὅσους δούλευαν καὶ σύχναζαν ἐκεῖ. Ἔμαθε λοιπὸν ὅτι ὁ Ράπκιν πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια εἶχε συνδεθῆ μὲ κάποια πρόσφυγα ἀπὸ τὴ Σμύρνη, κάποια Κούλα ἢ Καλλιόπη, ἀγνώστου ἐπωνύμου, πολὺ ἄσχημη

καὶ λίγο μεγαλύτερή του, μὲ τὴν ὁποία καὶ συζοῦσε. Ἀλλ' αὐτὴ πρὶν ἀπὸ ἕξη μῆνες παράτησε ξαφνικὰ τὸν Ράπκιν καὶ τὰ ἔφτιαξε μὲ τὸν Σπῦρο Πέτσα, ἐργάτη καὶ φύλακα τοῦ βυρσοδεψείου Παραρᾶ, ποὺ ἦταν ἀριστερὰ τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ, στὸν Ἅγιο Πολύκαρπο.

Ἀφοῦ δὲν ἔμαθε τίποτε ἄλλο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὸ γκαράζ ποὺ δούλευε ὁ Ράπκιν, συνέχισε τὴν ἔρευνά του ὁ ὑπαστυνόμος στὸ βυρσοδεψεῖο Παραρᾶ. Μὰ ἐκεῖ δὲν μπόρεσε νὰ βρῆ οὔτε τὸν Σπῦρο τὸν Πέτσα, οὔτε τὸν ἀδελφό του Ἀντώνη, ποὺ κι' αὐτὸς δούλευε στὸ βυρσοδεψεῖο. Πρᾶγμα περίεργο. Καὶ οἱ δυό τους εἶχαν ἐδῶ καὶ δύο μέρες ἐξαφανισθῆ καὶ ἀπὸ τὸ βυρσοδεψεῖο καὶ ἀπὸ τὴν κάμαρά τους. Ἀναζήτησε τότε στὸ δωμάτιο τῶν δύο ἀδελφῶν τὴν ἐρωμένη τοῦ Σπύρου Καλλιόπη. Ἀλλὰ ἄλλη σατανικὴ σύμπτωσις. Εἶχε χαθῆ καὶ αὐτὴ σὰν νὰ ἄνοιξε ὁ τόπος καὶ τὴν κατάπιε.

Ὁ Ράπκιν πρῶτος, ὁ Σπῦρος ὁ Πέτσας ὕστερα, ὁ ἀδελφός του Ἀντώνης τρίτος καὶ τέταρτη ἡ παληὰ ἐρωμένη τοῦ Ράπκιν καὶ τελευταῖα τοῦ Σπύρου Πέτσα, εἶχαν χαθῆ. Δὲν μποροῦσε δὲ καὶ οἱ τέσσαρες αὐτὲς ἐξαφανίσεις νὰ ἦταν συμπτωματικές. Ἔπρεπε ἡ μία ἢ ἴσως καὶ οἱ δύο ἀπ' αὐτὲς νὰ εἶχαν σχέσι καὶ ἐξάρτησι ἀπὸ τὶς ἄλλες. Αὐτὰ σκέφθηκε ὁ ὑπαστυνόμος Δημ. Ζαγκλῆς, διοικητὴς τοῦ Θ΄ παραρτήματος καὶ ἔσπευσε ἀμέσως νὰ ἀναφέρη καὶ τὴν πρώτη ἐξαφάνισι καὶ τὶς ἄλλες τρεῖς ποὺ ἐπηκολούθησαν αὐτὴν στὸν τότε ὑποδιοικητὴν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Θόδωρο Λιονταρίτη, τὸν ἀξέχαστο ὕστερα Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Ὁ Λιονταρίτης καὶ ὁ κ. Ζαγκλῆς ξανάρχισαν τὶς ἔρευνες ἀπὸ τὸ βυρσοδεψεῖο τοῦ Παραρᾶ. Κατήρτισαν συνεργεῖα ὁλόκληρα ἀπὸ ἀστυνομικοὺς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Θ΄ παραρτήματος καὶ ἄρχισαν τὸ συστηματικὸ ψάξιμο καὶ στὸ βυρσοδεψεῖο καὶ στὰ γύρω χωράφια. Καὶ ἐκεῖ κοντὰ στὸ βυρσοδεψεῖο ποὺ ἦταν ἕνα ἀσβεστοκάμινο παρατηρήθηκε δίπλα σ' αὐτὸ ἕνας νεοσκαμμένος καὶ σκεπασμένος λάκκος. Τὸν ξαναέσκαψαν καὶ ἔβγαλαν ἀπὸ μέσα ἕνα καπέλλο μὲ αἵματα ἀπάνω, ἕνα καταματωμένο ἀνδρικὸ σακκάκι καὶ ἕνα ζευγάρι παληοπάπουτσα. Καὶ κάτω οἱ σόλες τῶν παπουτσιῶν αὐτῶν ἦταν πλημμυρισμένες ἀπὸ ξερὰ πιὰ αἵματα. Τὰ ἐκύτταξαν ὅλα μὲ προσοχὴ καὶ πρὸ πάντων τὸ σακκάκι καὶ δὲν παρατήρησαν οὔτε τρύπα ἀπὸ σφαῖρα περιστρόφου, οὔτε κανένα σχίσιμο ἀπὸ μαχαιριά. Καὶ ὅμως τὰ θαμμένα αὐτὰ ματωμένα ροῦχα καὶ παληοπάπουτσα μαρτυροῦσαν γιὰ κάποιο ἔγκλημα ποὺ εἶχε γίνει, ἄγνωστον πῶς καὶ μὲ τί.

Ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Θ΄ παραρτήματος ἐπῆραν ἀμέσως τὰ πειστήρια αὐτὰ καὶ τὰ ἔδειξαν στοὺς Ρώσους ἐμιγκρέδες σωφὲρ τῶν φορτηγῶν. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ ἔβαλαν ἀμέσως τὰ κλάματα γιατὶ ἀναγνώρισαν ὅτι καὶ τὸ σακκάκι καὶ τὸ καπέλλο καὶ τὰ παπούτσια ἦταν τοῦ δυστυχισμένου τοῦ Γιάννη τοῦ Ράπκιν ποὺ δὲν εἶχε ἁπλῶς χαθῆ, ἀλλὰ εἶχε προφανῶς δολοφονηθῆ ἄγνωστον ἀπὸ ποιούς καὶ ὑπὸ ποιές συνθῆκες.

Ἡ ἔρευνα ἐσυνεχίσθηκε πιὰ ἐντατικώτερη καὶ ἀπὸ τὴν προανάκρισι βγῆκε ὅτι ὁ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐρωμένος τῆς Καλλιόπης Σπῦρος Πέτσας πρὶν ἀπὸ δυὸ μῆνες εἶχε συλληφθῆ καὶ καταδικασθῆ γιὰ κλοπή. Εἶχε κλέψει ἕνα κάρρο ἀπὸ τὴ συνοικία. Τὸν εἶχαν βάλει φυλακὴ καὶ ἀφοῦ ἐξέτισε τὴν ποινή του, εἶχε ἀποφυλακισθῆ ἀνήμερα τῆς Παναγιᾶς. Δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα. Καὶ οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ ρωτώντας μάθανε, ἀπὸ τὸ κουτσομπολιὸ τῶν ἄλλων ἐργατῶν, ὅτι ἡ Καλλιόπη, στὸ διάστημα τῆς φυλακίσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐρωμένου της, ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε φαίνεται νὰ μείνη χωρὶς ἄνδρα, καὶ ἐπειδὴ μὲ τὴν ἀσχήμια της θὰ δυσκολευότανε νὰ βρῆ τρίτο, ξαναγύρισε στὸν πρῶτο καὶ ἀναπλήρωσε τὸν Πέτσα πάλι μὲ τὸν Ράπκιν ποὺ κάθε βράδυ κρυφὰ καὶ μὲ πολλὲς προφυλάξεις ἐπήγαινε στὸ δωμάτιο τοῦ Πέτσα γιὰ νὰ περάση τὴ νύχτα του ἀγκαλιὰ μὲ τὴν παληά του ἐρωμένη. Ἀλλὰ παρ' ὅλες

τὶς προφυλάξεις ἡ γειτονιὰ εἶδε, οἱ κακὲς γλῶσσες τὸ κουσκουσούρεψαν καὶ αὐτὸ τὸ κουτσομπολιὸ ποὺ ἔγινε ἔφτασε καὶ στ' αὐτιὰ τοῦ κ. Ζαγκλῆ.

Ὁ μακαρίτης ὁ Λιονταρίτης καὶ ὁ κ. Ζαγκλῆς, βλέποντας ὅτι μὲ τὸ ἤμερο καὶ μὲ τὸ μαλακὸ δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ δέσουν τὴν ὑπόθεσι καὶ ξέροντας ὅτι εἶχε γίνει μιὰ φορὰ φονικὸ καὶ ὅτι εἶχε δολοφονηθῆ ὁ Γιάννης ὁ Ράπκιν χωρὶς νὰ ξέρουν τὸ ἀπὸ ποιούς καὶ τὸ γιατί, ἀπεφάσισαν λιγάκι νὰ κάνουν τὸν σκληρὸ στοὺς μάρτυρες, τόσο στοὺς Ρώσους ἐμιγκρέδες ποὺ ἔμεναν τότε γύρω στὸ Βοτανικό, ὅσο καὶ στοὺς διαφόρους ἐργάτες τῶν βυρσοδεψείων καὶ τῶν πλινθοποιείων. Τοὺς κατέστησαν προσεκτικοὺς ὅτι ἂν δὲν μαρτυροῦσαν προκαταβολικῶς ὅλη τὴν ἀλήθεια θὰ ἐκινδύνευαν ὅταν βρισκόταν τὸ πτῶμα καὶ ἀπεκαλύπτετο ἡ δολοφονία τοῦ Ράπκιν νὰ θεωρηθοῦν καὶ αὐτοὶ ὡς συνεργοὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ μποῦν γιὰ καλὰ μέσα. Καὶ μὲ τὶς φοβέρες αὐτές, ἢ μᾶλλον μὲ τὴν ὑπόμνησι τῶν διατάξεων τοῦ παλαιοῦ ποινικοῦ νόμου ποὺ θεωροῦσε γιὰ συνεργούς, ἀναλόγως μετὰ ἢ ἄνευ ἰδιοτελείας, τοὺς γνωρίζοντας ἕνα ἔγκλημα καὶ ἀποκρύπτοντας αὐτό, λύθηκαν ἐπὶ τέλους οἱ γλῶσσες μερικῶν:

— Νά, τὴ νύκτα τῆς περασμένης Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτη, 21 μὲ 22 Αὐγούστου, θὰ ἦταν δὲν θὰ ἦταν 2 ἡ ὥρα τὸ πρωΐ, μᾶς ξυπνήσανε φωνὲς ἄγριες:

— Βοήθεια... Κλέφτες... Πιάστε τους... Βοήθεια....

— Αὐτοὶ ποὺ ξεφώνιζαν ἦταν οἱ ἀδελφοὶ Πέτσα καὶ ἡ ἐρωμένη τοῦ Σπύρου Πέτσα, ἡ Καλλιόπη ἢ Κούλα.

Καὶ συνέχισαν τὶς ἀποκαλύψεις τους:

— Ἀκούστηκαν κάτι κρότοι καὶ μετὰ ἡσυχία ἀπόλυτη. Ξανακοιμηθήκαμε ὅλοι, ἐνῶ τὰ σκυλιὰ τῆς συνοικίας γαύγιζαν στὴν ἀρχὴ καὶ οὐρλιαζαν ὕστερα. Μετὰ ἡσύχασαν κι' αὐτά. Τὴν ἄλλη μέρα ρωτήσαμε καὶ τὴν Κούλα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Πέτσα καὶ αὐτοὶ μᾶς εἶπαν ὅτι τὴ νύχτα εἶχαν ἀκούσει κάποιον ὕποπτο κρότο. Στὴν ἀρχὴ ἐνόμισαν ὅτι ἦταν κάποιος λωποδύτης, ἀλλὰ ὕστερα κατάλαβαν ὅτι δὲν ἦταν ἀπολύτως τίποτε καὶ κοιμηθήκανε ἥσυχα - ἥσυχα.

Ὁ τότε διοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Θ΄ παραρτήματος ἐπέμειναν πολὺ καὶ ἄρχισαν νὰ παίρνουν ἐνόρκους καταθέσεις καὶ γιὰ τὰ κουτσομπολιὰ ποὺ κυκλοφοροῦσαν στὰ «Ταμπάκικα» καὶ στὰ «Κεραμιδάδικα», δηλαδὴ εἰς τὴν πέραν ἀπὸ τὸ Βοτανικὸ ἀραιοκατοικημένη τότε συνοικία τῶν Βυρσοδεψείων καὶ Πλινθοποιείων καὶ Κεραμοποιείων καὶ νὰ δένουν πιὰ κανονικὰ τὴν ὑπόθεσι. Καὶ τότε βρέθηκε ἕνας ἀπὸ τοὺς περιοίκους ποὺ εἶπε:

— Τὴ νύχτα ἄκουσα κι' ἐγὼ φωνὲς γιὰ τὸν κλέφτη ποὺ φάνηκε κατὰ δῶθε καὶ τὰ ταυτόχρονα οὐρλιάσματα τῶν σκυλιῶν. Ἀπὸ περιέργεια τότε σηκώθηκα καὶ εἶδα ὅτι πίσω ἀπὸ μιὰ μουριὰ κρυβότανε κάποιος νέος. Οἱ ἀδελφοὶ Πέτσα τὸν ἔπιασαν καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν δέρνουν ἀλύπητα. Αὐτὸς ὅμως ἀφοῦ ἐπάλεψε μαζί τους, κατάφερε καὶ τοὺς ξέφυγε. Τράβηξε κατὰ τὸ ἀσβεστοκάμινο ὅπου βρήκατε τὰ ματωμένα ροῦχα τοῦ Ρώσου σωφὲρ θαμμένα στὸ λάκκο. Οἱ ἀδελφοὶ Πέτσα ὅμως ἔψαξαν καὶ τὸν ξαναβρῆκαν. Αὐτὸς τὸ ἔβαλε στὰ πόδια καὶ ἐκεῖνοι τὸν κυνηγήσανε, τὸν ξαναπιάσανε καὶ τοῦ ἔδωσαν καὶ ἄλλο ξύλο δυνατώτερο ἀπὸ τὸ πρῶτο. Πάλι τοὺς ξέφυγε καὶ πάλι τὸν πιάσανε στὰ χωράφια καὶ τὸν ξαναδείρανε καὶ τὸν κτυπήσανε.

Ὁ γείτονας αὐτὸς εἶπε ὅτι τὸ ἄλλο πρωῒ ρώτησε τοὺς ἀδελφοὺς Πέτσα γιὰ νὰ μάθη ποιόν δείρανε τόσο ἄγρια τὴ νύχτα ποὺ πέρασε. Καὶ αὐτοὶ τοῦ εἶπαν:

— Ναί, ἦταν αὐτὸ τὸ μοῦτρο, αὐτὸς ὁ ἀλήτης ὁ Ράπκιν. Μὰ τὸν πιάσαμε τὸν παληορῶσο καὶ τοῦ δώσαμε ἕνα χέρι γερὸ ξύλο γιὰ νὰ μάθη νὰ μὴ μᾶς κλέβη τὶς νύχτες.

Καὶ μετὰ τὴν ἄλλη μέρα καὶ οἱ ἀδελφοὶ Πέτσα καὶ ἡ Καλλιόπη ἐξαφανίσθηκαν. Τί ἀπέγιναν ἦταν μυστήριο. Καὶ αὐτὸ βάλθηκαν μὲ τὰ ὅλα τους νὰ διαλευκά-

νουν οἱ ἀστυνομικοί. Καὶ τὸ διηλεύκαναν ἀπόλυτα, ὁ μακαρίτης ὁ Λιονταρίτης, ὁ κ. Ζαγκλῆς καὶ ὁ μακαρίτης ὁ ὑπαστυνόμος Γιάννης Λούκας ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴν Ἀσφάλεια τότε. Ἀποδείχθηκε στὴν ἐντέλεια ὅτι ὁ Ράπκιν εἶχε δολοφονηθῆ κτυπηθεὶς ἀγρίως μὲ κασμάδες, ἀξίνες καὶ φτιάρια ἀπὸ τοὺς δύο ἀδελφοὺς Πέτσα καὶ ἀπὸ ἕναν ἄλλο ἐργάτη τοῦ βυρσοδεψείου Παραρᾶ, τὸν Νῖκο τὸν Χάντζιο, ποὺ καὶ αὐτὸς εἶχε χαθῆ μετὰ τὸ ἔγκλημα. Τὸν χτύπησαν στὴν ἀρχὴ νομίζοντάς τον γιὰ κοινὸ ἄγνωστο κλέφτη. Μετὰ τὸν γνωρίσανε καὶ ἐξακολουθήσανε τὰ χτυπήματα φοβούμενοι μήπως ὁ τραυματισμένος ζοῦσε καὶ μαρτυροῦσε. Καὶ φυσικὰ τὸν ἐσκότωσαν καὶ ὕστερα ἐξαφάνισαν τὸ πτῶμα του νομίζοντας ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἀνεκάλυπταν. Μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ συμπεράσματα συνεχίσθηκαν ἐντατικὰ πιὰ οἱ ἐνέργειες τῆς Ἀσφαλείας ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ τὴ σύλληψι τῶν φερομένων ὡς δραστῶν τῆς δολοφονίας καὶ ἐξ ἄλλου γιὰ τὴν ἀνεύρεσι τοῦ πτώματος τοῦ δολοφονηθέντος, ἡ ὁποία καὶ μόνον θὰ ἐθεμελίωνε πλήρως τὴν διάπραξι τοῦ ἐγκλήματος.

Συνεργεῖα ἀπὸ ἀστυνομικοὺς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν τὰ ὁποῖα ἔστειλε ἀμέσως στὸν Βοτανικὸ ὁ τότε διοικητής της κ. Ἀριστοτέλης Κουτσουμάρης γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸ Θ΄ παράρτημα στὶς ἔρευνές του ἐξηρεύνησαν τὸ σύμπαν. Ἀλλὰ στὴν ἀνεύρεσι τοῦ πτώματος πολὺ συνετέλεσε καὶ ἡ ἀποκαλυπτικὴ κατάθεσι τοῦ ἐργοστασιάρχου βυρσοδεψίας Παραρᾶ, ὁ ὁποῖος ἐνῶ στὴν ἀρχὴ εἶχε κρατήσει τὸ στόμα του κλειστό, ὅταν βρέθηκαν θαμμένα στὸ λάκκο τὰ ματωμένα ροῦχα καὶ παληοπάπουτσα τοῦ Ράπκιν καὶ ἐπιθανολογήθη πιὰ τὸ ἔγκλημα, ἀναλογίσθηκε τὶς εὐθύνες ποὺ θὰ εἶχε ἂν δὲν μαρτυροῦσε τὸ ὅτι καὶ ὅσα ἤξερε γιὰ τὴν ὑπόθεσι. Καὶ αὐτὸς ἀπεκάλυψε ὅτι ὁ ἐξαφανισθεὶς ἐργάτης του Νῖκος Χάντζιος τοῦ τὰ ὡμολόγησε ὅλα γιὰ τὸ ἔγκλημα.

Ὁ Παραρᾶς λοιπὸν κατέθεσε στὸν μακαρίτη τὸν Λιονταρίτη καὶ στὸν κ. Ζαγκλῆ ὅτι πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες εἶχε προσλάβει γιὰ φύλακα στὸ βυρσοδεψεῖο του τὸν Σπῦρον Πέτσαν, 30 χρόνων καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο καὶ τὸν μικρότερο ἀδελφὸ αὐτοῦ, τὸν Ἀντώνη. Ἔμεναν καὶ τὰ δύο ἀδέλφια σ' ἕνα σπιτόπουλο πίσω ἀπὸ τὸ βυρσοδεψεῖο καὶ ὁ Σπῦρος συζοῦσε μὲ τὴν πρόσφυγα Κούλα ἢ Καλλιόπη. Μέσα στὸ βυρσοδεψεῖο κοιμόντουσαν, καὶ ἄλλοι δύο ἐργάται, ὁ Νῖκος Χάντζιος καὶ ὁ Κώστας Κολοκούρης. Ὁ Παραρᾶς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, λόγῳ τοῦ καλοκαιριοῦ, παραθέριζε μὲ τὴν οἰκογένειά του στὴ Γλυφάδα.

— Τὴν περασμένη Πέμπτη, κατέθεσε ὁ Παραρᾶς, ὅταν γύρισα τὸ πρωῒ ἀπὸ τὴ Γλυφάδα στὸ βυρσοδεψεῖο, εἶδα ὅτι καὶ ὁ Σπῦρος ὁ Πέτσας καὶ ὁ Ἀντώνης καθὼς καὶ ὁ Νῖκος ὁ Χάντζιος καὶ ὁ Κώστας Κολοκούρης ἦταν κατσουφιασμένοι καὶ ταραγμένοι. Ἔτρεμαν σύγκορμοι. Τοὺς ρώτησα τότε τί τοὺς συνέβη καὶ τρέμανε ἔτσι καὶ στὴν ἀρχὴ σιωπούσανε. Τοὺς ξαναρώτησα καὶ ἐπέμεινα καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα δισταγμὸ ὁ Σπῦρος ὁ Πέτσας ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ μοῦ εἶπε μπροστὰ στοὺς ἄλλους τρεῖς:

»—Ἀφεντικό... Πρέπει νὰ σοῦ ποῦμε ὅτι τὴν περασμένη νύχτα εἴχαμε ἕνα ἐπεισόδιο. Ἦλθε ἕνας κλέφτης μὲ μαχαῖρι...

»Τότε μπῆκε στὴ μέση ὁ Χάντζιος καὶ προσέθεσε:

»— Ναί, ὁ Σπῦρος καὶ ὁ Ἀντώνης μοῦ φωνάξανε νὰ πάρω τὸ ντουφέκι μου καὶ νὰ κατεβῶ κάτω ἀμέσως. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἄλλοι εἶχαν πιάσει κάποιον καὶ τὸν εἶχαν σπάσει στὸ ξύλο. Μάλιστα ἕνας ποὺ δούλευε σὲ διπλανὸ ἀσβεστοκάμινο τοῦ ἔδωσε στὸ κεφάλι μὲ ἕνα φτιάρι... Ἔφαγε τῆς χρονιᾶς του...

»— Τὸν πήγατε στὴν ἀστυνομία καὶ τὸν παραδώσατε; τοὺς ρώτησα.

»— Μπά, ὄχι... Ἀφοῦ τὸν δείραμε τόσο πολὺ τί νὰ τὸν πᾶμε στὴν Ἀστυνομία, μοῦ εἶπαν.

»—Ἐκάνατε πολὺ ἄσχημα τοὺς εἶπα πάλι. Ἔπρεπε νὰ τὸν πᾶτε στὸ τμῆμα καὶ νὰ τὸν παραδώσετε. Μπορεῖ αὐτὸς νὰ εἶχε κάνει καὶ ἄλλες κλεψιές...

Καὶ ὁ ἐργοστασιάρχης βυρσοδεψίας ἐξηκολούθησε τὴν κατάθεσί του:

— Τὴν Παρασκευὴ ἦταν τὰ Ἐννιάμερα τῆς Παναγίας καὶ τὸ βυρσοδεψεῖο, ἦταν κλειστό. Ἔμεινα κι' ἐγὼ στὴ Γλυφάδα. Τὸ Σάββατο ὅμως τὸ πρωῒ ποὺ ἤλθα στὸ ἐργοστάσιο, δὲν βρῆκα οὔτε τὸν Σπῦρο οὔτε τὸν Ἀντώνη τὸν Πέτσα, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὸν Νῖκο τὸν Χάντζιο. Ρώτησα ἀμέσως τοὺς ἄλλους ἐργάτες καὶ αὐτοί μοῦ εἶπαν ὅτι καὶ τὰ δύο ἀδέλφια καὶ ὁ τρίτος ἐργάτης ἔφυγαν μόλις ξημέρωσε. Πῆραν τὰ ροῦχα τους μαζί τους καὶ ὅταν τοὺς ρώτησαν οἱ ἄλλοι ἐργάται γιατί ἔφευγαν ἔτσι ξαφνικά, ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν ὅτι φεύγουν καὶ πᾶνε στὴ Γαλλία νὰ πιάσουν ἐκεῖ δουλειά. Μὰ μάθανε ὅτι εἶχαν ξεσηκώσει καὶ τὴν ἐρωμένη τοῦ Σπύρου τοῦ Πέτσα τὴν Καλλιόπη καὶ τὴν ἐπῆραν κι' αὐτὴ μαζί τους.

Καὶ ὁ Παραρᾶς ἐσυνέχισε:

— Μετὰ τὴν ἐξαφάνισι τῶν ἐργατῶν μου, τὴν ἴδια μέρα, κατὰ τὶς 10 τὸ πρωΐ, ἦλθε ὁ Χάντζιος νὰ πάρη τὰ πράγματά του. Τότε τὸν ρώτησα τί διάβολο τοὺς ἔπιασε καὶ τοὺς τέσσαρες καὶ ἔφυγαν.

»— Εἶναι κάποιος λόγος... Θὰ σᾶς πῶ ἰδιαιτέρως, μοῦ εἶπε.

»Βγήκαμε ἔξω στὸ προαύλιο τοῦ ἐργοστασίου καὶ ἐκεῖ ὁ Χάντζιος μοῦ εἶπε:

»— Ἐκεῖνον ποὺ σᾶς εἶπα δὲν τὸν χτυπήσαμε μόνο ὅπως σᾶς ἔλεγα προχθές, ἀλλὰ τὸν ἀφήσαμε στὸν τόπο... Τὸν σκοτώσαμε δηλαδή. Καθὼς τὸν χτυπούσαμε μὲ τὶς ἀξίνες, τοὺς κασμάδες καὶ τὰ φτιάρια στὸ κεφάλι, αὐτὸ χώρισε στὴν μέση καὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ καύκαλο πετάχτηκαν τὰ μυαλά του. Ἔτσι ἔμεινε στὸν τόπο. Τότε εὐθὺς ἀμέσως τὴ νύχτα καὶ οἱ τέσσερίς μας τὸν πήγαμε πέρα κατὰ τὸ Δαφνὶ καὶ τὸν παραχώσαμε...

— Βρὲ κακοῦργοι, τί κάνατε; τοῦ εἶπε ὁ Παραρᾶς.

Ὁ Χάντζιος ἀντὶ ἄλλης δικαιολογίας καὶ χωρὶς νὰ δώση καμμίαν ἄλλην λεπτομέρειαν τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος, εἶπεν εἰς τὸν ἐργοστασιάρχην του:

— Ἔχε γειά, ἀφεντικό. Φεύγω γιὰ νὰ μὴ μὲ πιάσουνε καὶ τραβολογιέμαι σὲ ἀστυνομία καὶ σὲ δικαστήρια καὶ καταλήξω στὴ φυλακή.

— Καὶ ἐξηφανίσθη τρέχων, κατέληξε ὁ Παραρᾶς.

Μετὰ τὴν ἀποκαλυπτικὴ κατάθεσι τοῦ Παραρᾶ, ὁ κ. Ζαγκλῆς ἐπέμεινε καὶ ἐξήτασε τοὺς περιοίκους. Καὶ αὐτοὶ ὡμίλησαν ἐπὶ τέλους, ὥστε ἐκ τῶν καταθέσεων αὐτῶν νὰ διαλευκανθῆ ἀκόμη περισσότερον τὸ ἔγκλημα. Ἔγκλημα ὄχι βέβαια πλήρως προμελετημένον. Μιὰ δολοφονία ἐκ περιστάσεως. Ὁ Ρῶσος σωφέρ, ὁ ὁποῖος ἀγνοῶν ὅτι ὁ ἐπίσημος φίλος τῆς πρώην καὶ νῦν φιλενάδας του Σπῦρος Πέτσας τὸν ὁποῖον ἐνόμιζεν ἀκόμη εἰς τὴν φυλακὴν εἶχε ἀποφυλακισθῆ, ἐπήγαινε νύχτα βαθειὰ γιὰ νὰ περάση μερικὲς ὧρες στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Καλλιόπης καὶ βρέθηκε ξαφνικὰ στὸν Πέτσα καὶ στὸν ἀδελφό του ποὺ τοὺς χάλασε τὸν ὕπνο. Καὶ αὐτοί, ποὺ δὲν τὸν ἐγνώρισαν στὴν ἀρχή, τὸν πέρασαν γιὰ λωποδύτη ποὺ πῆγε νὰ κλέψη καὶ τὸν ἔσπασαν στὸ ξύλο. Τὸν κτύπησαν καὶ μὲ τὰ φτιάρια καὶ μὲ τοὺς κασμάδες καὶ τὶς ἀξίνες καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὴ νύχτα δὲν ἔβλεπαν ποιόν χτυποῦσαν καὶ πῶς τὸν χτυποῦσαν, τοῦ ἄνοιξαν τὸ κεφάλι. Ἔτσι ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει τὸ ἔγκλημα. Ἡ μόνη φυσικὰ ποὺ ἤξερε ὅτι ὁ νυκτερινὸς ἐπιδρομέας δὲν ἦταν διαρρήκτης καὶ δὲν πήγαινε νὰ κλέψη, ἀλλὰ ἦταν ὁ πρώην ἀγαπητικός της καὶ πήγαινε νὰ κλέψη μονάχα ἔρωτα, ἦταν ἡ Καλλιόπη. Ἀλλ' αὐτὴ θεώρησε καλὸ νὰ μὴ μιλήση, ἴσως γιατὶ δὲν θὰ φανταζότανε ὅτι τὰ πράγματα θὰ ἔφθαναν μέχρι φόνο καὶ ὅτι τὸ πολὺ - πολὺ ὁ Γιάννης θὰ τὴν πλήρωνε μὲ λίγο ξύλο.

(Συνεχίζεται)

Οἱ Νόμοι 4500 καὶ 4501 δύο μεγάλα ἐπιτεύγματα πρὸς ὄφελος τῶν Σωμ. Ἀσφαλείας

Μίαν ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας κρατικῆς στοργῆς ἀποτελοῦν οἱ ἐσχάτως ψηφισθέντες ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμοι 4.500 καὶ 4.501. Ἀφοροῦν, ἀντιστοίχως, εἰς τὴν διάθεσιν ποσοστοῦ 2,5% ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσιτηρίων ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὡς καὶ εἰς τὴν ἰατροφαρμακευτικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας (συμπεριλαμβανομένων εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος) .

Διὰ τῶν νόμων αὐτῶν ἐπιλύονται δύο βασικώτατα αἰτήματα τῶν φρουρῶν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Ἡ θέσις μας, ὡς κρατικῶν λειτουργῶν, οἱ ὁποῖοι μοχθοῦμεν ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ μάλιστα ὑπὸ τόσον ἀντιξόους περιστάσεις, μεγάλως βελτιοῦται. Εἴμεθα δι' αὐτὸ εὐγνώμονες πρὸς τὴν Πολιτείαν, ἡ ὁποία κατενόησε τὸ δυσκολώτατον καὶ ἄκρως ἐπίμοχθον τοῦ λειτουργήματός μας καί, διὰ τῶν ψηφισθέντων ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἔθνους νόμων ἦλθε νὰ μᾶς παρασταθῇ ἔτι περισσότερον.

Εἰδικώτερον ὅμως, εὐγνώμονες εἴμεθα πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκον, εἰς τοὺς εὐγενεῖς, ἀλλὰ καὶ σκληροὺς ἀγῶνας τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν δύο βασικωτάτων αἰτημάτων μας. Οὐδενὸς τὴν προσοχὴν διαφεύγει τὸ ποίους κόπους κατέβαλεν ὁ κ. Ὑπουργός, ποίους μόχθους καὶ μὲ πόσην θερμὴν συνηγορίαν ὑπὲρ τῶν αἰτημάτων μας ἠγωνίσθη, ὥστε νὰ καταστοῦν ταῦτα ἡ πραγματικότης τῆς σήμερον.

Ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος ἐκφράζει καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ μας τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Πολιτείαν, εἰδικώτερον δὲ πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργὸν κ. Χ. Ἀποστολάκον, ὁ ὁποῖος ἐνεστερνίσθη τοὺς πόθους καὶ τὰς προσδοκίας του καὶ τὰς κατέστησε νόμους τοῦ Κράτους. Καὶ εὔχεται — καὶ ἀναμένει — ὅπως καὶ τὰ ἄλλα δικαιότατα αἰτήματά του, ὅπως τὸ τῆς νυκτερινῆς καὶ κατὰ τὰς ἐξαιρεσίμους ἡμέρας ἐργασίας καὶ τὸ τῆς αὐξήσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων ἰδίως τοῦ Σώματος τῶν ἀξιωματικῶν, εὕρουν λίαν συντόμως τὴν ἐπίλυσίν των.

Οἱ ψηφισθέντες ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμοι 4.500 καὶ 4.501, δημοσιευθέντες εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 47 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος πρῶτον) ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Α΄. ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4.500

Περὶ διαθέσεως ποσοστοῦ 2,5% ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσιτηρίων ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου ἑκάστου εἰσιτηρίου, παντὸς ἀνὰ τὴν ἐπικράτειαν τελουμένου ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος, ποσοστὸν δύο καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν (2,5%) περιέρχεται εἰς τοὺς πόρους τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωρο-

φυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, κατὰ λόγον τῆς ὑφ' ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω Σωμάτων, ἀστυνομευομένης περιοχῆς.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀνῆκον εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς χρηματικὸν ποσόν, περιέρχεται ἐν τῷ συνόλῳ του εἰς τὸ Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον Χωροφυλακῆς. Τὸ ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς ἀνῆκον εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων χρηματικὸν ποσόν, περιέρχεται ἐν τῷ συνόλῳ του εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων.

3. Ποσοστὸν τρία τοῖς ἑκατὸν (3%), ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ὁλικῶν δικαιωμάτων Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων περιέρχεται εἰς τοὺς πόρους τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ὑπαλλήλων Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

Ἄρθρον 2.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργῶν, καθορισθήσονται τὰ τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τῶν κατ' ἄρθρον 1 δικαιωμάτων, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαρτίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Β΄. ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4.501

Περὶ τῆς ἰατρικῆς - φαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ Κ.Ν. 2458) 1953 «περὶ Ὀργανισμοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων» ἀντικαθίστανται, ὡς ἀκολούθως:

2. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νοσηλεύονται, δαπάναις τοῦ Δημοσίου, εἰς τὰ Γενικὰ Κρατικὰ Νοσοκομεῖα, τὰ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα τὰ λειτουργοῦντα ὑπὸ μορφὴν Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ι.Δ. ἀγαθοεργοῦ πρωτοβουλίας, τὰ Στρατιωτικὰ καὶ εἰς τὰς Ἰδιωτικὰς Κλινικάς.

Ἡ εἰσαγωγὴ πρὸς νοσηλείαν ἐνεργεῖται εἰς μὲν τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ὑγειονομικῆς

Περιθάλψεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, εἰς δὲ τὰς πόλεις Πατρῶν καὶ Κερκύρας, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἐπὶ τῇ βάσει εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ἰατρικῆς γνωματεύσεως τῶν Ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

3. Ἐκ τούτων οἱ ἔχοντες βαθμὸν ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ β΄ καὶ ἄνω νοσηλεύονται ἐν τῇ Α΄ θέσει, οἱ ἀστυνόμοι α΄ καὶ β΄ ἐν τῇ Βα θέσει καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι καὶ ἀνθυπαστυνόμοι, οἱ ἀρχιφύλακες, ὑπαρχ)κες καὶ ἀστυφύλακες ἐν τῇ Ββ΄ θέσει. Ἐλλείψει κλίνης εἰς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀσθενοῦς θέσιν, οὗτος ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη ἀμέσου εἰσαγωγῆς του εἰς Νοσοκομεῖον, νοσηλεύεται εἰς ἀνωτέραν θέσιν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους παρέχεται πλήρης ἐξωνοσοκομειακὴ περίθαλψις, ὁμοία τῇ παρεχομένῃ εἰς τοὺς λοιποὺς τακτικοὺς δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους.

Οἱ Ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ οἱ ὀδοντίατροι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καθίστανται οἱ μόνοι ἁρμόδιοι διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης οἴκοι ἢ ἐν ἰατρείῳ περιθάλψεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἀποκλειομένων πάντων τῶν λοιπῶν ἰδιωτῶν ἰατρῶν.

Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καθοριζομένας διὰ Β. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἐπιτρέπεται ἡ διαπίστωσις τῆς ἀνάγκης οἴκοι ἢ ἐν ἰατρείῳ περίθαλψις παρ' ἰδιωτῶν ἰατρῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐνημεροῦται ἡ ὑγειον. ὑπηρεσία Ἀστυν. Πόλεων, ἥτις καὶ ἐπιλαμβάνεται.

Καθήκοντα ἰατρῶν καὶ ὀδοντιάτρων ἐλεγκτῶν διὰ μὲν τοὺς εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ ὑπηρετοῦντας ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἐκτελοῦσιν Ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὀδοντίατροι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, κατὰ τὰ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως καὶ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ὁριζόμενα, διὰ δὲ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς Πάτρας καὶ Κέρκυραν, οἱ οἰκεῖοι Ἐλεγκταὶ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ περὶ τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τῶν τακτικῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω εἰδικοὺς περιορισμοὺς καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς ἑτέρας ἰσχυούσας διατάξεις, ἀφορώσας τοὺς ὑπαλλήλους τούτους.

Ἄρθρον 4.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 24 καὶ 27 τοῦ Κ.Ν. 2458) 53 «περὶ ΟΣΑΠ», ὡς καὶ τὸ δι' αὐτῶν συσταθὲν Ἀστυνομικὸν Νοσοκομεῖον καὶ ἡ διαχείρισις χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ τούτου. Ἐκ τοῦ ἐν γένει ὑλικοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν διαχείρισιν ὑλικοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῆς ὁποίας καὶ θὰ χρεωθῇ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ὑλικὸν θὰ παραδοθῇ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὁρισθησόμενον Κρατικὸν Νοσοκομεῖον.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 29) 29.12.53 Β.Δ. περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 2500) 53 ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, προβλεπομένων θέσεων ὑπὸ τὸν τίτλον: «ΙΙΙ ΓΕΝ. Δ) ΝΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ καὶ Ἀλλοδαπῶν Β: Ἰατρικόν, Νοσηλευτικὸν καὶ Ὑπηρετικὸν προσωπικὸν Νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων».

α΄ Καταργοῦνται:

Γ΄ Κατηγορία: μία θέσις μαγείρου ἐπὶ βαθμοῖς 10 ἢ 9, μία θέσις βοηθοῦ μαγείρου ἐπὶ βαθμοῖς 13 ἢ 12, μία θέσις τραπεζοκόμου ἐπὶ βαθμοῖς 13 ἢ 12.

Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταργούμεναι ὡς ἄνω θέσεις μονίμου προσωπικοῦ ὁρίζονται ὡς προσωρινὰι θέσεις τοῦ Κλάδου Κλητήρων τῆς Γ΄ Κατηγορίας, καταργούμεναι ἅμα τῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποχωρήσει τῶν κατεχόντων ταύτας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

β΄ Διατηροῦνται:

Α΄ Κατηγορία: δύο θέσεις βοηθῶν ἰατρῶν ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ, 8ῳ ἢ 7ῳ.

Β΄ Κατηγορία: μία θέσις διευθυνούσης ἀδελφῆς ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ, 8ῳ ἢ 7ῳ.

Γ΄ Κατηγορία: δύο θέσεις ἀδελφῶν Νοσοκόμων ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ, 10ῳ ἢ 9ῳ, ὑπαγόμεναι εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὴν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς παροχὴν ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἐγγράφεται σχετικὴ πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας ὑγείον. περιθάλψεως Δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Β. Δ) των, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Τάξεως, θέλουσι ρυθμισθῆ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος Νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ πυροσβεστικῶν ὑπαλλήλων.

Τούτων ἡ εἰσαγωγὴ πρὸς νοσηλείαν εἰς μὲν τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ Διευθύνσεως Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Χώρας δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

2. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφέρεται ἁρμοδιότης Ἰατρῶν καὶ ἐλεγκτῶν τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων νοεῖται καὶ ἁρμοδιότης διὰ τοὺς Πυροσβεστικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

3. Καθήκοντα ὀδοντιάτρων - ἐλεγκτῶν διὰ τοὺς Πυροσβεστικοὺς ὑπαλλήλους θὰ ἐκτελῶσιν οἱ τοιοῦτοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὅπου δὲ δὲν ὑφίστανται ὀδοντίατροι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τὰ καθήκοντα ταῦτα θὰ ἐκτελῶσιν οἱ κατὰ τόπους οἰκεῖοι ἐλεγκταὶ τοῦ Δημοσίου.

4. Εἰς ἃς πόλεις δὲν ἔχει ἐπεκταθῆ ὁ θεσμὸς τῆς διὰ βιβλιαρίων νοσηλείας ἡ ἐν γένει νοσηλεία τῶν πυροσβεστικῶν ὑπαλλήλων θὰ ἐνεργῆται, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ὑπὸ μόνους τοὺς περιορισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 145 τοῦ Κ.Ν. 2458) 53 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 11) 58) περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων, προστίθεται διάταξις ὑπὸ παρ. 2, ἔχουσα οὕτω:

«2) Οἱ Ὑγειονομικοὶ Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὀδοντίατροι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων δύνανται κατὰ τὰς ἐκτὸς Ὑπηρεσίας ὥρας νὰ ἀσκῶσι τὸ ἐπάγγελμά των».

6. Διὰ Β. Δ) τος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς καὶ Δημοσίας Τάξεως θέλει ρυθμισθῆ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν ἐν γένει τῶν τακτικῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς καὶ Δημοσίας Τάξεως ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 9.

1) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Κ.Ν. 2458) 53 (Φ.Ε.Κ. τ.Α΄ 11) 58) τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

2) Ταύτας καταλαμβάνουσι, κατόπιν διαγωνισμοῦ κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως καθοριζόμενα οἱ ἐκ τῶν κατωτέρων Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων ἢ Διοικητικῶν τοιούτων ἁρμοδιότητος Ἀστυνομίας Πόλεων, κρινόμενοι ἱκανοὶ ὑπὸ τῶν καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων των, κάτοχοι πτυχίου Ἰατρικῆς Ὀδοντιατρικοῦ σχολείου ἢ Ὀδοντιατρικοῦ τμήματος αὐτῆς Πανεπιστημίου ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς καὶ ἔχοντες 3ετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ἐξ ἧς ἐνιαύσιον τοιαύτην παρὰ τῇ Ὑγειονομικῇ Ὑπηρεσίᾳ. Ἡ προγωγὴ τῶν βοηθῶν Ἀξιωματικῶν Ὀδοντιάτρων εἰς ἀνώτερον βαθμὸν πραγματοποιεῖται κατὰ τὰς κειμένας περὶ προαγωγῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν διατάξεις καὶ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ὁριζόμενα.

2. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Ν. Δ. 4101) 60 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. 3365) 55 «περὶ Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, προστίθενται τὰ κάτωθι:

Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος μονιμοποιούμενοι ὀδοντίατροι ἐξελίσσονται βαθμολογικῶς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ὑγειονομικοὶ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Σώματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 129 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 3365) 55 «περὶ Κώδικος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, καταργουμένης τῆς παρ. β΄ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 3365) 55 περὶ ἐξελίξεως Ὀδοντιάτρων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαρτίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΣ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

ΤΟ ΚΥΜΑ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞ ΑΥΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

«Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον κατατρέχουν καὶ ἐμένα καὶ ἐσένα καὶ ὅλους μας ἐδῶ, εἶναι διότι δὲν συμβιβαζόμεθα, διότι δὲν ἔχουμε τὴν νοοτροπία δούλων. Δὲν ἔχουμε τὴν θέση μας εἰς αὐτὴν τὴν ἀθλίαν χώραν...»

(Ἀπὸ τὸ αὐτοβιογραφικὸν μυθιστόρημα «Θάλαμος 7» τοῦ Ρώσου συγγραφέως Βαλερίου Ταρσῆ).

ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΛΙΝΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΝ ΤΟΥ 1965—66

ΠΕΡΙ τὰ μέσα Φεβρουαρίου 1966, μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ἐφυγάδευσαν ἀντισοβιετικὰ ἔργα των εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὰ ἐδημοσίευσαν ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα Ἄμπραμ Τὲρτζ καὶ Νικολάϊ Ἀρζάκ, δύο Ρῶσοι συγγραφεῖς κατεδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Μόσχας εἰς ἑπταετῆ καὶ πενταετῆ στέρησιν τῆς ἐλευθερίας των καὶ ἀπεστάλησαν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν αἱ σοβιετικαὶ ἀρχαὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἀπειλήν των περὶ ἐφαρμογῆς ἀντιποίνων ἐναντίον ἑνὸς φιελευθέρου - προοδευτικοῦ κινήματος διανοουμένων, τὸ ὁποῖον κίνημα οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ ποὺ ἐγνώρισε τὸν πλέον ἄγριον διωγμὸν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Στάλιν.

Ἡ δίκη καὶ καταδίκη τῶν δύο Ρώσων συγγραφέων, τοῦ Ἀντρεῒ Σινυάφσκι καὶ τοῦ Γιούλι Ντάνιελ, ἔρχεται τώρα νὰ ἀναδιώση τὸν σταλινισμόν. Αὐτὸ καταφαίνεται ἀπὸ τὴν συγγένειαν τῶν μεθόδων καὶ τρόπων ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τὴν μετὰ τὸ 1930 ἐποχὴν τοῦ σταλινισμοῦ καὶ τώρα. Τότε, τὸ 1938 συγκεκριμένως, ὁ εἰσαγγελεὺς Βισίνσκυ κατὰ τὴν περίφημον δίκην τοῦ Μπουχάριν καὶ τῶν ἄλλων, ἀφοῦ διεκήρυξεν ὅτι «ὁλόκληρος ἡ χώρα ζητεῖ ὅπως οἱ προδότες καὶ οἱ κατάσκοποι, ποὺ πουλοῦν τὴν χώραν τους εἰς τὸν ἐχθρόν, τουφεκισθοῦν ὡς βρωμόσκυλα», κατέληξε: «Τὰ χρόνια θὰ περάσουν. Τὰ μνήματα τῶν μισητῶν προδοτῶν θὰ καλύπτωνται μὲ τὴν αἰωνίαν περιφρόνησιν τῶν Σοβιετικῶν πολιτῶν, ἀλλὰ ὑπεράνω ἡμῶν, ὑπεράνω τῆς χώρας μας, ὁ ἥλιος θὰ λάμπη μὲ ἀκτίνας φωτεινὰς τόσον λαμπρὰ καὶ χαρούμενα, ὅπως καὶ πρῶτα...». Τώρα, μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν δύο συγγραφέων καὶ ὀλίγον πρὸ τῆς δίκης των, ἡ ἐφημερὶς «Ἰσβέστια» ἐπισημαίνει, ἐπαναλαμβάνοντας τὰ γνωστά, ὅτι «ἀπὸ ὅλην τὴν χώραν καταφθάνουν ἐπιστολαὶ διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ καταδίκη τῶν δύο προδοτῶν»... Περαιτέρω ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἂν καὶ ἐδημοσίευσε πρὸ ἑνὸς ἔτους ἄρθρον τοῦ προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ, Γκόρκιν, καταδικάζουσα ὡς «ξεπερασμένο κακὸ» τὴν παλαιὰν σοβιετικὴν συνήθειαν νὰ θεωρῆται ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος πρὶν κἂν ἐκδικασθῆ ἡ ὑπόθεσίς του, λαμβάνει ὡς τελείως δεδομένην τὴν ἐνοχὴν τῶν Σινυάφσκι - Ντάνιελ καὶ ἀφοῦ τοὺς καθυβρίζει κατὰ τὸν τρόπον ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς τὰ ζοφερώτερα χρόνια τῶν ἐκκαθαρίσεων ἀπὸ τοῦ 1930 καὶ μετέπειτα, καταλήγει εἰς πρωτοφανὲς διὰ τὴν διαιότητά του ἄρθρον καὶ ἐπαναλαμβάνοντας σχεδὸν τοὺς λόγους τοῦ εἰσαγγελέως Βισίνσκυ: «Ὁ καιρὸς θὰ περάση καὶ κανεὶς δὲν θὰ ἐνθυμῆται τίποτε ἀπὸ αὐτούς. Σελίδες διαποτισμένες μὲ πίκρα, θὰ διαλυθοῦν εἰς τὸν σωρὸν τῶν σκουπιδιῶν. Ἡ ἱστορία μᾶς ἐδίδαξεν ἐπανειλημμένως ὅτι ἡ συκοφαντία, ὅσον ἄφθονη καὶ κακόβουλη καὶ ἂν εἶναι, θὰ διαλυθῆ ἀναπόφευκτα κάτω ἀπὸ τὴν καίουσαν πνοὴν τῆς ἀληθείας. Αὐτὸ θὰ συμβῆ καὶ τώρα...».

Ἁπλῆ σύγκρισις τῶν μέσων καὶ μεθόδων τῶν σταλινικῶν διωγμῶν καὶ τῶν μέσων καὶ μεθόδων ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν τώρα μὲ τοὺς δύο συγγραφεῖς, πείθει ὅτι ὁ σταλινισμὸς ἀνεβίωσεν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου

τῆς «Ἰσβέστια» συνεχίζει τὴν τακτικὴν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς τοῦ Στάλιν καί, ὅπως καὶ τότε, ἐκτρέπεται εἰς θορυβώδεις ὕβρεις. «Ἀμφότεροι, γράφει, ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἐσχάτην παρακμήν. Ἀμφότεροι πιτσιλίζουν τὸ χαρτὶ μὲ κάθε χυδαῖον καὶ ὀρωμερόν. Εἰς ποῖον ἀπύθμενον βόρβορον βδελυγμίας πρέπει νὰ ἔχῃ βυθισθῇ ἕνας ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων, ὥστε νὰ κηλιδώνῃ μὲ τὴν πένναν του ἕνα ὄνομα τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν ὡς τὸ πιὸ ἱερόν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν ἐδῶ τὰς σχετικὰς παραγράφους! Τόσον κακόβουλον, τόσον ἐπονείδιστον καὶ τόσον ὀρωμερὸν εἶναι τὸ συγγραφικὸν αὐτὸ ἔκτρωμα!»...

Τὸ «ἱερὸν» ὄνομα εἶναι τοῦ Λένιν, βεβαίως. Καί, ὅπως γράφει ὁ κ. Edward Crankshaw: «Αἱ παράγραφοι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀναδημοσιευθοῦν διότι, ἁπλούστατα, δὲν ὑπάρχουν. Ἀκόμη καὶ τὰ ἐδάφια ποὺ προσεφέρθησαν, παραποιήθηκαν. Ἔτσι, λόγια καὶ σκέψεις ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ χαρακτῆρες εἰς μυθιστορήματα, παρεστάθησαν ὡς ἔκφρασις τῶν ἀπόψεων τῶν συγγραφέων. Ὁ ρωσικὸς λαὸς δὲν θὰ τὸ μάθῃ ποτὲ αὐτό. Δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἰδῇ τὰ προσβλητικὰ βιβλία, καταδικασμένα ὡς προϊόντα «ἀποστατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐμπῆκαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πιὸ ἀχαλινώτων ἐχθρῶν τοῦ κομμουνισμοῦ». Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους Ρώσους θὰ συγκλονισθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν τῆς «Ἰσβέστια». Οἱ παλαιότεροι θὰ ἀπορήσουν δι' ἐκεῖνα ποὺ πρόκειται νὰ ἐπακολουθήσουν...»[1].

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ.— Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ.—ΤΑ ΘΕΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Οἱ ΔΥΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ, ὁ Ἀντρεῒ Σινυάφσκι καὶ ὁ Γιούλι Ντάνιελ, συνελήφθησαν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1965 καὶ οἱ σταλινικοὶ προετοιμάσθησαν διὰ τὸν μεγαλύτερον πανηγυρισμόν των ἀφ' ὅτου, πρὸ 16 ἐτῶν, ἀπέθανεν ὁ αὐθέντης των. Ἡ τετραήμερος δίκη των, ἀπὸ 10—14 Φεβρουαρίου 1966, ἔγινε «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» διὰ τὸ εὐρὺ ρωσικὸν κοινὸν καὶ τοὺς δυτικοὺς δημοσιογράφους καὶ ἀνταποκριτὰς —παρευρέθησαν ἑκατὸν μόνον ἄτομα τῆς «Σοβιετικῆς πατρίδος»— μὲ ἀποτέλεσμα τὴν καταδίκην τοῦ Σινυάφσκι εἰς ἑπταετῆ καὶ τοῦ Ντάνιελ εἰς πενταετῆ στέρησιν τῆς ἐλευθερίας των. Μὲ τὸν θόρυβον ποὺ ἠγέρθη ἐκ τῆς δίκης καὶ καταδίκης, οἱ δύο Ρῶσοι συγγραφεῖς ἔγιναν οἱ περισσότερον διάσημοι, οἱ περισσότερον παράδοξοι καὶ γενναῖοι —μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάστερνακ— «ἐκτὸς νόμου» Σοβιετικοὶ λογοτέχναι. Ἂς ἴδωμεν λοιπὸν ἐλάχιστα περὶ τὴν προσωπικότητά των, τὴν κατηγορίαν καὶ τὴν μεταχείρισίν των, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ κῦμα τῶν διεθνῶν ἀντιδράσεων ποὺ ἡ πολύκροτος καταδίκη των ἐξεσήκωσε ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ ἰδίως εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τόσον ὁ Σινυάφσκι ὅσον καὶ ὁ Ντάνιελ δὲν εἶναι εὐρέως γνωστοὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Καὶ εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν οἱ Δυτικοὶ ἀναγνῶσται των ἐπηρεάσθησαν μεγάλως εἰς τὰς γνώμας των περὶ Ρωσίας εἴτε ὑπὸ τῆς στάσεως τῶν συγγραφέων εἴτε ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν ἢ τοῦ δυτικοῦ τύπου. Ἕνα πρᾶγμα ὅμως εἶναι βέβαιον: Οἱ δύο αὐτοὶ συγγραφεῖς ἐξησφάλισαν τώρα εὐρύτερον καὶ θερμότερον κύκλον ἀναγνωστῶν μεταξὺ τῶν ἁπλῶς περιέργων, ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους εἶχαν ἤδη ἀποκτήσει.

Καὶ οἱ δύο συγγραφεῖς εἶναι 40 ἐτῶν, νυμφευμένοι καὶ γνωστοὶ πνευματικοὶ παράγοντες εἰς τὴν χώραν των μὲ τὸ πραγματικόν των ὄνομα. Ὁ Σινυάφσκι, ἕνας λεπτοκαμωμένος ἄνδρας καὶ μὲ γένεια, εἶναι μαθητὴς τοῦ Πάστερνακ καὶ γνωστὸς κριτικὸς τῆς λογοτεχνίας. Μὲ τὸ ὄνομα Ἄμπραμ Τέρτζ ὁ Σινυάφσκι ἔγινε γνωστὸς εἰς τὴν Δύσιν ἀπὸ τὰ βιβλία του «Ἡ δίκη ἀρχίζει», ἕνα φιλοσοφικὸν μῦθον διὰ τὴν σοβιετικὴν κοινωνίαν κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον κυριαρχίας τοῦ Στάλιν, καὶ ἀπὸ μίαν πρωτότυπον καὶ θαυμασίαν ἀλληγορίαν διὰ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ρωσίας

(1) Ἐφημερὶς «Βῆμα» τῆς 28-1-1966, ἀνταπόκρισις, ἐκ Λονδίνου.

εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα. Ὁ Ντάνιελ, ἕνας ψηλὸς καὶ μελαχροινός, εἶναι ὀλιγώτερον γνωστὸς εἰς τὴν πατρίδα του ὡς ποιητὴς καὶ μεταφραστής. Ἔχει ἐκδώσει ὀλιγώτερα ἔργα ἀπὸ τὸν Σινυάφσκι, τὸ γνωστότερον δὲ ἔργον του εἰς τὴν Δύσιν εἶναι τὸ «Σᾶς ὁμιλεῖ ἡ Μόσχα», μία ἐντελῶς φανταστικὴ ἱστορία περὶ τοῦ τί θὰ συνέβαινε ἐάν, ξαφνικά, ἕνα δικτατορικὸν καθεστὼς καθιέρωνε «μίαν ἡμέραν νομίμων δολοφονιῶν»...

Ἡ κυρία κατηγορία ἐναντίον τῶν δύο συγγραφέων εἶναι ὅτι ὑπῆρξαν «κρυφοὶ» ἀντισοβιετικοί. Τοῦτο διότι κατ' ἐπίφασιν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κροῦστσεφ, ἡ ἐντὸς τῆς χώρας ἄσκησις κάποιας κριτικῆς κατὰ τοῦ καθεστῶτος. Αὐτὸ βεβαίως πόρρω ἀπέχει τῆς ἀληθείας. Ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς καταδίκης των, «βαρυτάτη καὶ παράλογος» διὰ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῆς Δύσεως, «εἶναι μία αὐστηρὰ προειδοποίησις περὶ τοῦ ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἐξακολουθεῖ νὰ ἀξιοῖ ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς ὅπως συμβάλλουν, ὡς ἅπαντες οἱ ἄλλοι ἐργάται, εἰς τὴν ἐνδυνάμωσιν τῆς ἰσχύος τοῦ κράτους καὶ τὴν διασφάλισιν τῶν κομμουνιστικῶν προτύπων συμπεριφορᾶς. Μόλις πρὸ δώδεκα μηνῶν, ὁ κ. Ρουμνάντσεφ, ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Πράβδα», ὑπέμνησεν ἕνα διάταγμα τοῦ 1925, τὸ ὁποῖον ἠκολούθησε τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Νέας Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς τοῦ Λένιν. Τὸ διάταγμα ἐκεῖνο ἦτο μία προειδοποίησις πρὸς τοὺς συγγραφεῖς ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραχωρήσουν εἰς ἑαυτοὺς ἰδεολογικὰς ἐλευθερίας ἐπειδὴ ὑπῆρχε μεγαλυτέρα ἐλευθερία εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν παραγωγήν. Τώρα ὅπου ἡ ζωὴ εἶναι καὶ πάλιν ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων ἀνετωτέρα, ἡ προειδοποίησις ἐκείνη θεωρεῖται καὶ πάλιν ὡς ἐπίκαιρος»[1].

Ἡ μεταχείρισις αὐτὴ τῶν συγγραφέων ἀποδίδεται ἀπὸ τοὺς δυτικοὺς παρατηρητὰς εἰς τὸν περιοριστικὸν καὶ στενὸν ὁρισμὸν ποὺ ἔχει δώσει ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ ρόλου τῆς λογοτεχνίας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν φόβον της πρὸς τὴν προπαγανδιστικὴν δύναμιν τῆς τέχνης. Δὲν παραγνωρίζεται ἀπὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστώς, ὅτι ἀπὸ τοὺς νεαροὺς καὶ μὴ ἐπαναστάτας φιλοσόφους καὶ διανοουμένους ἀρχίζουν πάντοτε οἱ ἐξεγέρσεις τῶν ὑπὸ καταπίεσιν λαῶν. Αὐτὸς εἶναι κυρίως ὁ λόγος τῆς βαρείας καταδίκης τῶν δύο συγγραφέων, ὅπως αὐτὸς ὑπῆρξε καὶ ὁ λόγος τῆς βαρείας ἐπίσης καταδίκης ἐννέα φοιτητῶν εἰς Λένινγκραντ, κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, ὡς ἐνόχων ἐκτυπώσεως καὶ διαδόσεως λαθραίας ἐφημερίδος. Ἐκ τῶν φοιτητῶν αὐτῶν, ὁ εἷς κατεδικάσθη εἰς ἑπταετῆ στέρησιν τῆς ἐλευθερίας του καὶ οἱ ὀκτὼ ὑπόλοιποι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δύο νέαι, κατεδικάσθησαν εἰς ποιναὶ φυλακίσεως ἀπὸ δύο ἕως πέντε ἐτῶν. Ἡ καταδίκη αὐτὴ τῶν ἐννέα φοιτητῶν ἔφερεν εἰς φῶς τὴν πληροφορίαν —ἡ ὁποία παρεσχέθη μὲ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν, διότι ὁ σοβιετικὸς τύπος οὐδὲν τὸ σχετικὸν μὲ τὴν ὡς ἄνω δίκην ἀνέγραψεν— ὅτι μία πραγματικὴ μυστικὴ ὀργάνωσις ἀποτελουμένη ἐκ 250 μελῶν, διέθετε μυστικὸν τυπογραφεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετυπώθησαν τὰ δύο φύλλα τοῦ λαθραίου ἐντύπου «Κολοκὸλ» (Κώδων) εἰς ἀνάμνησιν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ἐκδοθέντος περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος εἰς Λονδῖνον ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ ἐξορίστου Χέρτσεν. Οἱ νεαροὶ φοιτηταὶ χαρακτηρίζουν ἑαυτοὺς ὡς ὀπαδοὺς τοῦ φιλελευθέρου - προσδευτικοῦ αὐτοῦ διανοητοῦ, φαίνεται δὲ ὅτι πρόθεσίς των εἶναι νὰ καταπολεμήσουν ὄχι τὸν κομμουνισμόν, ἀλλὰ τὰ ὑπόλοιπα τοῦ σταλινισμοῦ καὶ ὡρισμένας σοβιετικὰς μορφὰς λενινισμοῦ - μαρξισμοῦ.

Ἡ αὐτὴ πρόθεσις ἀποδίδεται καὶ εἰς τοὺς δύο καταδικασθέντας κατὰ τὸν Φεβρουάριον συγγραφεῖς, τὸν Σινυάφσκι καὶ τὸν Ντάνιελ. Καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων, τόσον οἱ φοιτηταὶ ὅσον καὶ οἱ δύο συγγραφεῖς τῆς ἐρεύνης μας παρουσιάζονται ὡς πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας ἐκφράσεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τῆς χώρας των παραπομπήν των. Ἂν σκεφθῶμεν ὅτι πάντα ταῦτα, ἤτοι ἡ παρὰ τὰ δρακόντεια μέτρα τοῦ σοβιετικοῦ ἀστυνομικοῦ κρά-

(1) Ἀπὸ κύριον ἄρθρον τῶν «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου, «Καθημερινὴ τῆς 17-2-1966.

τους κυκλοφορία ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ρωσίας παρανόμου τύπου τολμήσαντος νὰ ἐπικρίνῃ σοβαρῶς τὸ Κρεμλῖνον, ἡ παρὰ τὰ δρακόντεια ἐπίσης μέτρα ὕπαρξις δύο τάσεων λογοτεχνῶν ἢ φιλοσόφων: τῶν «μετριοπαθῶν φιλελευθέρων» οἱ ὁποῖοι γίνονται ἀνεκτοὶ μέχρις ὡρισμένου σημείου, καὶ τῶν «ἐπαναστατῶν» οἱ ὁποῖοι διώκονται, συνέβησαν εἰς μεγάλην σχεδὸν κλίμακα κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν διάστημα, τότε θὰ δικαιώσωμεν τὰς ἀπόψεις τῶν δυτικῶν παρατηρητῶν ὅτι «πολὺ κακὰ σημάδια» ἀναφαίνονται ὄπισθεν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος. Καὶ αὐτὰ τὰ «πολὺ κακὰ σημάδια» εἰς πεῖσμα τῆς κυβερνητικῆς καταπιέσεως τῶν Σοβιὲτ καὶ εἰς πεῖσμα τῆς τάσεως τῶν «δογματικῶν» συγγραφέων, οἱ ὁποῖοι δογματικοὶ ἀποτελοῦν τὴν «τάσιν» ἐκείνην ποὺ ὑπερασπίζει παντὶ σθένει τὸ Σοβιετικὸν καθεστώς.

Φαίνεται πράγματι ὅτι ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς κ. Κοσύγκιν εἶναι αἰχμάλωτος μιᾶς ὁμάδος «σκληρῶν», οἱ ὁποῖοι ἐπὶ Κροῦστσεφ παρέμεναν εἰς τὴν σκιὰν ἀλλὰ τώρα κινοῦνται συνεχῶς περισσότερον εἰς τὸ προσκήνιον. Ὡς μία ἀπόδειξις τοῦ πνεύματος τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὴν σκληρὰν γραμμὴν τοῦ σταλινισμοῦ χαρακτηρίζεται ἡ δρᾶσις τῶν ὑπηρεσιῶν ἀσφαλείας, αἱ ὁποῖαι ἐνέτειναν τελευταίως τὴν ἐπαγρύπνησίν των εἰς τοὺς κύκλους τῶν μὴ κονφορμιστῶν διανοουμένων τῆς Μόσχας καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ ἐκείνων ποὺ ἔδειξαν κάποιαν συμπάθειαν διὰ τοὺς δύο συγγραφεῖς. Ἀξιόπιστοι πηγαὶ ἀναφέρουν, ὅτι ἕνας νεαρὸς συγγραφεὺς τοῦ Λένινγκραντ ποὺ ἐπεχείρησε νὰ παρακολουθήσῃ χωρὶς ἄδειαν τὴν δίκην, συνελήφθη ἀπὸ τὴν μυστικὴν ἀστυνομίαν καὶ ἀπεστάλη εἰς ἄσυλον ψυχοπαθῶν. Ἦτο ὁ Γιασεσλὰβ Παρχούντωφ. Φίλοι του, οἱ ὁποῖοι τὸν εἶδαν νὰ ὁδηγῆται ἀπὸ τὴν ὀπισθίαν θύραν τοῦ δικαστηρίου, εἶπαν ὅτι ἔκαμε μὲ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν λαιμὸν μίαν κίνησιν ποὺ ἐδείκνυε τὴν ἀπελπισίαν του. Ἄλλα ἄτομα ποὺ ἔδειξαν ἐπίσης συμπάθειαν πρὸς τοὺς δύο συγγραφεῖς, καὶ ποὺ ἐθεάθησαν εἰς μίαν ὁδὸν πλησίον τοῦ δικαστηρίου, ὑπεβλήθησαν εἰς ἀνάκρισιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐζητήθη νὰ κατονομάσουν φίλους των καὶ νὰ δικαιολογήσουν τὸ εἰδικὸν ἐνδιαφέρον των διὰ τοὺς Σινυάφσκι καὶ Ντάνιελ.

Ὁπωσδήποτε, αἱ ἐπιβληθεῖσαι ἐπὶ τῶν δύο συγγραφέων τιμωρίαι εἶναι μοιραῖον ν' ἀποθαρρύνουν ἄλλους Ρώσους συγγραφεῖς ἀπὸ τοῦ νὰ γράψουν ἢ νὰ δημοσιεύσουν παρόμοια ἔργα, παρ' ὅλον ὅτι αἱ διαδηλώσεις αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν τὴν σύλληψιν τῶν δύο λογοτεχνῶν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τὰ ἐκτυλιχθέντα γεγονότα κατὰ τὴν δίκην μαρτυροῦν ὅτι οὗτοι ἔχουν πολλὰς συμπαθείας μεταξὺ τῶν συναδέλφων των καὶ τῶν φοιτητῶν. Ἀλλὰ μοιραῖον εἶναι, ἐπίσης, τὰ τυχὸν ὁραχυπρόθεσμα ὠφελήματα τὰ ὁποῖα ἴσως ἀπεκόμισε τὸ καθεστὼς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν νὰ ἐξουδετερωθοῦν ἐκ τῆς ζημίας τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἰς τὸ ἐξωτερικόν. «Ἡ εἰκών, γράφουν οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ κατακτᾶ ἔδαφος περὶ τῆς Ρωσίας ὡς οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμένης Δυνάμεως, ἱκανῆς νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ εὐρύτητα πνεύματος τὰς ζυμώσεις ἐντὸς τῆς ἰδίας της κοινωνίας, ὑπέστη ἀπότομον ἀμαύρωσιν».

ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΠΟΥ ΔΙΕΡΡΕΥΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΣΙΝ.—ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ κ. ΕΛΕΝ ΠΕΛΤΙΕ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ τῶν δύο συγγραφέων ἐλάχιστα διέρρευσαν. Γεγονὸς εἶναι ὅτι τόσον ὁ Σινυάφσκι ὅσον καὶ ὁ Ντάνιελ ἀνεγνώρισαν ὅτι ἐξέδωσαν τὰ ἔργα τους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μὲ ψευδώνυμα, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο ἠρνήθησαν τὴν κυρίαν κατηγορίαν, ὅτι ἐσκεμμένως διέδωσαν ἀντισοβιετικὴν προπαγάνδαν.

Εἰδικῶς διὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ Σινυάφσκι, οὐδεμία λέξις αὐτῆς ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα ἀπὸ σοβιετικὰς πηγάς. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν συνέβη καὶ διὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ Ντάνιελ, ἐκ τῆς ὁποίας ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα μέρος μόνον τοῦ τελικοῦ τμήματός της εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος παραδέχεται ὅτι ὑπῆρξε λάθος τὸ νὰ ἀποστείλῃ

τὰ ἔργα του νὰ ἐκδοθοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Δι' ἀμφοτέρας ὅμως τὰς ἀπολογίας ὡμίλησεν ἐν ὀλίγοις ἡ κ. Λαρίσσα Ντάνιελ, σύζυγος τοῦ ποιητοῦ - μεταφραστοῦ ποὺ ἔγραφε μὲ τὸ ψευδώνυμον Νικολάϊ Ἀρζὰκ καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπετράπη νὰ παρακολουθήσῃ τὴν δίκην μαζὶ μὲ τὴν κ. Σινυάφσκι. Ἡ κ. Ντάνιελ, ἀφοῦ ἐδήλωσεν εἰς τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὴν δημοσιογράφους ὅτι εἶδε τὸν σύζυγόν της μόνον δύο φορὰς εἰς τὰς φυλακὰς πολιτικῶν κρατουμένων τοῦ Λεφέρτοβο —ὅπου οἱ δύο συγγραφεῖς ἐκρατοῦντο εἰς ξεχωριστὰ κελλιὰ καὶ δὲν εἶχαν ἐπαφὴν μεταξύ των— καὶ ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ μὴ τὸν ἐπανίδῃ, «διότι θὰ μεταφερθῇ ἴσως εἰς κάποιο στρατόπεδο τοῦ Βορρᾶ», εἶπε διὰ τὸν Σινυάφσκι τὰ ἑξῆς: Ὅτι ἐν ἀρχῇ ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ πρᾶξις του δὲν ἀποτελεῖ ἔγκλημα. Ὅτι ἀκολούθως ὑπεστήριξεν ὅτι ὡς σατιρικὸς συγγραφεύς, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ προσαρμόσῃ τὰ ἔργα του πρὸς ἕνα δεδομένον ὑπὸ τοῦ νόμου κανόνα. Ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Σαίξπηρ ἐὰν εὑρίσκετο ἐνώπιον παρομοίας καταστάσεως, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ γνωρίζῃ ἐὰν ὁ «Ἄμλετ» ἢ ὁ «Μάκβεθ» δὲν θὰ εὑρίσκοντο ἀντιμέτωποι τῶν παραδεδεγμένων πολιτικῶν ἰδεολογιῶν τῆς ἐποχῆς των. Ὅτι τὸ δικαστήριον διέστρεψε πλήρως τὴν σημασίαν τῶν ἔργων των, ὅταν ἐπὶ παραδείγματι ἐδέχθη ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ συγκατηγορουμένου του Ντάνιελ —Νικολάϊ Ἀρζὰκ— «Σᾶς ὁμιλεῖ ἡ Μόσχα» ἐδικαιολόγει τὰς δολοφονίας, ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα ἐστρέφετο ἐναντίον των, κ.λ.

Ὁ Γιούλι Ντάνιελ, κατὰ τὰς δηλώσεις τῆς συζύγου του, εἶπεν εἰς τὴν ἀπολογίαν του: «Δὲν εἶμαι ὀπαδὸς τοῦ σοσιαλιστικοῦ ρεαλισμοῦ. Δὲν εἶμαι μαρξιστής. Εἶμαι ἰδεαλιστής, ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἐχθρὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως». Περαιτέρω ὁ Ντάνιελ ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ρωσικῆς σατίρας μέχρι τοῦ Μιχαὴλ Σαλτίκωφ - Στσεντρίν, σατιρικοῦ τοῦ 19ου αἰῶνος ἀπολαύοντος καὶ σήμερον μεγάλης ἐκτιμήσεως εἰς τὴν Ρωσίαν, καὶ ἐτόνισεν ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἔγραφε τὰ ὅσα ἔγραφε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀνεφέρθη ἐπίσης εἰς τὰς ἐκκαθαρίσεις προσωπικοτήτων τῶν σοβιετικῶν γραμμάτων ὡς οἱ Λέϊμπ Μ. Κβίτκο[1], Ὀσὶπ Ε. Μαντελστάμ[2], Βσεβολὸντ Ε. Μέγιερχολντ[3] καὶ Ἰσαὰκ Μπάμπελ[4], καὶ ἠρώτησε: «Ποῖος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν θάνατόν των; Ὑπεύθυνος εἶμαι ἐγώ, εἶσθε ἐσεῖς. Ὅλοι εἴμεθα ὑπεύθυνοι. Ἴσως νὰ ἔχω ἄδικον ὡς πρὸς αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ εὕρω ἄλλην ἀπάντησιν...».

(Συνεχίζεται)

(1) Ἑβραῖος ποιητὴς ἐκτελεσθεὶς τὸ 1952.
(2) Ἀπέθανεν εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως τὸ 1940.
(3) Ἀπέθανεν εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως τὸ 1942.
(4) Ἀπέθανεν ἐνῶ εὑρίσκετο ὑπὸ κράτησιν τὸ 1941.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

16ος ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Τράπεζα Ἑλλάδος		5.111.676,25
Ἐθνικὴ Τράπεζα		1.235.233,20
Δάνεια		3.840.120,50
Ἀκίνητα	1.005.000.—	
Μεῖον ἀποσβέσεις	351.135.—	653.865.—
Βιβλιοθήκη		2.625.—
Λογαριασμοὶ Τάξεως Χρεωστικοί		14.174.382.—
Ἐνυπόθηκα δάνεια		827.715,55
		25.845.617,50

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟ

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέ

ΕΣΟΔΑ

ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ			3.884.200,60
Τακτικαί		3.522.387,60	
Ἐκ κρατήσεως 2% ἐπὶ τοῦ λαμβανομένου παρ' ἑκάστου μετόχου μην. βασ. μισθ. (Ὀργ.)	3.188.161,90		
Ἐξ ἡμίσεος βασικοῦ μισθ. παρ' ἑκάστου μετόχου	190.335,70		
Ἐκ διαφορᾶς μισθοῦ ἑνὸς μηνὸς συνεπ. προαγ., ἀπονομῆς μισθ. ἀνωτέρου βαθμοῦ ἢ οἰκονομικῆς διαβαθμίσεως τοῦ μετόχου	143.890.—		
Εἰδικαί		361.813.—	
Κράτησις ἐπὶ ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἕδρας	32.125,70		
Κράτησις ἐπὶ ἀποζημ. Συμβουλ. καὶ Ἐπιτρ.	40.271,80		
Κράτησις ἐπὶ ἀμοιβ. Νόμου «περὶ λαθρεμπ.»	45.855.—		
Κράτησις ἐπὶ δικαιώμ. ἐκτελ. Ποιν. Δικογρ.	2.503,30		
Κράτησις ἐπὶ ἀμοιβ. δι' ἐκτέλ. Εἰδ. Ὑπηρεσ.	241.057,20		
Κοινωνικαὶ Εἰσφοραί			5.580.301,60
Ἐκ τῆς διαθέσεως Ἀστυν. Ἐνσήμου	2.762.210.—		
Ἐκ δικαιωμ. σφραγ. Μέτρ. καὶ Σταθμῶν	485.418,90		
Ἐκ δωρεῶν	164.783,10		
Ἐκ παραβόλων Θεάτρων καὶ Κινηματογράφων	42.350.—		
Ἐξ ἀπομενόντων κλασματ. ὑπολοίπων ἐκ τῶν ἀποδ. ἐπὶ τῶν ἀμοιβ. στοιχ. Ἱπποδρόμου	2.125.539,60		
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ			61.325,40
ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			562.396,10
Τόκοι καταθέσ. ὄψεως παρὰ τῇ Τραπ. Ἑλλάδος	185.473,10		
Τόκοι τοκοχρεωλ. δόσεων Δανείων	162.109,45		
Τόκοι Ἐνυποθήκων Δανείων	79.915,55		
Ἐνοίκια διαμερισμάτων	134.900.—		
Ἔλλειμμα χρήσεως 1965			1.744.979,90
			11.833.205,60

Ἐν Ἀθήναις τῇ
Ὁ Πρό
Ε. ΚΑΡΑ
Ἀρχηγὸς Ἀστυ

Ὁ Διευθυντὴς
ΗΛΙΑΣ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυν. Διευθυντὴς Β΄

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1965

	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
Κεφάλαιον	11.472.348,70
Ὑποχρεώσεις	173.454,80
Κλάδος Ὑγείας	25.432.—
Λογαριασμοὶ Τάξεως Πιστωτικοί	14.174.382.—
	25.845.617,50

ΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1965

χρι 31ης Δεκεμβρίου 1965

	ΠΑΡΟΧΑΙ ΚΑΙ	ΔΑΠΑΝΑΙ
ΠΑΡΟΧΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ		11.086.053,90
Χορήγησις ἐφ' ἅπαξ βοηθήμ. εἰς 208 διαγραφέντας μετόχους	11.061.696.—	
Ἐπιστροφὴ κρατήσεων εἰς 8 διαγραφέντας μετόχους μὴ δικαιουμένους βοηθήματος	24.357,90	
ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ		72.991,70
Ἀποζημίωσις μὴ Ἀστυν. μελῶν Διοικ. Συμβ.	4.875.—	
Γραφικὴ ὕλη	139,50	
Ἐνοίκιον κατὰ τὸ 1/3 μετὰ τοῦ Κλάδ. Ὑγείας	48.720.—	
Προμήθεια Ἐντύπων, Σφραγίδων κ.τ.τ.	4.002.—	
Κοινόχρ. κατὰ τὸ 1/3 μετὰ τοῦ Κλάδου Ὑγείας	7.433,65	
Ἠλεκτρ. ρεῦμα κατὰ τὸ 1/3 μετὰ τοῦ Κλ. Ὑγ.	3.865,95	
Διάφορα Ἔξοδα	187.—	
Τηλεφωνικὰ τέλη	3.768,60	
ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ		63.655.—
Συντήρησις ἀκινήτου	1.162,50	
Ἀσφάλιστρα πυρὸς ἀκινήτου	638.—	
Μισθοδοσία προσωπικοῦ ἀκινήτου	304,70	
Φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις ἀκινήτου	61.549,80	
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ		26.010.—
ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ		584.495.—
Ἐνίσχυσις Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου		
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΑΠΑΝΑΙ		—
		11.833.205,60

31ῃ Δεκεμβρίου 1965
εδρος
ΜΠΕΤΣΟΣ
νομικοῦ Σώματος

Ὁ Λογιστὴς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Ἀστυνόμος Α΄

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἐθνικὴ Τράπεζα	1.319.584,70
Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	7.268.053,25
Χρεωστικοὶ Λογαριασμοὶ	196.121,10
Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς	1.485.536,85
Νομαρχία Ἀχαΐας	130.323,70
Νομαρχία Κερκύρας	49.862,80
Ἔπιπλα καὶ Σκεύη	131.600.—
Ἐκκρεμεῖς Λογαριασμοὶ	188.540,05
	10.769.622,45

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

ΕΞΟΔΑ			3.417.908.—
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ		2.694.224,55	
Δαπάνη ἐξων. Φαρμ. Περιθάλψεως	928.945,40		
Δαπάνη Νοσηλείας εἰς Ἰδιωτ. Κλινικὰς	730.430,60		
Δαπάνη Νοσηλείας εἰς Δημ. Νοσηλ. Ἱδρύματα	119.517,20		
Δαπάνη Νοσηλείας εἰς Νοσ. Ἱδρύματα ΙΔΑΠ	455.819,60		
Δαπάνη Νοσηλείας εἰς Ψυχιατρεῖα, Ἀντικαρκινικὰ Νοσ., Νοσ. Παίδων κλπ.	110.751.—		
Δαπάνη Ὀδοντιατρικῆς, Θεραπευτ. περιθάλψεως	11.167,50		
Δαπάνη Μελῶν οἰκογενείας συνταξιούχων	312.746,25		
Δαπάνη Νοσηλείας ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	24.844.—		
ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ		715.012,05	
Ἀποζημίωσις μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου	2.875.—		
Ἀποζημίωσις καθαριστρίας	20.278,90		
Διάφορα Ἔξοδα	6.758,80		
Ἔντυπα, Βιβλία, Σφραγῖδες	8.203,50		
Ἐνοίκιον	97.440.—		
Γραφικὴ ὕλη	4.013.—		
Συνδρομαὶ ἐφημερίδων	20.—		
Τηλεφωνικά, Ταχυδρομικὰ τέλη	24.742,95		
Ἐνίσχυσις παιδικῶν κατασκηνώσεων	270.870.—		
Παράρτημα Κλάδου Ὑγείας Πατρῶν	1.155,15		
Παράρτημα Κλάδου Ὑγείας Κερκύρας	1.885,10		
Ἀστυνομικὸν Νοσοκομεῖον	204.919,90		
Κοινόχρηστα	15.784,70		
Ἠλεκτρικὸν ρεῦμα	7.730,75		
Προμήθειαι	2.370,80		
Χαρτόσημον	45.963,50		
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ - ΣΚΕΥΩΝ		8.671,40	
Πλεόνασμα Χρήσεως 1965			2.846.512,75
			6.264.420,75

Ἐν Ἀθήναις τῇ

Ὁ Διευθυντὴς
ΗΛΙΑΣ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυν. Διευθυντὴς Β΄

Ὁ Πρό
Ε. ΚΑΡΑ
Ἀρχηγὸς Ἀστυ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1965

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον	10.467.354,50
Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων	10,80
Ὑποχρεώσεις	232.499,65
Ἀποσβεσθέντα Ἔπιπλα καὶ Σκεύη	55.376,50
Καταβολαὶ Ἠσφαλ. ἐπομένης χρήσεως	14.381.—
	10.769.622,45

«ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ 1965»

ΕΣΟΔΑ			6.264.420,75
ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ		5.780.356,65	
Κρατήσεις ἐν ἐνεργείᾳ	4.753.799,05		
Ἀστυνομικὴ Δ)νσις Ἀθηνῶν	3.401.260,45		
Ἀστυνομικὴ Δ)νσις Πειραιῶς	967.063,90		
Ἀστυνομικὴ Δ)νσις Πατρῶν	244.030,60		
Ἀστυνομικὴ Δ)νσις Κερκύρας	141.444,10		
ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ	1.026.557,60		
Ἀστυνομικὴ Δ)νσις Ἀθηνῶν	827.204,80		
Ἀστυνομικὴ Δ)νσις Πειραιῶς	140.282,70		
Ἀστυνομικὴ Δ)νσις Πατρῶν	24.674,20		
Ἀστυνομικὴ Δ)νσις Κερκύρας	34.395,90		
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ		4.935,20	
Δωρεαὶ	4.935,20		
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ		55.739,60	
Ὑποχρεώσεις		4.052,80	
Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων	452,80		
Δικαιοῦχοι διαφορᾶς τοκετοῦ	3.600.—		
ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ		268.769,50	
Τόκοι Τραπεζῶν	268.769,50		
Δικαιολογητικὰ Περιθάλψεως ὑπὸ ἐκκαθάρισιν		150.567.—	
			6.264.420,75

31 Δεκεμβρίου 1965

εδρος
ΜΠΕΤΣΟΣ
νομικοῦ Σώματος

Ὁ Λογιστὴς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Ἀστυνόμος Α΄

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1-31 εἰς Ἀθήνας-Πειραιᾶ-Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἰκοι	1.886		Μέλη
2. » εἰς ἰατρεῖα » » »	2.417		»
3. Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.106		»
4. Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ	23		»
5. Εἰσήχθησαν εἰς Ν/μεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	231		»
6. Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	19	νέα	»
7. Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ Ν/μείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς	3.180		»
8. Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δραχ. 3.980 εἰς	8		»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	8.870		»
9. Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 6530 συνταγαί.			

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Δεκέμβριος 1965 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	Δρχ.	516.051,70
» ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	247.861 —
Σύνολον Ἐσόδων	»	763.912,70
ΕΞΟΔΑ	»	1.234.871,85
ΕΛΛΕΙΜΜΑ	»	470.959,15

Β) Κατωτέρω παραθέτομεν συνολικὸν πίνακα κινήσεως ἀσθενῶν κατὰ τὸ ἔτος 1965 πρὸς γνῶσιν :

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἰκοι	24.473		Μέλη
2. » εἰς ἰατρεῖα » » »	33.708		»
3. Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	13.962		»
4. Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας	278		»
5. Εἰσήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	2.584		»
6. Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	406	νέα	»
7. Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ Ν/μείου Ἀστυν. Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς	43.621		»
8. Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δραχ. 129.051 εἰς	382		»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	119.434		»
9. Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 81.961 συνταγαί.			

Γ) Ἡ οἰκονομικὴ κίνησις τοῦ Ταμείου κατὰ τὸ ἔτος 1965 εἶχεν ὡς ἀκολούθως :

Ἔσοδα τακτικὰ	Δρχ.	5.719.597,65
» ἐκ συμ/χῆς Δημοσίου	»	7.873.511,85
Σύνολον Ἐσόδων	»	13.593.109,50
ΕΞΟΔΑ	»	10.961.773,85
ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ	»	2.631.335,65

Δ) Ὑπομιμνήσκομεν ὑμῖν τὴν πρὸς ἁπάσας Ὑπηρεσίας κοινοποιηθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 5657Φ1/2 ἀπὸ 16.11.65 ἡμετέραν ἐγκύκλιον Διαταγήν, ἀφορῶσαν εἰς τὴν θεώρησιν τῶν βιβλιαρίων νοσηλείας τῶν μελῶν τοῦ Κλάδου Ὑγείας καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτης εἰς πάντας τοὺς παρ' ὑμῖν ὑπηρετοῦντας ὑπαλλήλους, καθ' ὅσον πλεῖστοι ὅσοι προσερχόμενοι εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, δηλοῦσιν ἄγνοιαν ταύτης, μὲ ἀποτέλεσμα, νὰ μὴ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἐξυπηρέτησις τούτων ἀφ' ἑνὸς καὶ νὰ δημιουργῶνται προστριβαὶ καὶ ἔριδες ἀφ' ἑτέρου.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1966

Α) Κατὰ μῆνα Φεβρουάριον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—28 εἰς Ἀθήνας — Πειραιᾶ — Πάτρας καὶ Κέρκυραν:

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἰκοι	1.877	Μέλη
2. Ἐξητάσθησαν εἰς ἰατρεῖα τῆς ἐκλογῆς των	2.708	»
3. Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.186	»
4. Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ	23	»
5. Εἰσήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	159	»
6. Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	29 νέα	»
7. Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ Νοσοκομείου Ἀστυν. Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	3.541	»
8. Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 2.550 εἰς	4	»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	9.527	»

9. Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 6.280 συνταγαί.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Ἰανουάριος 1966 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα τακτικὰ	Δρχ.	591.887,70
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	520.049 —
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.111.936,70
ΕΞΟΔΑ	»	865.470,05
ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ	»	246.466,65

Β) ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ἐπείγον
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ Ἐν Ἀθήναις τῇ 22.6.62
ΓΕΝ. Δ) ΝΣΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ Πρός: Ἅπαντα τὰ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ Δημ. Ἰδιωτ. Δικαίου, Τ. Ὑγείας, ΙΚΑ κλπ.

Ἀριθ. Πρωτ. ΕΑγ 9224 Ἔγκ. 488
Θέμα: Τρόπος διαθέσεως αἵματος.

Ἔνδειξις: Αἷμα (Τρόπος διαθέσεως), Διάθεσις αἵματος, Τρόπος διαθέσεως αἵματος.

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν ὅτι ὡρισμένα Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα χρεώνουν εἰς τοὺς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς τὴν παρεχομένην πρὸς τοὺς νοσηλευομένους ποσότητα αἵματος, ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ Κρατικὰ Κέντρα Αἱμοδοσίας τυγχάνει νὰ διαθέτουν ἱκανὴν ποσότητα αἵματος πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν.

Ἐπειδὴ τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸν Νόμον, ὅστις προβλέπει τὴν δωρεὰν χορήγησιν αἵματος πρὸς πάντας καὶ κατ' ἐξαίρεσιν τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν διάθεσιν ἐπ' ἀμοιβῇ αὐτοῦ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκεῖ τὸ διατιθέμενον ὑπὸ τῶν Κέντρων Αἱμοδοσίας αἷμα, ἐντελλόμεθα, ὅπως τοῦ λοιποῦ γίνεται χρέωσις αἵματος μόνον εἰς ἃς περιπτώσεις βεβαιοῦται ὑπὸ τῶν Κέντρων αἱμοδοσίας ὅτι δὲν διατίθεται ἡ ἀπαιτουμένη ποσότης.

Πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης θέλει ἐλεγχθῆ αὐστηρῶς.

Ὡσαύτως ὑπενθυμίζεται πρὸς τὰ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα καὶ τοὺς Ἀσφαλ. Ὀργανισμοὺς ὅτι δέον, ὅπως ἐνστερνισθοῦν τὴν ἰδέαν τῆς ἐθελοντικῆς αἱμοδοσίας καὶ καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως τὸ ἀναγκαῖον αἷμα προσφέρεται ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῶν ἀσθενῶν, καταφεύγουν δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτοῦ μόνον εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτου ἀνάγκης.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ

Τὰ τυχὸν δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δαπάνης ἀγορᾶς αἵματος δέον νὰ ὑποβάλλωνται ὁπωσδήποτε διὰ τοῦ Κλάδου Ὑγείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, ἄλλως ἡ ἀναλογοῦσα εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας συμμετοχὴ δὲν θὰ ἀναγνωρίζηται ἐλλείψει ἀπαραιτήτων στοιχείων.

Γ) Καθίσταται γνωστὸν ὅτι, μέλη τοῦ Κλάδου Ὑγείας Α.Π. εὑρισκόμενα ἢ διαμένοντα εἰς Ἐπαρχίαν καὶ εἰσαγόμενα ἐκτάκτως εἰς Νοσοκομεῖα ἢ Κλινικάς, ὁσάκις βεβαίως δικαιολογεῖται ἡ ἔκτακτος εἰσαγωγή, ὀφείλουσιν ὅπως, εἴτε ταῦτα εἴτε συγγενεῖς αὐτῶν εἰδοποιῶσιν ἐντὸς 24 ὡρῶν τὸ βραδύτερον τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς οἰκείας Νομαρχίας, ἄλλως πᾶσα δαπάνη νοσηλείας των δὲν ἀναγνωρίζεται. Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ βαρύνοντος τὸν Κλάδον Ὑγείας ποσοστοῦ συμμετοχῆς δέον νὰ προσκομίζωνται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κανονικαὶ ἀποδείξεις Νοσοκομείων ἢ Κλινικῶν. Ἄλλου τύπου ἀποδείξεις δὲν γίνονται δεκταί. Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἀνωτέρω ἀποδείξεων δέον νὰ προσκομίζηται καὶ ἀναλυτικὸν ἀντίγραφον λογαριασμοῦ νοσηλείων.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

—ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ πέφτοντας ἀπὸ τὸν 5ο ὄροφο πολυκατοικίας νήπιο 16 μηνῶν, ἡ Ἐλισσάβετ Ζούνα, πού, παίζοντας μὲ τὴ γιαγιά της, κατώρθωσε νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὴν ἐπιτήρησί της καὶ ν' ἀνέβη σὲ μιὰ καρέκλα καὶ κοιτώντας κάτω νὰ πέση. Τὸ τραγικὸ δυστύχημα ἔγινε στὴ Θεσσαλονίκη, ὁδὸς Β. Γεωργίου 23.

— ΜΕ ΔΑΚΡΥΓΟΝΟ ὁμβα κατώρθωσε ἡ ὑπηρεσία Ἀμέσου Δράσεως τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἐξουδετερώση τὸν ἰσοβίτη κατάδικο Μ. Λογοθέτη, ὁ ὁποῖος κλείσθηκε σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ ἱνστιτούτου καὶ καταληφθεὶς ἀπὸ μανία, ἔσπαζε τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ τζάμια. Μετεφέρθη στὶς φυλακὲς Ἀβέρωφ.

— Ο ΚΛΕΠΤΗΣ πορτοφολίων Μ. Παπαδάκης ἢ Κρητικός, συνελήφθη στὴν ἀφετηρία τῶν λεωφορείων Κορυδαλλοῦ, ἐνῶ ἀφαιροῦσε ἀπὸ τὸ πανταλόνι τοῦ Γ. Π. Σαμαρτζίδη 1.950 δραχμές.

— ΦΟΝΟΣ τοῦ χωροφύλακος Κ. Βολτεράκη καὶ αὐτοκτονία τοῦ δράστου ἐπίσης χωροφύλακος Β. Γαλέρου, ἔλαβε χώραν στὸν κοιτώνα τοῦ οἰκήματος Συντάγματος Μακρυγιάννη τῆς Χωροφυλακῆς. Τὰ αἴτια δὲν ἐξηκριβώθησαν.

— ΠΥΡΑΥΛΟ ἔφτιαξε ὁ μαθητὴς Ι. Χαριτιδάκης στὸ Ψυχικό. Μὰ ὅταν τὸν ἄναψε ἐξερράγη, μὲ ἀποτέλεσμα, εὐτυχῶς, νὰ σπάσουν μόνο τὰ τζάμια στὰ γύρω σπίτια. Ὁ πύραυλος ἦταν μήκους 0,90 τοῦ μέτρου.

— ΣΚΟΤΩΘΗΚΑΝ δύο παιδάκια, ὁ Ν. Παχρόπουλος καὶ Ξ. Ἀβδουλᾶς, ὅταν ὁ πρῶτος μὲ τὸν χαρταετό του ἔπεσε σὲ χαράδρα στὰ λατομεῖα καὶ ὁ δεύτερος ἀπὸ τὴν ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ του (Σπαρτάκου 10), ὅπου πετοῦσαν τοὺς χαρταετούς.

— ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΗΣ ὁ Β. Κατσανάγης πού στὸ χωριὸ Ράχη Κατερίνης ἔβαλε παραθεῖο στὸ ψωμὶ πού ἔφαγε ἡ γυναίκα του Εὐαγγελία, πού πέθανε ἀμέσως.

— ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΕ τὸν ἄντρα της ἡ Χαρ. Βασιλάκη ἡ γυναίκα του μὲ τὰ χέρια της στὸ Λασήθι Κρήτης.

— ΕΠΤΑ κλοπὲς ὡμολόγησαν οἱ Γ. Βουκᾶς, Κ. Σαβάνος, Κ. Ἀγραπίδης καὶ Ναὴλ Χάντ, πού συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια, πουλώντας κλοπιμαῖα. Τὰ εἶχαν κλέψει μπαίνοντας σὲ σπίτια.

— ΤΡΕΙΣ διαρρήξεις διέπραξεν ἄγνωστος καὶ τρεῖς κλοπὲς δι' εἰσόδου ἐπίσης ἄγνωστος σὲ διάφορα καταστήματα καὶ σὲ ἐκκλησίες τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων. Ἀναζητοῦνται οἱ δρᾶστες.

— ΡΙΦΙΦΗΔΕΣ ἄγνωστοι ἐν δράσει. Διέρρηξαν δύο καταστήματα τοῦ Πειραιῶς, μπαίνοντας ἀπὸ τὴ στέγη τοῦ ἑνὸς καὶ ἀνοίγοντας τρύπα στὸν τοῖχο γιὰ νὰ μποῦν στὸ κατάστημα φανοποιΐας τοῦ Κ. Ἀγγελοπούλου, ὅπου διέρρηξαν τὸ χρηματοκιβώτιο.

— ΕΣΦΑΞΕ μὲ ἐννέα μαχαιριὲς στὸ λαιμὸ τὸν Κ. Γεραμάνη ὁ βοσκὸς Ν. Καβαθᾶς στὸ Ναύπλιο, γιατὶ τὸ θῦμα εἶχε ἐρωμένη τὴν γυναίκα του.

— ΕΞΑΠΑΤΗΣΕ πέντε ἀφελεῖς χωρικούς, τοὺς Π. Μιχόπουλο, Π. Παναγιωτίδη, Γ. Τέο, Σπ. Ντριᾶ καὶ Ι. Τζαβέλλα, ἄτομο πού παρουσιάσθη μὲ τὸ ὄνομα Ι.

Κουντζίδης, ποὺ παρουσιάσθη ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ο.Γ.Α. καὶ ἀπέσπασε ποσὸν 100—5.000 δραχμές, μὲ τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θὰ μεσολαβήσῃ γιὰ νὰ πάρουν ἀποζημίωσι ὡς πληγέντες ἀπὸ παγετῶνες κλπ.

— ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ 4 φορὲς κατεδικάσθη ὁ Α. Παγκρατίδης, ὁ γνωστὸς δράκος τοῦ Σέϊχ Σοῦ. Ἔτσι, πῆρε τέλος, μὲ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ νόμου γιὰ ἕναν ἐγκληματία ποὺ τρομοκράτησε τὴν Θεσσαλονίκη ἐπὶ τρία χρόνια.

— ΕΠΙΘΕΣΙΣ μὲ ἀνηθίκους σκοποὺς ἔκαμεν ὁ Α. Νευρίδης στὴν Α. Καναροπούλου, ἡ ὁποία τὸν κατήγγειλε στὴν Ἀστυνομία καὶ συνελήφθη.

— ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ μὲ ἀστυνομικὸ συνεπλάκησαν, ὅταν ὁ δεύτερος θέλησε νὰ τὸν ἐλέγξῃ, ὁπότε πέταξε μιὰ τσάντα καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν, ἀλλὰ ὁ ἀρχιφύλαξ τὸν συνέλαβε ὕστερα ἀπὸ ἄγρια πάλη. Ἡ τσάντα εἶχε διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα καὶ ὁ διαρρήκτης λέγεται Ε. Παπαγεωργίου, ἐτῶν 20, ποὺ μόλις ἀπεφυλακίσθη.

— ΑΠΑΤΕΩΝ ἐμφανιζόμενος ὡς δικηγόρος ὁ Χ. Δούνιας, συνελήφθη. Ἀνελάμβανε ὑποθέσεις καὶ ὅταν εἰσέπραττε τὴν προκαταβολὴ τῆς ἀμοιβῆς, ἐξηφανίζετο.

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Χ. Ζαμπέτας, ἐτῶν 26, συνελήφθη στὸ Βόλο ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν. Εἶχε διαπράξει τὴν κλοπὴ στὸ χρυσοχοεῖο τοῦ Χρ. Χαβριλάκη, στὴν ὁδὸ Μπενάκη, ἀφοῦ ἔσπασε τὸ κρύσταλλο μὲ πέτρα. Ἐπίσης μπῆκε ἀπὸ τὸ φεγγίτη, ὕψους 5 μέτρων στὸ κατάστημα Μεϊμαρίδη, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παλλάδος 22 καὶ πῆρε ἀπὸ τὸ ταμεῖο 200.000 δραχμές. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνήργησαν μεθοδικώτατα γιὰ τὴν ἀποκάλυψι καὶ τὴ σύλληψί του.

— Ο ΣΑΤΥΡΟΣ Σ. Ξανθόπουλος συνελήφθη στὴν Κοζάνη, γιατὶ ἐβίασε ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ μαχαίρας, τὴν Δ. Φίλκα, ἐτῶν 20, μέσα στὸ σπίτι της.

— Ο ΚΛΕΠΤΗΣ δι' ἀντικλεῖδος Γ. Κοντὸς συνελήφθη καὶ ὡμολόγησε τὴν κλοπὴ 50.000 δραχμῶν ἀπὸ τὸ φωτογραφεῖον τοῦ Θ. Μπαράκου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παιωνίου 122.

— ΟΙ ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ Ν. Ἀθανᾶς, ἐτῶν 20, Γ. Ἀποστολόπουλος, ἐτῶν 20, Κ. Πολίτης, ἐτῶν 19, Θ. Τζήμας, ἐτῶν 18, Στ. Ράνος, ἐτῶν 32 καὶ ὁ Ο. Μ. Ξενάκης, ἐτῶν 24, συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ ὡμολόγησαν πολλὲς διαρρήξεις τὶς ὁποῖες διέπραξαν.

—ΣΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ παρεπέμφθησαν 12 νεαροὶ διαρρῆκτες (ὅλοι ἡλικίας 16—20 ἐτῶν), ποὺ ἀνῆκαν σὲ τρεῖς συνεργαζόμενες σπεῖρες. Εἶχαν λεηλατήσει 16 αὐτοκίνητα καὶ 60 καταστήματα καὶ σπίτια, τὰ κλοπιμαῖα ἀποθήκευαν σὲ μιὰ κοινὴ γκαρσονιέρα, ποὺ εἶχαν στὴν ὁδὸν Δορυλαίου 31, στὰ Πετράλωνα. Ἐκεῖ γλεντοῦσαν καὶ μὲ κοινὲς γυναῖκες. Ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν.

— ΕΚΛΕΨΑΝ τὸ αὐτοκίνητο ΞΑ2364 οἱ Ι. Ἀλβέρης, ἐτῶν 19, Χρ. Πράγκας, ἐτῶν 18 καὶ Μ. Ρώτας, ἐτῶν 18. Ὁ πρῶτος συνελήφθη καὶ καταζητοῦνται οἱ ἄλλοι.

— Ο ΨΕΥΤΟΠΑΠΑΣ Ν. Κατσουνάκης συνελήφθη καὶ ἐστάλη στὸν εἰσαγγελέα, γιατὶ φοροῦσε ράσα, ἐνῶ ἀπεσχηματίσθη 4 φορές.

Ν. Α.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ εὐρύχωρον αἴθουσαν τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου (πλατεῖα Δημοτικοῦ Θεάτρου) ἐδόθη καὶ ἐφέτος μὲ ἰδιαιτέραν λαμπρότητα ἡ ἐτησία χοροεσπερὶς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς. Διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 9.30΄ ὥρας τῆς Πέμπτης, 3 Μαρτίου, μέχρι τῆς 4ης πρωϊνῆς τῆς ἑπομένης καὶ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἀπετέλεσε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κοσμικοκαλλιτεχνικὰ γεγονότα τοῦ ἐπινείου καὶ τῆς πρωτευούσης, ἀφοῦ τὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των πολλαὶ προσωπικότητες τῆς πειραϊκῆς κοινωνίας καὶ ἀφοῦ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου παρήλασε ἕνα πρωτοφανὲς πλῆθος Ἑλλήνων καὶ ξένων καλλιτεχνῶν καὶ πασιγνώστων διεθνῶς μουσικοχορευτικῶν συγκροτημάτων καὶ «ἀτραξιόν». Οἱ 450 περίπου ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς γείτονος μετὰ τῶν προσκεκλημένων των ἐγνώρισαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μίαν σπανίαν ὁλονύκτιον παιδαισίαν καί, ὅπως καὶ κατὰ τὰς μεγάλας χοροεσπερίδας τοῦ 1965 εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Λέσχην Πειραιῶς, ἔμειναν καὶ ἐφέτος μὲ τὰς πλέον κολακευτικὰς ἐντυπώσεις διὰ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 1 κοσμικοκαλλιτεχνικὴν ἐκδήλωσιν τῆς μεγάλης ἀστυνομικῆς οἰκογενείας καὶ εἰς τὰς τέσσαρας μεγαλουπόλεις τῆς χώρας. Εἶναι δι' αὐτὸ πολὺ δίκαιοι οἱ ἔπαινοι καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ποὺ ἀπηύθυνε τὸ ἐκλεκτὸν κοινὸν τῆς χοροεσπερίδος πρὸς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκον καὶ τοὺς ἀξίους συνεργάτας του, διὰ τὴν σπανιωτάτην πράγματι εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ εἰδικώτερον τὰ ἀστυνομικὰ χρονικὰ ἐκδήλωσιν αὐτὴν τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πειραιῶς ἡ ὁποία ἄφησε πραγματικὰ μεγάλην ἐποχήν.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν παρευρεθέντων: Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ τέως ὑπουργὸς καὶ Πρόεδρος τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» κ. Γ. Ἀνδριανόπουλος, ὁ βουλευτὴς κ. Ι. Παπασπύρου, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Γ. Κυριακάκος, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Γ. Τζατζάνης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος Ὑποναύαρχος κ. Ν. Σταμπολῆς, ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν κ. Γ. Πολυχρονόπουλος, ὁ Διευθυντὴς Νομαρχίας Πειραιῶς κ. Ι. Ξανθούλης, ὁ Πρόεδρος Γηγενῶν Πειραιῶς καὶ πρώην βουλευτής, βιομήχανος κ. Κρίτων Δηλαβέρης, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων Πειραιῶς κ. Ἀθηνᾶ Κρίτωνος Δηλαβέρη, ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Πειραιῶς κ. Γ. Σπέντζος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς κ. Ν. Πειρουνάκης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς κ. Μ. Μπακούρης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς γείτονος κ. Π. Παπαμαρινόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς κ. Δ. Κούμ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων κ. Π. Λεβέντης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου κ. Εὐάγγελος Περράκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἐφοπλιστῶν Ἑλλάδος κ. Λ. Νομικός, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου Πληρωμῶν κ. Β. Βλάχος, ὁ Ἔφορος Προσκόπων Σαρωνικοῦ κ. Γ. Λένος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Προτύπου Ἰωνιδείου Σχολῆς Πειραιῶς κ. Χ. Κεφάλας, ἡ Γενικὴ Γραμματεὺς τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς κ. Μ. Γερανέα μετὰ κυριῶν - μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου, οἱ δημοσιογράφοι κ.κ. Σ. Παπαδόπουλος, Σ. Σταυρακόπουλος, Ι. Καραμῆτσος, Χ. Σταματόπουλος, Γ. Τζουνάκος, Δ. Πανίτσας, Γ. Πιτσάκης, Κ. Φραγκούλης καὶ Γ. Καραγιάννης, κ.λ. κ.λ.

Ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς, πλὴν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ παρευρέθησαν καὶ ὁ Διευ-

θυντὴς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Ν. Μπιτούνης, Κ. Σπυριούνης, Δ. Τσάδαρης, Γ. Ἀγγελόπουλος, Χ. Νικολουλέας καὶ Γ. Βλητάκης, ὁ Ὑπασπιστὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς κ. Κ. Παπαλυμπέρης καὶ μέγα βεβαίως πλῆθος ἄλλων ἀστυνομικῶν τοῦ ἐπινείου μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των.

Λόγοι ὑγείας ἠνάγκασαν τόν, πάντοτε παρόντα εἰς παρομοίας μεγάλας στιγμὰς τῆς ἀστυνομικῆς οἰκογενείας, Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκον νὰ μὴ παρευρεθῆ. Τοῦτο ἀνήγγειλε ἀπὸ μικροφώνου ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος πρὸς τὸ πολυπληθὲς κοινόν, διαβιβάσας ἐν ταυτῷ τὰς θερμὰς εὐχὰς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μας, ὅτε τὰ χειροκροτήματα καὶ αἱ ἐπευφημίαι ποὺ ἠκούσθησαν μετέφεραν πρὸς τὸν ἀκάματον κ. Ὑπουργὸν τὰ εὐγενῆ συναισθήματα τῶν συγκεντρωθέντων διὰ τὴν πλήρη ἀνάρρωσίν του. Ἦσαν τὰ χειροκροτήματα αὐτὰ συνέχεια τῶν ἄλλων θερμῶν χειροκροτημάτων πού, προηγουμένως, συνώδευσαν συγκινητικὴν προσφώνησιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκου καὶ εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὸ κοινὸν ποὺ ὑπερπλήρωσε τὴν αἴθουσαν τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου.

***

ΟΠΩΣ ΑΝΕΜΕΝΕΤΟ, τὸ πλουσιώτατον καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα παρουσίασε —καὶ ὄχι βεβαίως μόνον λόγῳ... τοπικῆς ἁρμοδιότητος— ὁ πανελληνίως γνωστὸς Πειραιώτης καλλιτέχνης κ. Κίμων Ἀρέτας. Ὕστερα ἀπὸ τοὺς μοντέρνους ρυθμοὺς τῆς διεθνοῦς φήμης ἰταλικῆς ὀρχήστρας Ρενάτο Γκρόσσο (τοῦ κέντρου «Κουΐντα»), ποὺ ἐσκόρπισε ρίγη χορευτικῆς ὑστερίας εἰς τὴν νεολαίαν ἀλλὰ καὶ εἰς πολλούς... παρῳχημένης ἡλικίας, ἡ ἄλλη πασίγνωστος ὀρχήστρα τῶν «Τσάμπιον» παρηκολούθησε ἐπὶ πεντάωρον τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐμφανίσεις μεγάλων ξένων καὶ ἑλληνικῶν καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων καί, φυσικά, καὶ τὴν τέχνην τῆς Τερψιχόρης πάσης ἡλικίας. Ἀπὸ τὰς πλέον ἐντυπωσιακὰς καὶ πλέον καταπληκτικὰς αἱ ἐμφανίσεις τῆς περιφήμου ἀνὰ τὸν κόσμον ἀκροβάτιδος Κορνέλια — ἠκούσθη καὶ μέγα πλῆθος... ἀναστεναγμῶν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς σπανιωτάτης αὐτῆς καλλονῆς—, τοῦ ἱσπανικοῦ χορευτικοῦ συγκροτήματος «Λὸς Καμπέρος» ποὺ τιμᾶται διεθνῶς, τῶν πασιγνώστων ἀνὰ τὴν ὑφήλιον συγκροτημάτων τῆς Παραγουάης «Λὸς Ἴντιος» καὶ «Λὸς Κουαρένιος», τοῦ γιουγκοσλαβικοῦ «Ντοῦο Τσάρυ» εἰς ὡραιοτάτας ἀποδόσεις ἀσμάτων... Ἑλλήνων συνθετῶν —ἀλήθεια: διατί δὲν μᾶς εἶπαν καὶ ἕνα ἔστω τραγούδι τῆς χώρας των;—, τοῦ ἀπιθάνου εἰς τὰς «ζογκλερικὰς» δημιουργίας του «Ντοῦο Σκχνέλλερ» κ.λ. κ.λ. Καὶ ἐπίσης αἱ ἐμφανίσεις τοῦ Ρουμάνου ἀκροβάτου Μίλος Μίλαν, τοῦ περιφήμου ταχυδακτυλουργοῦ Πίκολο Σατὰν ποὺ ἄφησε πολλοὺς κεραυνόπληκτους καὶ μέ... ἀνοικτὸ τὸ στόμα, τῶν λαμπρῶν τριῶν Ἑλλήνων λαϊκῶν χορευτῶν ποὺ πρῶτοι ἐδίδαξαν τὸ θρυλικὸν «συρτάκι» εἰς τὸν «Ζορμπᾶ» —Ἄντονυ Κουὴν— καὶ τὴν Μελίνα Μερκούρη, τοῦ Ἕλληνος μίμου Πάρι Λαβράκου καὶ τοῦ συναδέλφου του Τ. Γιαννοπούλου, καί, εἰς ἐπίπεδον πανελληνίου καὶ διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος τοῦ μεγάλου λαϊκοῦ καλλιτέχνου Πάνου Γαβαλᾶ καὶ τῆς Ρίας Κούρτη, κ.λ. κ.λ. Καὶ ἐπὶ πλέον ἡ ἐμφάνισις ἑνὸς πολὺ καλοῦ τραγουδιστοῦ δημοτικῶν σκοπῶν τῆς χώρας μας, τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄ κ. Μ. Φελώνη, ποὺ κατεγοήτευσε καὶ ἔδωσε τὸ γενικὸν σύνθημα διὰ τοὺς δημοτικοὺς χορούς τῆς πατρίδος μας.

Ἕνας μεγάλος λοιπόν, ἕνας τεράστιος εἰς τὰς καλλιτεχνικάς του ἐπιδόσεις διεθνὴς «Γαλαξίας», ἐσκόρπισε ρίγη ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσεως εἰς τὸ κοινὸν ποὺ κατέκλυσε τὴν αἴθουσαν τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου. Ἀξίζει ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἕνα μεγάλο εὖγε εἰς τὸν ἀφανῆ ἥρωα τοῦ ἐπιτεύγματος, εἰς τὸν ἀστυφύλακα κ. Ἀβούργη τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἐπεμελήθη τῆς «συγκεντρώσεως» τόσων καλλιτεχνικῶν διασημοτήτων διὰ τὴν καταπληκτικὴν χοροεσπερίδα τοῦ Πειραιῶς. (Παρένθεσις δραματική: Ἐνῷ ὁ καλὸς ἀστυφύλαξ εὑρίσκετο

μεταξὺ τῶν καλλιτεχνῶν καὶ ἐπεμελεῖτο τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας τὴν νύκτα ἐκείνην, εἰς τὴν οἰκίαν του ἀπέθνησκεν ἡ μήτηρ του...). Ἕνα πολὺ μεγάλο εὖγε ἔλαβε βεβαίως, καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον σύσσωμον ἀπὸ τοὺς παρευρεθέντας, ὁ Ὑπασπιστὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, ὁ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Κ. Παπαλυμπέρης διὰ τὴν μεγάλην προσφοράν του εἰς ὅ,τι ἀφεώρα ὅλα σχεδὸν τὰ ζητήματα τῆς χοροεσπερίδος. Καὶ αἱ στῆλαι αὐταὶ τὸ ἐπαναλαμβάνουν μὲ τὴν σειράν των, μαζὶ μὲ τὰ συγχαρητήρια ποὺ ἀπευθύνουν πρὸς ὅλους ὅσοι, ὑπὸ τὴν γενικῶς ἀναγνωρισθεῖσαν ἀξίαν πάσης ἐξάρσεως καθοδήγησιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκου, συνέτειναν διὰ τῆς ἐργασίας των εἰς τὴν θαυμαστὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεγάλης κοσμικοκαλλιτεχνικῆς ἐκδηλώσεως τοῦ ἐπινείου. Εἰς αὐτοὺς πρέπει ἀναντιρρήτως νὰ συμπεριληφθοῦν ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Γ. Μπερδούσης καὶ ὁ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Α. Πετρόπουλος, οἱ ὁποῖοι ὁμολογουμένως κατὰ πολὺ συνέτειναν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑσπερίδος.

***

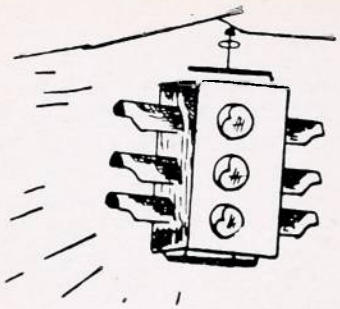
ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ: Εἰς τὴν ἐπικαιρότητα τοῦ προηγουμένου τεύχους, αἱ στῆλαι διετύπωσαν τὴν εὐχὴν ὅπως ὅλαι αἱ Ἀστυνομικαὶ Διευθύνσεις καθιερώσουν ἀπὸ τοῦ χρόνου τοὺς ἀποκριάτικους χορούς των καὶ παρομοίας ἐκδηλώσεις κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς Χριστουγέννων καὶ Νέου Ἔτους. Ἀπὸ τὴν εὐχὴν - εὐσεβῆ ὑπόδειξιν ἐκείνην πρέπει νὰ ἐξαιρεθῇ ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς, ἡ ὁποία ἔχει καθιερώσει ἤδη τὴν μεγάλην ἐτησίαν της χοροεσπερίδα, ποὺ κατὰ κανόνα συμπίπτει μὲ τὴν περίοδον τῶν Ἀπόκρεω. Ἄλλως βεβαίως ἔχει τὸ ζήτημα, ἐάν, πέραν τῆς ἐτησίας αὐτῆς χοροεσπερίδος, καθιερωθοῦν καὶ ἄλλαι παρόμοιαι ἐκδηλώσεις διὰ τὴν γείτονα...

Καὶ μία ἐπιβεβλημένη προσθήκη... ἐπὶ τοῦ πιεστηρίου: Μὲ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐπιτυχίαν καὶ ἀπὸ ὥρας 21 ἕως 3ης πρωϊνῆς τῆς 11 πρὸς 12-3-1966, ἐδόθη καὶ δευτέρα χοροεσπερὶς τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος (αἴθουσα Πειραϊκοῦ Συνδέσμου). Ἔλαβον μέρος 350 περίπου ὑπάλληλοι μετὰ τῶν οἰκείων των καὶ ὁ Πειραιεὺς ἐγνώρισε πάλιν μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας στιγμάς του. Αἱ στῆλαι συγχαίρουν καὶ εὔχονται... καὶ τοῦ χρόνου!...

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι διὰ τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ» οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλιδρομίου 7 βιβλιοδετεῖον τοῦ κ. Ἰωάννου Ταουσάνη (τηλ. 634-691). Τιμὴ κατὰ τόμον, κατόπιν συμφωνίας τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν μετὰ τοῦ βιβλιοδέτου, δρχ. 17 διὰ τὸν πανόδετον καὶ δρχ. 27 διὰ τὸν δερματόδετον, ἤτοι αἱ αὐταὶ ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τιμαί.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Ἰχτιάρογλου καὶ τραυματισμένοι βαρειὰ τρεῖς, ὅταν Ι.Χ. ἔπεσε πάνω σὲ φορτηγό, στὸ Δημ. Νοσοκομεῖο Θεσσαλονίκης.

◇ ΝΕΚΡΑ ἡ Ἄννα Φεϊζόγλου, τὴν ὁποία παρέσυρε, στὴ Ν. Ἰωνία, τὸ 128. 475 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Μποῦγο.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Βέλιος, ὅταν ἔπεσε ἀπὸ γεωργικὸ μηχάνημα σὲ κρημνὸ βάθους 150 μέτρων, στὸ 13 χιλ. ὁδοῦ Σπάρτης.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ τρεῖς, ἡ Δ. Εὐστρατίου, ὁ Χ. Εὐστρατίου καὶ ὁ Α. Μπάχαρης, ὅταν τὸ Ι.Χ. 165508, τρέχοντας μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα, ἔπεσε πάνω σὲ ἠλεκτρικὸ στύλο, στὴν πλατεία Δαβάκη Καλλιθέας. Ὁ σωφὲρ ἐγκατέλειψε τοὺς ἐπιβάτες καὶ ἐξηφανίσθη.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο σοβαρά, ὁ Ν. Βάκερ καὶ ἡ γυναίκα του Εἰρήνη, ὅταν τὸ Ι.Χ. 106896 ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ νέο δρόμο Ψυχικοῦ Πολυγώνου, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε ἀπὸ ὕψος 15 μέτρων, ἀφοῦ ἔσπασε τὸ προστατευτικὸ κιγκλίδωμα.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ἕνας καὶ τραυματίες τρεῖς, ὅταν τὸ Ι.Χ., στὸ 125 χιλ. ὁδοῦ Ἀραχώβης - Ἀθηνῶν, παρεξέκλινε τῆς πορείας του σὲ στροφὴ καὶ ἔπεσε σὲ χαντάκι βάθους 2 μέτρων. Νεκρὸς εἶναι ὁ ὁδηγός του Γ. Ἀποστολόπουλος, δημοσιογράφος, καὶ τραυματίες ἡ γυναίκα του Κάκια, ὁ Θ. Γατόπουλος καὶ ἡ σύζυγός του Ἑλένη.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δέκα πέντε ἐπιβάτες τοῦ λεωφορείου 109310, ὅταν τοῦτο ἀνετράπη καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα, κοντὰ στὸ Κιάτο. Ὁ ὁδηγὸς Β. Τουρνατζῆς καὶ ἡ γυναίκα του εἶναι σοβαρὰ τραυματισμένοι.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ε. Καρυωτάκης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴ λεωφόρο Κωνσταντίνου, κοντὰ στὴ Ριζάρειο, τὸ Ι.Χ. 97689, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Πασαλοῦτο.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ε. Σγουρός, ἐτῶν 4, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὰ Ν. Λιόσια, δίκυκλο μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Γιαννακόπουλο.

◇ ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Σκαρβέκης, ὁδηγὸς φορτηγοῦ ποὺ ἔπεσε σὲ βάραθρο 15 μέτρων, στὸ χωριὸ Γεροπλάτανος Χαλκιδικῆς.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, οἱ Τζοβαρίδης, Μαυρὲς καὶ Π. Καλαϊτζόγλου, ὅταν τὸ Ι.Χ. 163353 ἀνετράπη στὴν ὁδὸ Θεσσαλονίκης - Κατερίνης.

◇ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ δεκα ἑπτά, ὅταν συνεκρούσθη λεωφορεῖο τῶν ΚΤΕΛ Λακωνίας, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Γρηγορίου, μὲ φορτηγὸ 157465, ἔξω ἀπὸ τὸ Χιλιομόδι Κορινθίας.

◇ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ τὸ θῦμα του ἀσυνείδητος ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 90322, ὅταν συνεκρούσθη μὲ σούστα στὸ Περιστέρι, ὁπότε σκοτώθηκε τὸ ἄλογο καὶ τραυματίσθηκε σοβαρὰ ὁ ὁδηγός του Ε. Παλογιάννης. Ἀναζητεῖται ὁ ὁδηγός.

◇ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ἀσυνείδητος ὁδηγὸς πούλμαν, ὅταν παρέσυρε καὶ τραυμάτισε σοβαρὰ ἐπιβάτη μοτοποδηλάτου, Σ. Βαλάνη, στὴν ὁδὸ Ἀχαρνῶν - Νιρβάνα, ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ καταζητεῖται.

◇ ΝΕΚΡΑ ἡ Ε. Καναπέλια, ὅταν τὴν παρέσυρε, στὸ Ἡράκλειο, μοτοποδήλατο μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Χακαδάκη.

◇ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ αὐτοκινηταμάξης μὲ φορτηγὸ ἔγινε στὴν ἰσόπεδο διάβασι Καλοχωρίου Σερρῶν μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τραυματισμὸ τοῦ Ι. Σάββα, ὁδηγοῦ τοῦ αὐτοκινήτου.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 5 πεζοὶ ποὺ περίμεναν στὴ στάσι λεωφορείων, στὴ διασταύρωσι τῆς λεωφόρου Ποσειδῶνος καὶ Καραολῆ, στὸ Π. Φάληρο, ὅταν τὸ Ι.Χ. 116627 μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀγγελόπουλο, γιὰ ν' ἀποφύγη σύγκρουσι μὲ τὸ 115795 Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Μ. Γρυμάνη, ἀνέβηκε στὸ πεζοδρόμιο.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Ε. Φραγκάκη, τὴν ὁποία παρέσυρε στρατιωτικὸ ὄχημα στὸ Ἡράκλειο Κρήτης μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Καρχιδάκη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ ἱερέας Φ. Οἰκονόμου, τὸν ὁποῖον παρέσυρε αὐτοκίνητο ἄγνωστο, τὸν ἄφησε ὁ ὁδηγὸς ἀβοήθητο καὶ ἐξαφανίσθηκε. Ἔγινε στὴ Ν. Φιλαδέλφεια.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁαρειὰ ὁ Δ. Τυραλιάκης, ποὺ τὸν κτύπησε τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Ι. Παναγιωτοπούλου, στὴν ὁδὸ Μεσογείων, ἔξω ἀπὸ τὸ Πεντάγωνο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Ἠλιόπουλος καὶ τραυματισμένοι ὁ Ν. Φιλιππίδης καὶ ὁ Ν. Φουρίδης, ποὺ ἐπιβαίνοντες μοτοποδηλάτου περέσυραν τὸ θῦμα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 3ετὴς Σαρρῆς, ὅταν τὸ αὐτοκίνητο τῆς οἰκογενείας, ποὺ τὸ ὡδηγοῦσε ὁ πατέρας του ἀνετράπη στὸ 109 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Κορίνθου — Πατρῶν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 12ετὴς Ἰσμὲτ Νακῆ, ποὺ τὸν παρέσυρε στὴ Θεσσαλονίκη λεωφορεῖο μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Σταθιᾶ.

— ΝΕΚΡΑ ἡ 4έτις Σ. Φωτιάδη, ποὺ τὴν παρέσυρε στὸ συνοικισμὸ Σταυρουπόλεως ὁ Δ. Περιάδης μὲ τὸ αὐτοκίνητό του.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Φουντουλάκης καὶ τραυματισμένος ὁ ἀδελφός του Π. Φουντουλάκης, ποὺ ὁδηγοῦντες μοτοποδήλατο συνεκρούσθησαν μὲ ἰδιωτικὸ αὐτοκίνητο, ποὺ τὸ ὡδηγοῦσε ὁ Μ. Χατζάκης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Τέλος, ποὺ τὸν παρέσυρε μὲ Ι.Χ., στὸ 500ὸ χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Βερροίας ὁ Δ. Ζημιάδης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Γαβουλίδης, ὅταν ἀνετράπη ὁ ἑλκυστήρας ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ Κιλκίς.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 3, οἱ Χασὰν Χατίπογλου, ὁ Ραΐφ Μεχμὲτ καὶ ὁ Ἰμπραὴμ Ὀγλοῦ, σὲ σύγκρουσι αὐτοκινήτων, στὸ 5 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Κομοτινῆς — Ξάνθης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ὁαρειὰ 2, οἱ Σταμόπουλος καὶ Κ. Σπυριδάκος, ἔξω ἀπὸ τὴν Πάτρα, ὅταν ἀνετράπη τὸ ὄχημά τους.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ θανάσιμα οἱ Κ. Πολίτης, Μ. Πολίτου, Α. Πολίτου καὶ ἡ 10έτις μαθήτρια Μ. Ρεμούνδου, ὅταν τὸ Ι.Χ. ποὺ ὡδηγοῦσε ὁ πρῶτος συνεκρούσθη μὲ ἀντικανονικῶς πορευόμενο λεωφορεῖο, στὴ λεωφόρο Ἀμαρουσίου, κοντὰ στὸν Παράδεισο.

— ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ (Σάββατο — Κυριακὴ καὶ Δευτέρα), νεκροὶ 12 καὶ τραυματισμένοι 110.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 4ετὴς Ι. Ἀναγνωστόπουλος, ποὺ θέλοντας νὰ μιμηθῆ τὸ θεῖο του, ἀνέβηκε στὸν γεωργικὸ ἑλκυστήρα, ἔθεσε σὲ κίνησι τὴ μηχανὴ καὶ ἔπεσε σὲ ὁάραθρο ποὺ ἦταν ἐκεῖ κοντά.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ οἱ Μ. Τζουγανάκας καὶ Κ. Τσουπάκη, τοὺς ὁποίους παρέσυρε στὴν ὁδὸ Σούδας (Κρήτη) αὐτοκίνητο τοῦ Β.Ν. μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Βεντούρη, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειψε τὰ θύματά του καὶ ἐξηφανίσθη.

— ΝΕΚΡΟΙ οἱ Γ. Γκρίζος καὶ Γ. Ρουγκιάρης, ὅταν ὁ γεωργικὸς ἑλκυστήρας ποὺ ὡδηγοῦσαν ἀνετράπη ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Μαρανθέα Καρδίτσης.

— ΚΛΟΠΗ αὐτοκινήτου ὑπ' ἀριθ. ΔΣ7 διέπραξαν δύο 18ετεῖς νεαροί, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν στοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως Χωροφυλακῆς.

— ΕΡΡΑΠΙΣΑΝ ἀστυφύλακα καὶ χωροφύλακα ἡ Εὐτέρπη Κορρὲ καὶ προέβαλε ἀντίσταση ἡ Ἀν. Καρπανάκη, ὅταν τὶς ἤλεγξαν γιὰ τροχαία παράβαση. Ὁ χωροφύλαξ εἶχε ἐπέμβει γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀστυφύλακα.

— ΝΕΚΡΑ ἡ 2ετὶς Ι. Παγκεράκη, ὅταν τὸ 3909 ὑδροφόρο μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Καποδίστρια ἐτέθη σὲ κίνησι ἐνῶ ἡ μικρὰ εἶχε κρυφθῆ κάτω ἀπὸ τὸ ὄχημα παίζοντας μὲ ἄλλα μικρὰ παιδιά, στὴ Γλυφάδα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Ἰωαννίδης, ποὺ τὸν παρέσυρε βέσπα μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Ζαχαρίου, στὴν ὁδὸν Ἡλιουπόλεως.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ 3, οἱ Ε. Βουτσινᾶς, Μαργαρίτα Βουτσινᾶ καὶ Ἀντωνία Βασαλίκη, ποὺ ἐπέβαιναν τρικύκλου μοτοσυκλέττας, ἡ ὁποία συνεκρούσθη μὲ τὸ Ι.Χ. 136852 στὴ λεωφόρο Καβάλας.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ε. Γαλαζούλας, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὸ 104 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀντιρρίου — Ἰωαννίνων τζὶπ μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Ζαμπλαούρα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Σκούρτης καὶ τραυματισμένοι θανάσιμα οἱ Γ. Ζαχαράκης, Ν. Ἀράπογλου καὶ Γ. Σταθόπουλος, ὅταν τὸ Ι.Χ. «Βόλβο» ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ στὴν Ἀθήνα, ὕστερα ἀπὸ διασκέδαση, ἔπεσε μὲ σφοδρότητα πάνω σὲ στύλο τῆς ΔΕΗ καὶ διελύθη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Στ. Κατσιγιάννης, ἐτῶν 13, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὴν ὁδὸ Πειραιῶς μοτοσυκλέττα μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Κουνάβη.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Καλ. Βλάσση, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸν Πειραιᾶ ταξὶ μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Λαγογιώργη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Αἰκ. Κανέλλη, ὅταν τὴν παρέσυρε μοτοποδήλατο μὲ ὁδηγὸ ἄγνωστον, ποὺ ἐξηφανίσθη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ Εὐγ. Φράγκος, ὁδηγὸς δικύκλου ποὺ ἀνετράπη στὴν Ἐλευσῖνα, γιατὶ ἦταν μεθυσμένος.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Χριστάκος, ποὺ παρεσύρθη στὸ 5 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Δράμας — Παρανεστίου ἀπὸ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Σασυλίδη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 6, οἱ ὁδηγοὶ Ν. Πέτσης, Κ. Κρασσᾶς καὶ οἱ ἐπιβάτες Σ. Μπορλῆ, Διαμαντῆς Σινιθρῆς, Εὐγ. Μπαξεβάνης, Ε. Κριτσιώτης, ὅταν συνεκρούσθησαν στὴν Ἑκάλη δύο Ι.Χ. τὸ 90437 καὶ 95977.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 6ετὴς Ν. Σαρούκας, τὸν ὁποῖο παρέσυρε λεωφορεῖο μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Μακράκη, στὴν Ἁλικαρνασσὸ Ἡρακλείου.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Β. Κοκκίνης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ποὺ συνεκρούσθη στὴν Ἐλευσῖνα μὲ τὸ Ι.Χ. 120617 μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Μπούμπουλη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ἡ 4ετὶς Ζωὴ Μαργιοπούλου, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ 30ὸ χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως — Σπάρτης αὐτοκίνητο μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Λαδᾶ.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ Ι. Κυρίτσης, ἐτῶν 10, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὴ Μακρακώμη μοτοσυκλέττα μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Ψυχογυιό.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Α. Μαγκούρη, ἐτῶν 7, ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ τὸ 108070 Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Σαβαλᾶ, μπροστὰ στὸ σπίτι της, ἐνῶ ἔπαιζε.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Δέσπ. Κατωπόδη, ποὺ ἐνοσηλεύετο στὸν «Εὐαγγελισμὸ» γιὰ τροχαῖα τραύματα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Η. Θεάκος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὸ χωριὸ Ἀρφαρὰ Καλαμάτας φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Μουστεβαλᾶ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Ἰακώβου καὶ 2 τραυματισμένοι, ὅταν τὸ Ι.Χ. 172344 μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Παπανδρέου ἀνετράπη κατὰ τὴν ἔξοδο ἐκ τῆς γεφύρας Ἀχελώου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγρινίου — Ἰωαννίνων καὶ ἔπεσε στὴν κοίτη τοῦ ποταμοῦ.

Ν. Α.

ΤΟ ΔΙΑΣΕΛΟ... ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Χ.Σ.**

ΤΟΛΕΓΕ καὶ τὸ ξανάλεγε ἡ Κατερινιὼ ἐκεῖνο τὸ βράδυ, στὸ χωριό της τὸ Διάσελο:

—Ἄχ, τί πάθαμι, ἄχ τί πάθαμι Δημητρό μ'!! Μωρὲ νὰ μᾶς ποῦν τὰ ζαγάρια ὅτ' εἶνι θαματουργό, ὅτ' κάνει καλὰ τοὺς κάλλους ἀπ' τὰ ποδάρια κι' ὅτ' μ' αὐτὸ θὰ κάνωμι καὶ παιδί, κι' οὔτ' οἱ κάλλοι νὰ φύγουν τόσον καιρὸ τώρα κι' οὔτι παιδὶ νὰ φανῇ! Καὶ νὰ τὸ πληρώσουμι, μαθές, τέσσιρα κουλλαριστὰ κατοστάρικα αὐτόνου τοῦ παλιομπουκάλι! Τσ! τσ! Χάλασι οὑ κόσμος, Δημητρό μ', χάλασι!!...

Ἔξυνε τὸ φαλακρό του κεφάλι ὁ Δημητρὸς καὶ κάθε τόσο ἀπαντοῦσε:

—Ἄστα αὐτὰ οὐρὲ γυναίκα καὶ πίγαινι νὰ ἑτοιμάσῃς αὐτὰ τὰ ἔρμα τὰ πράματα ποὺ θὰ πάρωμι κουντά μας! Φεύγει τοὺ λιωφορεῖο πουργὸ - πουργὸ κι' ἀκόμα δὲν ἔκαμις τίποτα βρὲ κουζουλή!!...

—Μωρὲ Δημητρό μ' ποῦ θὰ πᾶμι; Τοὺ καλουσκέφτηκις; Ἰδῶ μᾶς πῆραν τὰ λεφτά μας γιὰ τοὺ «θαματουργὸ ὑγρό», ἰδῶ μᾶς πούλησαν ἐκείνου τοὺ καραβόπανου γιὰ ἰγγλέζικου κασμῆρ' — ὀχτακόσιες δραχμὲς ἔδωσις καὶ δὲν κάνει οὔτε διακόσιες!— ἰδῶ...

—Σκασμός! τὴν ἀποπῆρε ὁ Δημητρός. Ἑτοίμασι τὰ πράματα σοῦ εἶπα Κατιρινιὼ κὶ παράτα τὶς φιλουσουφίες σου! Δὲν εἴμαστι δὰ οὔτι οἱ πρῶτ' οὔτ' οἱ τιλυταῖοι! Οὐ Σκουρουκιώστας δὲν ἔδωσι ἕνα χιλιάρικου σ' ἐκεῖνις τὶς τσιγγάνις γιὰ νὰ λύσουν τὰ μάγια τ' γυναίκας του, κι' ἐκείνη ἡ ἔρμη κάθιται ἀκόμα στοὺ κρεβάτ' καὶ χιλιουπουνάει; Κι' ἡ Κοντύλω δὲν ἔδωσι τρία χιλιάρικα σὲ κεῖνον τὸ νεαρό, νὰ τὰ πάει στὸ παιδί τ' ποὺ σπουδάζ' μηχανικὸς στὴν Ἀθήνα. κι' ἀκόμα πᾶνι τὰ κατακαημένα;

—Ἔχεις δίκιο Δημητρό μ'! Δὲν εἴμαστι οὔτι οἱ πρῶτ' οὔτι οἱ τιλυταῖοι!! Ἀλλὰ ποῦ θὰ πᾶμι Δημητρό μ' μέσα σ' ἐκείν' τὴ σφηκουφωλιὰ ποὺ τὴ λένε Ἀθήνα; Ἅμα ἰδῶ στὴν «ἀγνὴ ἐπαρχία» κατὰ πὼς λένε οὑ παπᾶς κι' οὑ δάσκαλους συμβαίνουν αὐτά, τότι τί μᾶς περιμέν' στὴν Ἀθήνα Δημητρό μ':

—Ὅτ' καὶ νὰ μᾶς πιριμέν' πρέπει νὰ πᾶμι Κατιρινώ! Ἔμουχε τόσις ἀνάγκις νὰ πᾶμι κὶ τοὺ κυριώτερου πρέπει νὰ ἰδοῦμι τί θὰ κάνουμι γιὰ νὰ ἀπουχτήσωμι παιδί!... Τὰ ἴδια ἄλλουστι συνβαίνουν κι' ἐκεῖ, μὴ σκιάζεσαι! Θἄχωμι τὰ μάτια μας δεκατέσσιρα τοὺ λοιπόν, κ' ἐξὸν ἀπ' αὐτό, ἔχω ἰγὼ κὶ τοὺ σκοπό μου!! Θὰ ἰδῆς τί θὰ πάθουν τ' ἀλάνια ἅμα κατιβοῦμι στὴν πρωτεύουσα, θὰ ἰδῆς! Χέ! χέ! Ἄντι τώρα, φτιάξε τὰ πράματα καὶ μὴ ἀστουχήσῃς ἐκεῖνα τὰ ὄσπρια κὶ τοὺν τραχανᾶ. Ἰγὼ θὰ ἑτοιμάσου τοὺ ἀρνὶ κὶ τοὺ κρασὶ καὶ θὰ τὰ ποῦμι ἅμα πέσουμι νὰ κοιμηθοῦμι. Ἔχου τοὺ σκοπό μ' σοῦ λέου, ἔχου τοὺ σκοπό μ'!!... Ἄντι γλήγουρα!...

***

ΑΦΗΣΑΝ μὲ τὰ χαράματα τὸ Διάσελο καὶ τὸ ἀπόγευμα βρέθηκαν στὴν Ἀθήνα. Πῆραν ταξὶ καὶ σὲ λίγο χτυποῦσαν τὸ κουδούνι μιᾶς μονοκατοικίας στὸ Παγκράτι. Πῆραν ταξὶ καὶ σὲ λίγο χτυποῦσαν τὸ κουδούνι μιᾶς μονοκατοικίας στὸ Παγκράτι.

Τοὺς ἄνοιξε ἡ ὑπηρεσία, χάρηκαν... πολὺ ὅταν τοὺς εἶδαν ὁ Γιάννης ὁ λογιστὴς —ἀδελφὸς τοῦ Δημητροῦ— καὶ ἡ γυναίκα του, καὶ τὸ ἴδιο βράδυ ἀναστατώθηκε ἡ γειτονιὰ ἀπὸ τὰ τραγούδια καὶ τὰ γέλια. Τὸ «μπρούσικο» καὶ τὸ ἀρνὶ τοῦ ζευγαριοῦ ἀπὸ τὸ Διάσελο εἶχαν κάμει τὸ θαῦμα τους.

Πέρασαν τρεῖς ἡμέρες χωρὶς νὰ συμβῇ τίποτα. Πέρασαν ἄλλες ἑπτά, κανόνισαν ὅλες τὶς δουλειές τους στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιᾶ, καὶ πάλι δὲν εἶχε συμβῇ τίποτα —ἐπιφανειακὰ τοὐλάχιστον. Κι' ὅταν πέρασε καὶ ἡ δωδέκατη ἡμέρα καὶ ὅλα —ἀκόμα καὶ στὸ φέρσιμο τοῦ Γιάννη τοῦ λογιστῇ καὶ περισσότερο τῆς γυναίκας του— ἔδειχναν ὅτι καιρὸς ἦταν νὰ φύγουν γιὰ τὸ χωριό τους, ὁ Δημητρὸς σκέφτηκε:

«Ἅμα δὲν πηγαίν' οἱ Μωάμεθ στοὺ βουνό, πάει ἐκειὸ σ' αὐτόν, λέγι κι' ἰδῶ κὶ στοὺ χωριό. Χμ!!».

Ἄφησε τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο τὴν Κατερινιὼ στὸ σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ πῆρε μόνος του τὸ τρόλλεϋ. Κατέβηκε στὴν Ὁμόνοια καὶ πῆρε τὴν Ἀθηνᾶς σφυρίζοντας. Περπάτησε, ἔστριψε δεξιά, μπῆκε ἀριστερά, πῆγε πιὸ κάτω καὶ βρέθηκε σὲ μιὰ μικρὴ πλατεῖα μὲ θλιβερὲς καρέκλες. Κάθησε καὶ παρήγγειλε μιὰ λεμονάδα γιὰ νὰ δροσιστῇ, βάζοντας καὶ τὰ δυό του πόδια σὲ μιὰ καρέκλα γιὰ νὰ τὰ ἀνακουφίσῃ ἀπὸ τοὺς κάλλους ποὺ τὸν σούβλιζαν.

— Θὰ μοῦ τὸ δώσῃς! ἄκουσε σὲ λίγο κάποιον δίπλα του ν' ἀπευθύνεται σ' ἕναν ἄλλον. Θὰ μοῦ τὸ δώσῃς Ἀδάμη καὶ μὴ μὲ ταλαιπωρεῖς!! Σὲ παρακαλῶ!!...

—Ἀποκλείεται Βενέτο! Δὲν στὸ δίνω ὅσο καὶ νὰ μὲ παρακαλᾶς!..., ἀντέτεινε ὁ «Ἀδάμης» καὶ πῆγε καὶ κάθισε δίπλα του.

Τοὺς κύτταξε καλὰ - καλὰ ὁ Δημητρὸς καὶ χαμογέλασε κάτω ἀπὸ τὰ μουστάκια του.

— Μὰ γιατί ρὲ Ἀδάμη; ρώτησε μὲ παράπονο ὁ «Βενέτος». Νὰ σοῦ δώσω δυὸ χιλιάρικα ρὲ ψυχή μου, δυὸ ὁλόκληρα χιλιάρικα!!...

—Ὅσα καὶ νὰ μοῦ δώσῃς, δὲν στὸ δίνω! Σὲ ἄλλον τὸ δίνω καὶ μὲ ἐνάμισυ χιλιάρικο μόνον, σὲ σένα ὅμως οὔτε μὲ δέκα!! Καὶ σὺ δὲν εἶχες τότε, καὶ δὲν μοῦ ἔδινες; Ἄντε, πήγαινε τώρα γιὰ νὰ μὴ φᾷς καὶ καμμιὰ καρέκλα στὸ κεφάλι!!...

Εἶπε ὁ Ἀδάμης καὶ σηκώθηκε. Ἔφυγε καὶ κάθησε ἀρκετὰ «σεκλετισμένος» στὶς καρέκλες τοῦ ἀπέναντι καφενείου.

— Πές του ρὲ πατριωτάκι καὶ σὺ νὰ μοῦ τὸ δώσῃ, τόση ὥρα μὲ παιδεύει! παρεκάλεσε τότε ψιθυριστὰ ὁ Βενέτος τὸν Δημητρό. Εἶναι μιὰ «λοσιὸν» ποὺ θεραπεύει τὴν φαλάκρα, ποὺ κάνει καὶ τὸν ἄνδρα νὰ ἔχῃ πάντοτε!...

Τοῦ ψιθύρισε κάτι στὸ αὐτὶ κι' ὁ Δημητρὸς ἄνοιξε διάπλατα τὰ μάτια του.

— Λές, ὀρέ! Λές; τὸν ρώτησε. Ἀλήθεια;

—Ἀλήθεια πατριώτη, ἀλήθεια! Ὁποιαδήποτε στιγμή, ἀρκεῖ νὰ πάρῃς ἕνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ μόνον!...

— Χμ! Καὶ πόσου ἀξίζ' μωρὲ αὐτὸ τοὺ πράμα;

—Ἀξίζει καὶ δυὸ χιλιάδες, ἀλλὰ ἔχει πεισματώσει καὶ δὲν μοῦ τὸ πουλάει γιὰ κάποια ἄλλη δουλειά... Καὶ εἶναι, ξέρεις, τὸ τελευταῖο μπουκαλάκι ποὺ ἔχει... Θ' ἀργήσῃ τὸ καράβι νὰ ξαναφέρῃ λαθραῖο ἀπὸ τὴ Μασσαλία... Λοιπόν, ἄκουσε πατριώτη: Πήγαινε καὶ πέστου ὅτι τὸ ἀγοράζεις μὲ ἕνα χιλιάρικο, οὔτε δεκάρα παραπάνω, πρόσεξε! Θὰ στὸ δώσῃ ὁπωσδήποτε, μὴν ἀμφιβάλλεις! Πάρτο λοιπὸν μ' ἕνα χιλιάρικο, κι' ἂν θὲς ἔλα νὰ μοῦ τὸ δώσῃς μὲ δύο!... Θὰ κερδίσῃς, ἂν δὲν σοῦ κάνει γι' αὐτὰ ποὺ εἴπαμε, ἕνα χιλιάρικο μὲ τὸ τίποτα πατριωτάκι!...

Σκέφτηκε καλὰ ὁ Δημητρός, ἔξυσε τὸ κεφάλι του καὶ ἀπάντησε:

— Νὰ σ' πῶ: Τὸ θέλου γιὰ τοὺν ἑαυτό μου τόσου καλὸ π' κάνει γιὰ τὶς γυναῖκις καὶ τὴν καράφλα, ἀλλὰ δὲν ἔχου λεφτά, φτωχὸς χωρικὸς εἶμαι κατὰ πὼς βλέπεις. Ἔχου μόνον 300 δραχμὲς γιὰ τὰ εἰσιτήρια... Λοιπόν, γιὰ νὰ σὲ ἐξυπηρετήσου, δῶσι μου ἐσὺ ἑφτὰ κατοστάρικα, νὰ βάλω κι' ἰγὼ τὰ τρία μου, κι' ἅμα γυ-

ρίσου μοῦ δίνεις λίγου ἀπ' τοὺ ὑγρό. Κάτι θὰ κάνου γιὰ τὰ εἰσιτήρια... Ἄμα πάλι δὲν θέλεις, στὸ δίνου ὅλου καὶ μ' δίνεις τὶς 300 δραχμές μου. Συμφωνεῖς;

Σκέφθηκε καλὰ κι' ὁ Βενέτος, ἀνοιγόκλεισε πολλὲς φορὲς τὰ μάτια του κυττάζοντας τὸν Δημητρὸ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, καὶ συμφώνησε.

—Ἐν τάξει, εἶπε καὶ τοῦ ἔδωσε ἑφτακόσιες δραχμές. Πήγαινε πάρτο, καὶ σὲ περιμένω νὰ γυρίσης...

Ἔφυγε ὁ Δημητρὸς κι' ὁ Βενέτος κατευθύνθηκε σὰν βολίδα στὸ τηλέφωνο τοῦ καφενείου. Σχημάτισε ἕναν ἀριθμὸ καὶ εἶπε:

—'Αδάμη, ἔρχεται!... Πρόσεξε! Οὔτε ἕνα φράγκο κάτω ἀπὸ τὸ χιλιάρικο, γιατὶ μόνο 300 δραχμὲς βγάνουμε! Κι' ἔχω δώσει...

Δὲν ἀποτελείωσε τὴ φράσι του γιατὶ ἕνα «ὑπεραστικὸ παρακαλῶ» τὸν διέκοψε. Γύρισε ἀμέσως στὴ θέσι του καὶ εἶδε τὸν 'Αδάμη νὰ στέκεται ἀκόμα κοντὰ στὸ ἐξωτερικὸ τηλέφωνο τοῦ ἀπέναντι καφενείου καὶ νὰ κυττάζη ἀνυπόμονος πρὸς τὸ μέρος του. Ἐρεύνησε τότε μὲ τὴ ματιά του ὁλόκληρη τὴν πλατεῖα, δὲν εἶδε πουθενὰ τὸν «πατριώτη» καί... ψυλλιάστηκε. Τοῦ ἔκαμε μερικὰ νοήματα καὶ ὅταν ἐκεῖνος κούνησε μὲ ἀπορία τοὺς ὤμους του, ἔτρεξε κοντά του.

—Δὲν ἦρθε; τὸν ρώτησε ἱδρωμένος.

—Ὄχι! Τὸν βλέπεις πουθενά; Μᾶς τὄσκασε!...

Ἐρεύνησαν τὴν πλατεῖα μὲ τὴ ματιά τους, πρόσεξαν ὅλες τὶς γωνιὲς καὶ ὕστερα ἄρχισαν νὰ τὸν ἀναζητᾶνε τρέχοντας. Τὸν βρῆκαν σ' ἕνα στενὸ νὰ τρέχη ὅσο μποροῦσε κι' αὐτός, τὸν πρόφτασαν, τοῦ ρίχτηκαν καί... ἔφαγαν τῆς χρονιᾶς τους ἀπὸ τὸν χειροδύναμο Διασελιώτη. Κατέφθασε κι' ἕνα περιπολικὸ μὲ τὰ πολλὰ καὶ τὴν ἄλλη μέρα βρέθηκαν ὅλοι στὸ Αὐτόφωρο, γιὰ νὰ καταθέσουν οἱ ἀστυνομικοὶ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δύο «ἄσσων» καὶ μάλιστα μὲ «πολυετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν» εἰς τὸ «ἐπάγγελμα», καὶ περὶ ἑνὸς «ἀφελοῦς ἐπαρχιώτου». Μόνο ποὺ ἐκεῖνοι οἱ «ἀετοὶ» κατεδικάσθησαν σὲ φυλάκισι δύο μηνῶν ὁ καθένας, παρὰ τὶς διαμαρτυρίες τους ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ ἦταν αὐτοὶ τὰ θύματα καὶ ὄχι ὁ τρίτος ἀφελής, ἐνῶ ὁ Δημητρὸς ἀπηλλάγη «διὰ λόγους δεδικαιολογημένης ἀγανακτήσεως» ὅταν ἀφηγήθηκε τὸ τί ἔπαθε στὸ Διάσελο καὶ «φάνηκε» τὸ κίνητρο τῆς πράξεώς του. Τὸν βοήθησε βέβαια πολὺ στὴν ἀπαλλαγή του καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι προηγουμένως εἶχε παραδώσει τὶς 700 δραχμὲς στοὺς ἀστυνομικούς...

***

ΟΤΑΝ τὸ λεωφορεῖο γιὰ τὸ Διάσελο βγῆκε ἀπὸ τὴν 'Αθήνα, ὁ Δημητρὸς εἶπε βαρύθυμα στὴν Κατερινιώ:

—Ἂν ἤξιρα καλὰ τὴν προυτεύουσα, κι' ἂν δὲν εἶχα κι' αὐτοὺς τοὺς ἀναθεματισμένους κάλλους, τώρα θἄχαμι τὶς 700 δραχμὲς Κατιρινιώ μ'... 'Αλλὰ πιλάλαγα, πιλάλαγα κι' ὅλου στοὺς ἴδιους δρόμους βρισκόμουνα κι' ὅλου μὶ σούβλιζαν περισσότιρου οἱ κάλλοι! Ἔτσ' μὶ πρόλαβαν τ' ἀλάνια κὶ πᾶνι τὰ λεφτά!... Κρῖμας!...

—Μὴ σικλιτίζισαι Δημητρό μ', μὴ στιναχωριέσαι πουλί μ'!... τοῦ ψιθύρισε ἐρωτιάρικα ἡ Κατερινιώ. Γκιζέρα κατὰ δῶ, γκιζέρα!...

Ἔλυσε μὲ τρόπο τὸν κόμπο ἀπὸ τὸ μαντήλι της καὶ φάνηκαν τρία πεντακοσιάρικα. Καὶ βλέποντας τὸν Δημητρὸ νὰ τὴν κυττάζη μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, πρόσθεσε:

—Τὰ δύου μοῦ τἄδωσαν δυὸ κυράδις, τοῦ γιατροῦ π' κάθετι ζερβὰ ἀπὸ τοῦ Γιάνν' κὶ τ' ζαχαροπλάστ', γιὰ νὰ ξεκουμπώσω τοὺς ἄντρις τους κὶ νὰ μὴ τρέχουνι πίσου ἀπού κάτ' σουσουράδις! Κὶ τοὺ ἄλλου μοῦ τἔδωσι ἐκειὸς οὺ ψιλικατζῆς στὴ γωνιά, γιὰ νὰ ξιματιάσου τοὺ παιδί τ' προυψές!... Ἄϊντε Δημητρό μ', ἔχουν κουζουλοὺς κι' οἱ μιγάλις πουλιτεῖες!... Ἔχουν κουζουλοὺς νὰ φᾶνι κι' οἱ κόττις μας στοὺ χουριό!!!...

Χ. Σ - ς

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Παπανδριᾶ Κοκοσιώτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μεγαλοπόλεως 5, κοντὰ στὴν ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Γεωργίου καὶ Φανουρίου, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Πολύγωνον».

Ὁ Παπανδριὰς Κοκοσιώτης, ἱερεὺς καὶ ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, ἐπολέμησε στὴν Ἀλαμάνα, Γραβιά, Βασιλικὰ κ.ἀ. καὶ ἐπέδειξεν ἡρωϊσμὸν καὶ αὐταπάρνησιν.

Παπανικολῆ Δημητρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μιαούλη 15, κοντὰ στὴν πλατεία «Μοναστηράκι».

Ὁ Δημήτριος Παπανικολῆς, ὁ γνωστὸς ναυμάχος τοῦ 1821 καὶ διάσημος πυρπολητής, γεννήθηκε στὰ Ψαρὰ τὸ 1790. Διεκρίθη στὶς ναυμαχίες Ἐρεσσοῦ, Γέροντα κ.ἄ. Τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὄθωνος διετέλεσεν ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, πληρεξούσιος Ψαρῶν (1843) καὶ πρόεδρος τοῦ Ναυτοδικείου (1846—1865). Ἀπέθανε τὸ 1855. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Παπαντωνίου Ζαχαρία.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 345, στὸν παλιὸ «Ἅγιο Ἐλευθέριο» τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.

Ὁ Ζαχαρίας Παπαντωνίου, ποιητής, πεζογράφος, τεχνοκριτικὸς καὶ ἀκαδημαϊκὸς (1938), γεννήθηκε στὸ Καρπενήσι τὸ 1877. Εἰργάσθη ὡς δημοσιογράφος καὶ διετέλεσε νομάρχης (1911) καὶ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης (1918). Τὸ 1923 ἐτιμήθη μὲ τὸ ἀριστεῖον γραμμάτων καὶ τεχνῶν.

Εὐρυθμία, νοσταλγία, φυσιολατρεία, λεπτὴ ἐρωτικὴ διάθεσις καὶ ὡραιοπάθεια ἀνάμικτη μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια, μελαγχολία καὶ τὴν μόλις διακρινομένη ἀπαισιοδοξία, εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἰδιότυπου πεζογραφικοῦ ἔργου τοῦ Παπαντωνίου. Ὁ γνήσιος ρωμαντισμός, ἡ εὐγενικὴ μελαγχολία, ἡ ἔκστασις καὶ ἡ κατανυκτικὴ δέησις εἶναι τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς βαθύτερης οὐσίας τῶν λυρικῶν του ποιημάτων, στοιχεῖα ποὺ συνδέονται μεταξύ τους κατὰ τρόπον τεχνικῶς ἄψογο. Ὁ Ζαχαρίας Παπαντωνίου ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1940.

Παπαρ(ρ)ηγοπούλου Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τσῶρτσιλ (Σταδίου) 25, στὴν πλατεία «Κλαυθμῶνος».

Ὁ Ἰωάννης Παπαρ(ρ)ηγόπουλος, Φιλικὸς καὶ ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, γεννήθη-

κε στὴ Νάξο τὸ 1780. Σὲ ἡλικία 25 ἐτῶν διεκρίθη κατὰ τὴν ἅλωσι τοῦ φρουρίου τῆς Τενέδου ὑπὸ τοῦ Νικοτσάρα, Ὀλυμπίου κ.ἄ. Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς τὸν ἐτίμα ἰδιαίτερα καὶ τὸν ἐχρησιμοποίει σὲ ἐμπιστευτικὲς ἀποστολὲς μεγάλης σημασίας γιὰ τὴν Ἐπανάστασι ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ σὲ λίγο. Συνδεόμενος φιλικὰ μὲ ὡρισμένους Τούρκους ἀξιωματούχους, ἐπέτυχε τὴν ἀναίμακτη παράδοσι τοῦ Ἀντιρρίου τῆς Ναυπάκτου καὶ τοῦ Μεσολογγίου (1829). Ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1874, μὲ τοὺς τίτλους τοῦ μυστικοσυμβούλου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ρωσίας.

Παπαρ(ρ)ηγοπούλου Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, ἀπέναντι στὰ «Παναθήναια».

Ὁ Κωνσταντῖνος Παπαρ(ρ)ηγόπουλος, ὁ μεγαλύτερος ἱστορικὸς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, γεννήθηκε στὴν Κωνσταντινούπολι, καταγόμενος ἀπὸ τὴν Γορτυνία, τὸ 1815. Τὸ 1851, ἐξελέγη καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ἤρχισε δὲ νὰ ἐκδίδῃ τὸ μέγα ἱστορικό του ἔργο τὸ 1860, ποὺ ὡλοκληρώθη, σὲ 5 τόμους, τὸ 1872. Τὸ 1877 ἐδημοσίευσε τὸν «Ἐπίλογον» (σύνοψι τοῦ ὅλου ἔργου). Μὲ τὸ ἔργο του, ἤτοι τὴν «Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους», συνέβαλεν, ὅσον κανένα ἄλλο βιβλίο, στὴν μορφωτικὴ καὶ ἐθνικὴ ἐξύψωσι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μὲ τὸ ἔργο του: «Περὶ ἐποικίσεως σλαυϊκῶν τινῶν φυλῶν εἰς Πελοπόννησον» κατέρριψε τὶς θεωρίες τοῦ Φαλμεράϊερ. Ἀπέθανε τὸ 1891. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Παπαστράτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμφείας, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Στυλιανὸ» τοῦ Γκύζη.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στοὺς τέσσερες ἀδελφοὺς Παπαστράτου, Εὐάγγελο, Ἐπαμεινώνδα, Ἰωάννη καὶ Σωτήριο, τοὺς γνωστοὺς καπνοβιομηχάνους, ποὺ εἶναι οἱ ἱδρυταὶ καὶ οἱ χορηγοὶ πολλῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, ὅπως «Παπαστράτειον Ἀσκληπιεῖον Βούλας», «Παπαστράτειος Δημοσία Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Ὑμηττοῦ» καὶ ἄλλα.

Παπατσώνη Δημητρίου.

Πάροδος ὁδοῦ Σορβόλου 21, στὸ «Μέτς».

Ὁ Δημήτριος Παπατσώνης, στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς τοῦ 1821 ἀπὸ τὴν Ἀνδρούσα τῆς Μεσσηνίας, διετέλεσεν γερουσιαστὴς καὶ ἐπολέμησε στὶς μάχες τῆς Τριπόλεως καὶ Βαλτετσίου. Ἀπέθανε τὸ 1825.

Παπατσώρη Δημητρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους 197, στὸ τέρμα «Ἱπποκράτους».

Ὁ Δημήτριος Παπατσώρης, κληρικὸς καὶ ὁπλαρχηγὸς κατὰ τὸ 1821 ἀπὸ τὴν Μεσσηνία, ἐπολέμησε στὴν παρὰ τὸ Σουληνάρι τῆς Πυλίας μάχη, καθὼς καὶ στὶς μάχες τοῦ Νεοκάστρου καὶ ἔξωθι τοῦ φρουρίου τῆς Μεθώνης.

Παπαφλέσσα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀθανασίου Διάκου, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Γεώργιο» τοῦ Κατσιποδίου.

Παπαφλέσσας εἶναι ἡ προσωνυμία τοῦ ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου Δικαίου ἢ Φλέσσα, ποὺ γεννήθηκε τὸ 1788 στὴν Πολιανὴ τῆς Μεσσηνίας. Ἀγωνιστὴς καὶ πολιτικὸς τοῦ 1821 ἦταν ἐνθουσιώδης ἀπόστολος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, στὴν ὁποία ἐμυήθη ὑπὸ τοῦ Π. Ἀναγνωστοπούλου, ὅταν μετέβη στὴν Κων) πολι. Μετὰ τὴν μύησί του στὴν Φιλικὴ Ἑταιρία περιώδευσε στὶς παραδουνάβιες χῶρες, γιὰ τὴν διάδοσι τῶν σκοπῶν αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων. Κατὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴν Πελοπόννησο (Δεκέμβριος 1820), εἰργάσθη μὲ ζῆλο γιὰ τὴν προπαρασκευὴ τοῦ Ἀγῶνος, τοῦ ὁποίου τὴν ἔναρξι ἐκήρυξε στὴν Καλαμάτα (23 Μαρτίου) μαζὶ μὲ τὸν Πετρόμπεη κ.ἄ.

Ἀποβάλοντας ἀργότερα τὸ ράσο, μετέσχε διαφόρων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων,

ὁ ἴδιος δὲ κατέλαβε τὸ φρούριο τοῦ Ἄργους, στὸ ὁποῖο ἐνεκλείσθη καὶ ἐπολέμησε γιὰ πολὺν καιρό. Μετέσχε τῆς Α΄ Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἐπιδαύρου, ἐπολέμησε δὲ στὸν Ἅγιο Σώστη καὶ Ἁγιονόριο Δερβενακίων κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Δράμαλη (Ἰούνιος 1822). Ὕστερα ἀπὸ τὴν Β΄ Ἐθνοσυνέλευσι τοῦ Ἄστρους (1823), ἐξελέγη ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν καὶ ἀργότερα (1825) Ἐσωτερικῶν καὶ Ἀστυνομίας. Ἀντιμετωπίζοντας μὲ ἀποφασιστικότητα τὴν εἰσβολὴ τοῦ Ἰμπραὴμ στὴν Πελοπόννησο, ἐφονεύθη πολεμώντας στὸ Μανιάκι, μαζὶ μὲ 200 ἄλλους Ἕλληνες (20 Μαΐου 1825).

«...Στὸ Μανιάκι, ραγδαία περίληψη καὶ πρόλογο τοῦ Μεσολογγιοῦ, ὁ Παπαφλέσσας ἀνάστησε τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ βρῆκε κι' ἀγκάλιασε τέλος μὲ λαχτάρα τὸν ἀληθινὸ ἑαυτό του. Πετώντας ἀπὸ πάνω του τὰ παράσιτα ποὺ βασανίζανε τὴν ἀποπλανημένη ψυχή του, βρῆκε τέλος τὴν πραγματική του φύση. Ποτὲ δὲν ὑπῆρξε οὔτε πολιτικός, οὔτε στρατιωτικός, οὔτε τίποτα ἀπ' ὅσα παράστησε στὸ δρᾶμα τῆς ζωῆς του. Ἦτανε κι' ἔμεινε στὸ βάθος ὁ φλογερὸς καὶ μεγάλος ἀπόστολος τῆς λευτεριᾶς μας... Ὁ θάνατός του ἦταν τὸ φλογερώτερο δαυλὶ ποὺ μποροῦσε νὰ μεταχειριστεῖ γιὰ ν' ἀνάψει ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν Ἑλλάδα». (Ἀπόσπασμα σκιαγραφίας τοῦ Παπαφλέσσα ἀπὸ τὸν Ἀκαδημαϊκὸ κ. Σπ. Μελᾶ. Βλέπε ἔργο του «Ματωμένα ρᾶσα», σελ. 131). Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν.

Παπούλα Ἀναστασίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρτάκης 135, κοντὰ στὴν πλατεία «Σκαντζουράκη» τῆς Ἄνω Νέας Σμύρνης.

Ὁ Ἀναστάσιος Παπούλας, ἀντιστράτηγος, διατελέσας ἀρχιστράτηγος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν μικρασιατικὴ ἐκστρατεία (Νοέμβριος 1920— Μάϊος 1922), γεννήθηκε στὸ Μεσολόγγι τὸ 1857. Ὑπῆρξεν ἕνας τῶν σπουδαιοτέρων στρατιωτικῶν παραγόντων τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1909 καὶ τῶν πολέμων 1912—13 καὶ προήχθη ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ σὲ ὑποστράτηγο. Ἀντετάχθη στὴν ἔξοδο τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα κατὰ τὸν Α΄ παγκόσμιο πόλεμο καὶ ὠργάνωσε, μετὰ τὴν ἐκθρόνισι τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, τὰ στρατιωτικὰ κινήματα Θηβῶν καὶ Πελοποννήσου (1917). Γιὰ τὶς ἐνέργειές του αὐτὲς κατεδικάσθη σὲ θάνατο, πλὴν ὅμως μὲ τὴν προσωπικὴ ἐπέμβασι τοῦ Ε. Βενιζέλου δὲν ἐξετελέσθη ἡ ἀπόφασις καὶ παρέμεινεν ἐγκάθειρκτος στὸ Ἰντζεδὶν μέχρι τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1920, ὁπότε τοῦ ἀνετέθη ἡ ἀρχιστρατηγία στὴ Μ. Ἀσία. Διαφωνώντας μὲ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνο, σχετικῶς μὲ τὴν περαιτέρω προέλασι τοῦ στρατοῦ πρὸς Ἄγκυραν, παρητήθη. Τὸ 1935, κατηγορηθεὶς γιὰ τὸ γνωστὸ τότε κίνημα, κατεδικάσθη σὲ θάνατο καὶ ἐξετελέσθη τὴν 24 Μαρτίου 1935.

Παππᾶ Ἀλεξάνδρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τιμολέοντος Φιλήμονος 3, ἀπέναντι στὸ μαιευτήριο «Ἕλενας Βενιζέλου».

Ὁ Ἀλέξανδρος Παππᾶς, χειρουργός, καθηγητὴς τοῦ τουρκικοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τὸ 1922, γεννήθηκε στὴν Κῶ) πολι τὸ 1877. Μετὰ τὴν μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ἐγκατεστάθη στὴν Ἀθήνα καὶ διετέλεσε, γιὰ πολλὰ χρόνια, διευθυντὴς τοῦ «Κυανοῦ Σταυροῦ». Ἐξελέγη βουλευτὴς Ἀθηνῶν καὶ ἐγένετο ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς στὴν κυβέρνησι Ε. Βενιζέλου (1929—1932). Διετέλεσεν ἐπίσης ὑπουργὸς Παιδείας στὴν κυβέρνησι Κονδύλη, διευθυντὴς χειρουργικῆς κλινικῆς στὸν «Εὐαγγελισμὸ» καὶ τὸ 1934 ἐξελέγη μέλος τῆς Χειρουργικῆς Ἀκαδημίας Παρισίων. Ἀπέθανε τὸ 1942.

Παππούλια Δημητρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κουρτίδου, στὶς «Τρεῖς Γέφυρες».

Ὁ Δημήτριος Παππούλιας, νομομαθής, καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν (1911) καὶ ἀκαδημαϊκὸς (1926), γεννήθηκε τὸ 1878 στὴν

Ἀθήνα, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 1932. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ θανάτου του. Συνέγραψε πολλὲς μελέτες καὶ πραγματεῖες στὴν ἑλληνικὴ καὶ τὴν γερμανικὴ γλῶσσα.

Παραδείσου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀναλήψεως 29, κοντὰ στὴν πλατεία «Σμύρνης» τοῦ Βύρωνος.

Ὁ Παράδεισος ἢ Παραδεῖσος εἶναι προάστιο τῆς Σμύρνης στὴν περιοχὴ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἀεροδρόμιο καὶ ἱππόδρομος. Πρὸ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς διέμενον ἐκεῖ ἀρκετοὶ Ἕλληνες. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Παράλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δεκελέων 46, στὸ «Γκαζοχώρι».

Ἡ Πάραλος ἦταν μιὰ τῶν δύο ἱερῶν τριήρων τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο ἰδίως σὲ σημαντικὲς δημόσιες ὑπηρεσίες, ὅπως στὴν ἀποστολὴ πρεσβειῶν, τὴν μεταφορὰ ἐγκληματιῶν, τὴν μετακόμισι φόρων κ.ἄ. Ἡ ἄλλη τριήρης ὠνομάζετο «Σαλαμινία».

Παραμυθιᾶς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θερμοπυλῶν 59, κοντὰ στὴν πλατεία «Μεταξουργείου».

Ἡ Παραμυθία ἢ Παραμυθιά, κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Σουλίου, ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 2.800 κατοίκους. Ἡ ἐπαρχία Σουλίου παλαιότερα ὠνομάζετο ἐπαρχία Παραμυθίας. Εὑρίσκεται στὸ νομὸ Θεσπρωτίας, στὶς ὑπώρειες τοῦ ὄρους Χορύλα.

Παραπαμίσου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δουνάβεως 4, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Ἄνω Ἡλύσια».

Κοντὰ στὸν Παραπάμισο, ποταμὸ τῆς Μ. Ἀσίας, ὁ Μ. Ἀλέξανδρος κατήγαγε μία τῶν πολλῶν νικῶν του.

Παρασκευοπούλου Εὐαγγελίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης 28, κοντὰ στὸ Α΄ Νεκροταφεῖο.

Ἡ Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου, δραματικὴ ἠθοποιός, πρωταγωνίστρια ἀθηναϊκῶν θιάσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ τῆς «Νέας Σκηνῆς» τοῦ Κ. Χρηστομάνου (1904), γεννήθηκε στὴν Κρήτη τὸ 1866 καὶ ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1938.

Παρασκευοπούλου Λεωνίδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου 168, στὴ γέφυρα τῶν ὁδῶν Ἰωνίας καὶ Ἁγίου Μελετίου.

Ὁ Λεωνίδας Παρασκευόπουλος, ἀντιστράτηγος, ἀρχιστράτηγος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ (1918—1920), γεννήθηκε στὴν Κύθνο τὸ 1860. Ἐπὶ ἀρχιστρατηγίας του ἔγιναν οἱ ἐπιχειρήσεις μὲ τὶς ὁποῖες κατελήφθησαν ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη καὶ στὴ Μ. Ἀσία ἡ Σμύρνη μὲ τὴν ἐνδοχώρα της μέχρι τῆς Προύσης καὶ τοῦ Οὐσάκ. Τὸ 1929 ἐξελέγη γερουσιαστὴς καὶ πρόεδρος τῆς Γερουσίας. Ἀπέθανε τὸν Μάϊο τοῦ 1936. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴ Ν. Σμύρνη καὶ στὸ Περιστέρι).

Παράσχου Ἀχιλλέως.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βραΐλα (Πεδίον τοῦ Ἄρεως) καὶ τελειώνει στὶς φυλακὲς «Ἀβέρωφ».

Ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος, ποιητής, κυριώτερος ἐκπρόσωπος τῆς ρομαντικῆς σχολῆς, γεννήθηκε στὸ Ναύπλιο τὸ 1838, καταγόμενος ἀπὸ τὸ Ναύπλιο. Ἀνήκοντας στὴν ὁμάδα τῆς «χρυσῆς νεολαίας» κατεδιώχθη καὶ ἐφυλακίσθη γιὰ τοὺς ἐναντίον τοῦ Ὄθωνος στίχους του. Ἀπέθανε τὸ 1895. Προτομή του ἔχει στηθῆ στὸν κῆπο τοῦ Ζαππείου. Τὰ ποιήματά του κατέταξεν ὁ ἴδιος σὲ ἐρωτικὰ («Μυρσίναι»), πα-

τριωτικὰ («Δάφναι»), ἐλεγειακὰ («Ἰτέαι»), παιδαγωγικὰ («Χλόη») καὶ ἀνάμικτα («Φύλλα»). Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Χαλάνδρι καὶ στὸ Ψυχικό.

Πάργας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Θωμᾶ 22, ἀπέναντι στὴν εἴσοδο τοῦ νοσοκομείου «Βασιλεὺς Παῦλος» (Λαϊκόν).

Ἡ Πάργα, ἡ γνωστὴ κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Νικοπόλεως καὶ Πάργας στὸ νομὸ Πρεβέζης, ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 1.500 κατοίκους. Ἀπὸ τὸν ΙΕ΄ μ.Χ. αἰῶνα διετέλεσε ὑπὸ τὴν κυριαρχία τῶν Ἐνετῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ ὠχυρώθη. Τὸ 1800 ἐκηρύχθη αὐτόνομη ἐπικράτεια, τὸ 1807 περιῆλθε στοὺς Γάλλους, τὸ 1815 στοὺς Ἄγγλους καὶ τὸ 1819 στὸν Ἀλῆ Πασᾶ, κατόπιν παραχωρήσεως σ᾽ αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατοίκων ποὺ ἐγκατέλειψαν τὴν Πάργα μὲ 150 χιλ. λίρες. Στὰ χέρια τῶν Τούρκων παρέμεινε μέχρι τὸ 1913, ὁπότε μετὰ τὴν πτῶσι τῶν Ἰωαννίνων, παρεδόθη ἀμαχητὶ στοὺς Ἕλληνες.

Πάργας Δημουλίτσα (Βλέπε **Δημουλίτσα Πάργας**).

Παρθενόπης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ὡρομέδοντος 17, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Ἄνω Κυψέλη».

Ἡ Παρθενόπη ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς Σειρῆνες, ἡ ὁποία ἀποτυγχάνοντας νὰ παρασύρη μὲ τὴν γοητεία τῆς φωνῆς της τὸν Ὀδυσσέα, ἐρρίφθη στὴ θάλασσα καὶ ἐπνίγη. Ἀπὸ τὸ ὄνομά της ἔλαβε τὴν ὀνομασία καὶ ἡ συνώνυμη ἀρχαία πόλις τῆς Ἰταλίας, σήμερα Νεάπολις, ὅπου καὶ εὑρίσκετο ὁ τάφος της.

Παρθενῶνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, ἀπέναντι στὸ «Ἡρώδειον» θέατρο.

Πρόκειται γιὰ τὸν σημαντικώτερο καὶ μεγαλοπρεπέστερο ναὸ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, ποὺ εὑρίσκεται στὴν Ἀκρόπολι καὶ ἱδρύθη μὲ πρωτοβουλία τοῦ Περικλέους κατὰ τὰ χρόνια 447—438 π.Χ.

Τὸ περιώνυμο αὐτὸ μνημεῖο τῆς ἀττικῆς τέχνης ἐκτίσθη μὲ πεντελικὸ μάρμαρο ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων Ἰκτίνου καὶ Καλλικράτους καὶ ἐλαμπρύνθη μὲ ὡραιότατον γλυπτὸν διάκοσμον ὑπὸ τοῦ Φειδίου καὶ τῶν μαθητῶν του. Ὁ Παρθενὼν εἶναι δωρικὸς ἀμφιπρόστυλος ναός, περιβάλλεται ὑπὸ πτεροῦ 46 κιόνων καὶ διαιρεῖται ἐσωτερικά: 1) στὸν πρόναο, 2) στὸν σηκόν, μήκους 100 ἀττικῶν ποδῶν (γι᾽ αὐτὸ καὶ «ἑκατόμπεδος» ὠνομάζετο), μέσα στὸν ὁποῖον ὑπῆρχε τὸ χρυσελεφάντινο ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, 3) σὲ τετραγωνικὴν αἴθουσαν στολισμένην μὲ ἰωνικοὺς κίονες, ποὺ ἐκαλεῖτο ἰδιαίτερα «Παρθενὼν» καὶ 4) στὸν ὀπισθόδομο. Τοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους τοῦ ναοῦ ἐκάλυπτεν ἡ περίφημη ζωφόρος, ποὺ ἀπεικόνιζεν ἀνάγλυφα τὴν πομπὴ τῶν Παναθηναίων. Οἱ 92 μετόπες τοῦ πτεροῦ εἶχαν ἀνάγλυφες παραστάσεις ἀπὸ τὴν Γιγαντομαχία (Α πλευρά), τὴν Ἀμαζονομαχία (Δ πλευρά), τὴν Κενταυρομαχία (Ν πλευρὰ) καὶ τὴν ἅλωσι τῆς Τροίας (Β πλευρά). Τὰ γλυπτὰ ἀριστουργήματα τῶν ἀετωμάτων ἀπεικόνιζαν στὴν μὲν Α πλευρὰ τὴν γέννησι τῆς Ἀθηνᾶς, στὴν δὲ Δ πλευρὰ τὴν φιλονικία Ἀθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος. Ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων ποὺ ἐκάλυπταν τὶς γλυφὲς καθὼς καὶ τὰ περισσότερο τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν τοῦ Παρθενῶνος, προσέδιδεν ἰδιαίτερη λαμπρότητα στὸ περικαλλὲς μνημεῖο. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Π. Φάληρο καὶ στὸ Ν. Ἡράκλειο).

(Συνεχίζεται)

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **ΒΑΣ. ΚΡΥΟΥ**

Σκοποβολή.

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν διεξήχθησαν τὴν 13-2-66 καὶ 7-3-66 οἱ ὀργανωθέντες ὑπὸ τῆς Π.Σ.Ε. καὶ Π.Α.Ο. διασυλλογικοὶ Σκοπευτικοὶ ἀγῶνες, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαβεν μέρος καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ Σκοπευτικὴ Ὁμὰς εἰς ὅλα τὰ διεξαχθέντα ἀγωνίσματα, ἤτοι :

1. Τυφέκιον ἀκριβείας 0,22 πρηνηδὸν τῶν 60 βολῶν.
2. » » » τρεῖς στάσεις (ὀρθ. γων. πρην.) βολαὶ 120
3. Πιστόλιον ἀκριβείας Ὀλυμπιακὸν 50 μ. καὶ
4. » ταχυβολίας » τῶν 25μ.

Ἀναλυτικώτερον τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς :

16.1.66 α. Τυφέκιον ἀκριβείας πρηνηδὸν 60 βολῶν :
1ος Ἀρχιφύλαξ Καλφακάκος Δημ. βαθμοὶ 587/600
β. Πιστόλιον ἀκριβείας Ὀλυμπιακὸν 50 μ :
1ος Ἀρχιφύλαξ Κιτσάκης Δημήτριος 513/600
2ος Ἀστυφύλαξ Νακάκης 504/600

23.1.66 Τυφέκιον ἀκριβείας εἰς τρεῖς στάσεις :
1ος Ἀστυφύλαξ Σκαραφίγκας Ἰωάννης 1107/1200
2ος Ὑπαρχιφ. Τριανταφυλλόπουλος Ν. 1092/1200

30.1.66 α. Τυφέκιον ἀκριβείας πρηνηδὸν :
1ος Ἀρχιφύλαξ Καλφακάκος Δημ. 590/600
2ος Ἀστυφύλαξ Σκαραφίγκας Ἰωάνν. 583/600
β. Πιστόλιον ἀκριβείας :
1ος Ἀρχιφύλαξ Κιτσάκης Δημ. 525/600
3ος Ἀστυφύλαξ Παπαχρήστου Εὐθ. 499/600

6.2.66 α. Τυφέκιον ἀκριβείας τριῶν στάσεων :
1ος. Ὑπαρχιφ. Τριανταφυλλόπουλος Ν. 1092/1200
β. Πιστόλιον ταχυβολίας :
4ος Ἀστυφύλαξ Σιῶμος Δημήτριος 565/

13.2.66 α. Τυφέκιον ἀκριβείας πρηνηδὸν :
1ος Ἀρχιφύλαξ Καλφακάκος Δημ. 588/600
3ος. Ὑπαρχιφ. Τριανταφυλλόπουλος Ν. 586/600
β. Πιστόλιον ἀκριβείας 50 μ.
1ος Ἀρχιφύλαξ Κιτσάκης Δημ. 526/600
3ος Ἀστυφύλαξ Παπαχρήστου Εὐθ. 517/600

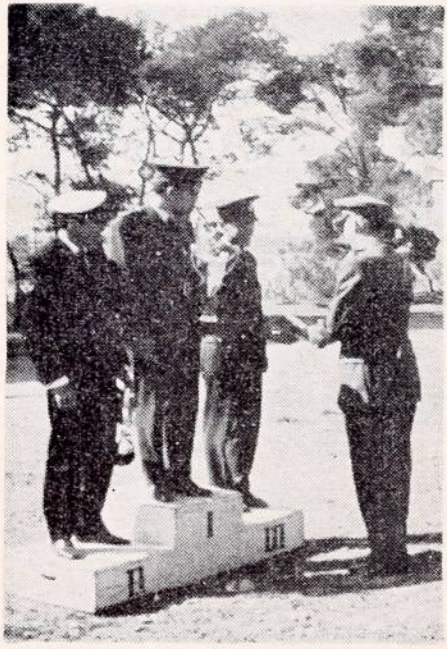
Οἱ ἀγῶνες οὗτοι, ἐκτὸς τῆς συνεχοῦς ἀγωνιστικῆς, σκοποῦν καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ὁμάδος, ἥτις θὰ ἔχῃ προσεχῶς συναντήσεις μετὰ τῆς Ἰταλικῆς τοιαύτης, τῶν Λατινικῶν Χωρῶν καὶ τοῦ Παγκοσμίου Πρωταθλήματος.

Ἀνώμαλος δρόμος Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Μὲ ἰδιαιτέραν λαμπρότητα καὶ ἐπιτυχίαν διεξήχθη τὴν 20.2.66 τὸ Πρωτάθλημα Ἀνωμάλου δρόμου Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας εἰς τὴν Πε-

ριοχὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ἀγ. Ἀναργύρων (Πύργος Βασιλίσσης) ἐπὶ ἀποστάσεως 6.000 μ.

Ὁ ἀγὼν ὠργανώθη ὑπὸ τῆς Α.Σ.Ε.Α.Ε.Δ. μὲ συμμετοχὴν ἐν συνόλῳ 125 ἀθλητῶν τῶν Ὅπλων καὶ Σωμάτων, ἤτοι : Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας, Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Λιμενικοῦ Σώματος.

Οἱ νικηταὶ τοῦ πρωταθλήματος ἀνωμάλου δρόμου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας ἀστυφύλακες κ. κ. Ε. Παύλου (1ος) καὶ Ν. Ζέππος (3ος), κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν ἐπάθλων.

Ἡ συμμετασχοῦσα τοῦ πρωταθλήματος ἀνωμάλου δρόμου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας Ἀστυνομικὴ ὁμάς.

Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τῶν δέκα πρώτων νικητῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Ἀ τ ο μ ι κ ῶ ς :

1ος	Ἀστυφύλαξ	Παύλου Εὐάγγελος	Χρόνος 18.01,8
2ος	Λιμενοφύλαξ	Ξανθάκης Α.	» 18.09
3ος	Ἀστυφύλαξ	Ζέππος Ν.	» 18.10
4ος	Λιμενοφύλαξ	Μουρκόγιας Γ.	» 18,31
5ος	Χωροφύλαξ	Γραμματικόπουλος Κ.	» 18.41
6ος	Στρατιώτης	Βοῦρος Δ.	» 18,49
7ος	Ἀστυφύλαξ	Μανίκας Ι.	» 19.09
8ος	Στρατιώτης	Μήλας Σ.	» 19.09,6
9ος	Ἀστυφύλαξ	Παπακωνσταντίνου Δ.	» 19.28
10ος	Χωροφύλαξ	Μπεθάνης	» 19.30

Ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἀστυφύλακος Παύλου Εὐαγγέλου ἀποτελεῖ νέον ρεκὸρ ἐπὶ τῆς ἀποστάσεως 6.000 μ.

Ὁ μ α δ ι κ ῶ ς :

Εἰς τὴν ὁμαδικὴν κατάταξιν ἡ Ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας ἰσοβάθμησεν εἰς τὴν

Ἀντώνιος Χριστοδουλάκης

ΑΠΕΒΙΩΣΕ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς 28.2.1966 ὁ τέως ἀρχιφύλαξ Ἀντώνιος Χριστοδουλάκης. Τὴν κηδείαν του, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν 16ην ὥραν τῆς ἐπομένης ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Θωμᾶ Ἀμαρουσίου, παρηκολούθησαν πλεῖστοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει καὶ πλῆθος συγγενῶν καὶ φίλων, παρὰ τῶν ὁποίων ὁ μεταστὰς ὑπερηγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο διὰ τὸν ἄδολον χαρακτῆρα του καὶ τὸν πλούσιον εἰς εὐγενῆ ἰδεώδη ψυχικόν του κόσμον.

Ὁ ἀείμνηστος Ἀντώνιος Χριστοδουλάκης ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1903 εἰς τὸ χωρίον Λίμνες Λασηθίου Κρήτης. Κατετάγη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα τὸ ἔτος 1928 καὶ τὸ 1943 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφύλακος, ἀποχωρήσας μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον τὸ 1955 λόγῳ καταλήψεώς του ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του ἐπέδειξε ζῆλον καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν θεσμὸν καὶ ὑπηρέτησεν εὐόρκως, τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Πατρίδα, δι' ὃ καὶ ὑπερεξετιμᾶτο τόσον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων του ὅσον καὶ παρὰ τῶν συναδέλφων του καὶ κατωτέρων.

Ἂς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία καὶ ἐλαφρὸν τὸ χῶμα ποὺ τὸν ἐκάλυψε.

Γεώργιος Σταθόπουλος

ΤΗΝ 14ην ὥραν τῆς 8.3.1966, εἰς τὸ θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμὸς» ἀπεβίωσεν τὸ τρίτον κατὰ σειρὰν θῦμα (διὰ τὸ ἔτος 1966) τῆς μεγάλης ἀστυνομικῆς οἰκογενείας ἐξ αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων: ὁ τέως Ἀνθυπαστυνόμος Γεώργιος Σταθόπουλος. Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν ἐπομένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς, παρηκολουθήθη δὲ ὑπὸ πλείστων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει ἀστυνομικῶν καὶ πλῆθος συγγενῶν καὶ φίλων, παρὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐκλιπὼν ὑπερηγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο διὰ τὰ σπάνια ψυχικά του προσόντα καὶ τὸν ἀδαμάντινον πράγματι χαρακτῆρα του.

Ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Σταθόπουλος ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1910 ἐν Ἀθήναις. Κατετάγη νέος εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, τὸ 1932 καὶ τὸ 1944 προήχθη εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἀρχιφύλακος καὶ τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, ἀποχωρήσας ἐν ἔτει

πρώτην θέσιν, μὲ τὴν Ὁμάδα τῆς Ε.Β. Χωροφυλακῆς, ἐπιτυχοῦσα 79 βαθμούς.

3η	Ὁμὰς	Στρατοῦ	βαθμοὶ	93
4η	»	Ε.Β. Ἀεροπορίας	»	120
5η	»	Λ. Σώματος	»	132
6η	»	Β. Ναυτικοῦ	»	163

Μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων, ἀπενεμήθησαν εἰς τοὺς νικητὰς καὶ τὰς νικητρίας Ὁμάδας τὰ ἀθλοθετηθέντα κύπελα καὶ διπλώματα.

Τὸν ἀγῶνα παρηκολούθησαν, ὁ Ὑπαρχηγὸς Γ.Ε.ΕΘ.Α. Ἀντιστράτηγος κ. Μανέττας, Ἀνώτεροι καὶ Κατώτεροι Ἀξιωματικοὶ ἐξ ὅλων τῶν Ὅπλων καὶ Σωμάτων, Ἀντιπροσωπεῖαι Ὁπλιτῶν, Πολιτικαὶ Ἀθλητικαὶ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος Φιλάθλων.

Τῆς Ἀστυνομικῆς Ὁμάδος συμμετεῖχον, πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων, καὶ οἱ Ἀστυφύλακες Χαριλόγης Γεώργιος, Κατσαρῆς Σπυρίδων καὶ Φωτόπουλος Ἀνδρέας.

Β. ΚΡΥΟΣ

1963 ὡς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του ἐπέδειξε ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος, ἐτιμήθη δὲ διὰ σειρᾶς ἀμοιβῶν καὶ ἐπαίνων καὶ ἔτυχεν τῆς ὁμοθύμου ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τῶν προϊσταμένων του καὶ τῶν ὑπ' αὐτόν.

Αἰωνία του ἡ μνήμη. Καὶ τὸ χῶμα ποὺ τὸν ἐκάλυψε ἂς εἶναι ἐλαφρόν.

Χ. Σ.

Παῦλος Παπαδόπουλος

ΤΟ ΣΩΜΑ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἰδιαίτερα ἡ Ὑποδ)νσις Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν θρηνοῦν τὸν χαμὸ ἑνὸς ἀκόμη ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλου των. Στὶς 13.3.66 ἀπέθανε ὁ Ἀστυφύλαξ Τ214 Παῦλος Παπαδόπουλος, ὑποκύπτοντας στὴν ἐπάρατη νόσο τῆς ἐποχῆς μας. Τὴν κηδεία του, ποὺ ἔγινε τὴν Κυριακὴ 13.3.66 καὶ ὥρα 4 μ.μ. στὸν ἱερὸ ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, παρηκολούθησαν φίλοι καὶ συνάδελφοι τοῦ ἀποθανόντος, ὁ Δ)ντής, Ὑποδ)ντὴς καὶ ἀξ)κοὶ τῆς Τροχαίας, καθὼς καὶ ἀντιπροσωπεία αὐτῆς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἀστυνόμον Β΄ κ. Τζαμτζῆν. Ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἐκλιπόντος κατετέθη στέφανος ἐκ μέρους τῆς Ὑποδ)νσεως Τροχαίας ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου, ποὺ καὶ ἀποχαιρέτισε τὸν νεκρό, λέγοντας μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Βαρὺ καὶ θλιβερὸ καθῆκον εἶναι ὁ τελευταῖος, ὁ νεκρώσιμος ἀποχαιρετισμὸς ἑνὸς ἐκλεκτοῦ καὶ ἀγαπητοῦ φίλου. Ὅμως δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε διαφορετικά. Μολονότι ὁ πόνος καὶ ἡ θλίψις σφίγγουν τὰ φυλλοκάρδια μας, νοιώθουμε ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη νὰ ἀποχαιρετίσουμε τὸν προκείμενο νεκρό, γιατὶ εἶναι ἡ στερνὴ φορὰ ποὺ βρίσκεται κοντά μας...

...Ὁ Παῦλος Παπαδόπουλος, ὁ εὐθυτενὴς καὶ ἄψογος στὴν ἐμφάνισι τροχονόμος πέθανε. Δὲν θὰ τὸν βλέπουμε πιὰ στὸ γνωστό του στέκι νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη. Θρηνοῦμε εἰλικρινὰ τὴν πρόωρη ἀπώλειά του, πλὴν ὅμως ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν προσωπικότητά του καὶ τὴν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς του, θὰ ζοῦμε μὲ τὴν σκέψι, ὅτι βρίσκεται πάντοτε κοντά μας. Θὰ ἀποτελῇ γιὰ ὅλους μας παράδειγμα ἰδανικοῦ δημοσίου λειτουργοῦ καὶ ἐξαιρετικοῦ ἀνθρώπου...

Ὁ Παῦλος Παπαδόπουλος γεννήθηκε τὸ 1925 στὴ Μάλτα τῆς Μεσσηνίας. Ὄντας ἀπόφοιτος Γυμνασίου τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1948 μπῆκε στὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων καὶ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1949 ὡρκίσθηκε ὡς ἀστυφύλακας. Τοποθετήθηκε στὴν Ὑποδ)νσι Τροχαίας Ἀθηνῶν, ὅπου καὶ ἔκτοκτε ὑπηρέτησε συνεχῶς μέχρι τοῦ θανάτου του...

Στὸ διάστημα τῆς ἀστυνομικῆς του ὑπηρεσίας ἔκλεισε μέσα στὴν καρδιά του τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κι' ἦταν πάντοτε πρόθυμος νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴν ζωή του ἀκόμη γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἰδανικῶν μας. Καὶ πράγματι, τὴν θυσίασε. Ξεκίνησε γεμᾶτος ὄνειρα, ἀλλὰ γρήγορα χάθηκε ἀπὸ κοντά μας καὶ γέμισε τὶς ψυχές μας μὲ ἀπέραντη λύπη...

Ἀλησμόνητε Παῦλο,

Τὰ καυτὰ ἀπὸ τὸν πόνο δάκρυά μας θὰ ραντίσουν σὲ λίγο τὸν νιόσκαφτο τάφο σου. Τὸ νεκροκάντηλο τῆς λύπης μας, ποὺ θὰ καίῃ γιὰ πάντα πάνω ἀπὸ τὴν ταφόπλακά σου, θᾶναι ἡ αἰώνια ἔκφρασις τῆς τρανῆς μας γιὰ σένα ἀγάπης...

Τὴν στερνὴ τούτη καὶ θλιβερὴ στιγμή, ἐμεῖς οἱ μέχρι χθὲς συνεργάτες σου στὴν Τροχαία Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸν Δ)ντήν της μέχρι καὶ τὸν τελευταῖο συνάδελφό σου καταθέτουμε στὴν σεπτὴ σορό σου τοῦτο τὸ στεφάνι, σὰν μικρὸ δεῖγμα ἀπέραντης ἐκτιμήσεως. Τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς, ποὺ σὲ λίγο θὰ σὲ σκεπάσῃ, ἂς μὴ βραχῇ ποτὲ ἀπὸ σταγόνες λήθης κι' ἂς εἶναι ἐλαφρό. Ἡ μνήμη σου αἰωνία ἂς εἶναι...»

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους: 1) Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Β΄ κ.κ. Κρίνταν Δημήτριον καὶ Θᾶνον Παναγιώτην, 2) Ἀστυνόμον Β΄ κ. Καραγιαννόπουλον Δημήτριον, 3) Ὑπαστυνόμους Α΄ κ. κ. Κολώνιαν Χρῆστον, Ματσάγγαν Ἀνδρέαν, Ποῦλον Εὐστάθιον καὶ Παπαϊωάννου Ἀπόστολον, 4) Ἀρχιφύλακα κ. Κοντοπύργιαν Νικόλαον, 5) Ὑπαρχιφύλακα κ. Σαγώναν Χρῆστον, 6) Ἀστυφύλακας κ.κ. Οἰκονομάκον Παναγιώτην, Ποταμιᾶν Ἀλέξανδρον, Σταυρόπουλον Σπυρίδωνα, Παπαδόπουλον Δῆμον, Λόντζην Σταμάτιον, Μανιὸν Δημήτριον, Πέππαν Νικόλαον, Κάκον Σπυρίδωνα, Ἀνδριόπουλον Σταῦρον, Σικόλαν Κωνσταντῖνον, Ἀναστασάκην Ἐμμανουήλ, Ἀθανασίου Δημήτριον, Βέργην Ἀχιλλέα καὶ Κυριακάκον Κυριάκον, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω. ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τῶν προαναφερθέντων Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν κ.κ. Κρίντα Δημητρίου καὶ Θάνου Παναγιώτου, παρὰ τῇ Ὑποδιευθύνσει Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας, ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν 20-4-65 τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν μελῶν διεθνοῦς σπείρας λαθρεμπόρων χασίς, ὑπὸ τὸν Λιβανὸν ὑπήκοον Κραγιὲν Μουσταφᾶ καὶ κατάσχεσιν εἰς χεῖρας του μεγάλης ποσότητος χασίς, προκαλέσαντες οὕτω εὐμενῆ σχόλια τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους: 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β΄ κ. Θᾶνον Παναγιώτην, 2) Ἀστυνόμον Β΄ κ. Γιαννημάραν Κωνσταντῖνον, 3) Ὑπαστυνόμους Α΄ κ.κ. Καρυώτην Λέανδρον καὶ Λιολίτσαν Κωνσταντῖνον, 4) Ἀνθυπαστυνόμον κ. Παπακωνσταντίνου Νικόλαον, 5) Ἀρχιφύλακα κ. Ἀντωνόπουλον Δημήτριον, 6) Ἀστυφύλακας κ.κ. Μιχαλόπουλον Νικόλαον, Καραΐσκον Λεωνίδαν, Καλλιόπουλον Ἰωάννην, Ἀδὰμ Βασίλειον καὶ Δράλαν Βασίλειον, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τῶν προαναφερομένων Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β΄ κ. Θάνου Παναγιώτου καὶ Ἀστυνόμου Β΄ κ. Γιαννημάρα Κωνσταντίνου, παρὰ τῇ Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας, ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν 29-5-65 τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐπικινδύνων κακοποιῶν ἀδελφῶν Ἀνδρεοπούλου Παναγιώτου καὶ Γεωργίου καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν, προκαλέσαντες οὕτω εὐμενῆ σχόλια παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Φραγκούλης Βιργίλιος, Μπραουδάκης Νικόλαος, Ματσιώτας Νικόλαος, Λάμπρου Ἀριστείδης, Λουκόπουλος Σπυρίδων καὶ Ἄμπος Μιχαήλ, διότι συνέβαλον σπουδαίως εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους: 1) Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Κωνσταντακόπουλον Γεώργιον, 2) Ἀνθυπαστυνόμον κ. Ἀρώνην Κωνσταντῖνον, 3) Ἀστυφύλακας κ.κ Κωνσταντινόπουλον Ἀπόστολον, Φώφολον Ἰωάννην, Στεφανόπουλον Χρῆστον, Διαμαντόπουλον Διονύσιον καὶ Καρμίρην Πέτρον, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν καὶ ἐργασθέντες ἕκαστος εἰς τὸν κύκλον τῆς ἁρμοδιότητός του, μετὰ ζήλου,

μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν μελῶν σπείρας τοξικομανῶν καὶ ἐμπόρων ναρκωτικῶν ὑπὸ τοὺς Κοντογιάννην Νικόλαον, Ἀντωνόπουλον Ἠλίαν κ.λ. τὴν 5-5-65. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἔσχεν εὐμενεστάτην ἀπήχησιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Γαλιώτην Κυριάκον, διότι οὗτος, μετὰ σειρὰν καταλλήλων καὶ μεθοδικῶν ἐνεργειῶν, ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, συνετέλεσεν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τὴν 6-11-65 σπείρας λαθραίας ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἐκ τῶν Κούτρα Φιλίππου κ.λ., πρὸς δὲ διότι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε σημειώσει ὁμοίας ἐπιτυχίας εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος, ἔνθα ὑπηρετεῖ. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς Ἀστυνόμον Β' κ. Μακράκην Στυλιανὸν καὶ Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἀρχοντουλάκην Γεώργιον, Μικρονάσιον Κωνσταντῖνον, Γεωργόπουλον Παναγιώτην, Ταμιωλάκην Ἰωάννην καὶ Παπαθανασίου Σωτήριον, διότι ἅπαντες καὶ ἕκαστος εἰς τὸν τομέα τῆς ἁρμοδιότητός του συνέβαλον σπουδαίως δι' εὐστόχων καὶ φιλοπόνων ἐνεργειῶν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀνωτέρω σπείρας λαθραίας ἐξαγωγῆς συναλλάγματος.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Θᾶνον Παναγιώτην, 2) Ἀστυνόμον Β' κ. Γιαννημάραν Κωνσταντῖνον, 3) Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Καρυώτην Λέανδρον καὶ Λιολίτσαν Κωνσταντῖνον, 4) Ἀνθυπαστυνόμον κ. Παπακωνσταντίνου Νικόλαον, 5) Ἀρχιφύλακα κ. Παναγιωτόπουλον Λεωνίδαν, 6) Ἀστυφύλακας κ.κ. Σιώρην Ἀναστάσιον, Καραγεώργον Μιχαήλ, Ζαλαχώρην Ἀναστάσιον καὶ Κύρκον Δημήτριον, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Θάνου Παναγιώτου, προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Κοινοῦ Ἐγκλήματος εἰς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν, ἐνήργησαν ἕκαστος εἰς τὸν κύκλον τῆς ἁρμοδιότητός του μετ' ἐξαιρετικῆς δραστηριότητος, ὀξυδερκείας, λελογισμένου θάρρους, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας, ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας καὶ οὕτω ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τὴν 13-6-65 τῶν κακοποιῶν Μανουσοπούλου Θεοδοσίου κ.λ. δραστῶν ληστείας καὶ σωρείας κλοπῶν, αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν εὐμενεστάτην ἀπήχησιν τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Μᾶνος Κωνσταντῖνος, Ἀδὰμ Βασίλειος, Γιαννόπουλος Ἀπόστολος, Σύριος Ἰωάννης, Κολλιόπουλος Ἰωάννης, Λουκόπουλος Σωτήριος, Τάμπος Μιχαήλ, Σγουρὸς Δημήτριος καὶ Πλέτσιας Δημήτριος, διότι καὶ οὗτοι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ ἐκτελέσαντες μετὰ προθυμίας καὶ ἀκριβείας τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των, συνέβαλον σπουδαίως εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν πραχθέντων ἀδικημάτων.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ καὶ ἐπηνέθησαν οἱ : Ἀστυνόμος Β' κ. Καλαϊτζάκης Τρύφων, Ἀρχιφύλακες κ.κ. Λεβεντάκος Ἀθανάσιος καὶ Παπαδόπουλος Νικόλαος, Ἀστυφύλακες κ.κ. Βλαχάκης Ἀλέξανδρος καὶ Φωκᾶς Γεράσιμος, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, προϊσταμένου τοῦ ΚΕ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, δραστηριότητος καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν καὶ βεβαίωσιν ἀδικήματος σωματεμπορίας ὑπὸ τοῦ Κονδυλοπούλου Ἀριστείδου, τὴν 13-3-65.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Μαυρωνᾶν Γεώρ-

γιον, διότι οὗτος τὴν 26-10-65, ἐπιδείξας ἐξαιρετικὸν θάρρος, ζῆλον καὶ πρωτοβουλίαν, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ σεσημασμένου κακοποιοῦ Κονιάκου Ἰωάννου, μεταφέροντος κλοπιμαῖα καὶ τυγχάνοντος μέλους σπείρας διαρρηκτῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν οἱ : Ὑπαστυνόμος Α' κ. Γκιώνης Χρῆστος, Ἀρχιφύλαξ κ. Λιοῦκος Ἰωάννης καὶ Ἀστυφύλακες κ.κ. Πίτιος Εὐάγγελος Στεφανῆς Λάμπρος, Σκαρμοῦτσος Ἐδουάρδος καὶ Σκιαδᾶς Παναγιώτης, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γκιώνη Χρήστου, προϊσταμένου τοῦ ΙΗ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, προθυμίας, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ὡς ἄνω σπείρας κακοποιῶν καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τούτων διαπραχθεισῶν κλοπῶν ὡς καὶ κατάσχεσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν κλοπιμαίων.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Φιλιππακόπουλον Διονύσιον, 2) Ἀρχιφύλακα κ. Ἀδαμόπουλον Παῦλον καὶ 3) Ἀστυφύλακα κ. Χροῦσον Γεώργιον, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Προϊσταμένου τοῦ ΚΓ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας,ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ Ἀντωνίου Λάμπρου, δράστου ἁπάτης 150.000 δραχμῶν εἰς βάρος τοῦ Ζέρβα Νικολάου, τὴν 16-3-65. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν οἱ : Ἀνθυπαστυνόμος κ. Παυλάκης Κωνσταντῖνος, Ἀρχιφύλαξ κ. Κουνέλης Χρῆστος καὶ Ἀστυφύλακες κ.κ. Μπακούρης Γρηγόριος, Πανόπουλος Δημήτριος καὶ Ἀθανασίου Κωνσταντῖνος, διότι ἅπαντες, ἐκτελέσαντες μετ' ἀκριβείας τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου των καὶ ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας, συνετέλεσαν σπουδαίως εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Βλητάκην Γεώργιον, Διοικητὴν τῆς Υ.Γ.Α. Πειραιῶς, 2) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Δημητρόπουλον Κωνσταντῖνον, 3) Ἀστυνόμον Α' κ. Γιαννακόπουλον Ἐλευθέριον καὶ 4) Ἀστυνόμον Β' κ. Πιπερόπουλον Νικόλαον, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου καὶ ἐργασθέντες ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, δραστηριότητος, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας, ὀξυδερκείας καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν 28-2-65 τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν ἐν Πειραιεῖ τοῦ εἰδεχθοῦς δράστου ἀπαγωγῆς καὶ κακοποιήσεως 4ετοῦς κορασίδος Καπατσόγλου Χαραλάμπους. Ἡ σοβαρωτάτη αὕτη ἐπιτυχία προεκάλεσεν εὐμενῆ σχόλια περὶ ὧν ἠσχολήθη ὁ ἡμερήσιος τύπος κατὰ τὸν κολακευτικώτερον ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας τρόπον.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς : Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Παπανδρέου Εὐστάθιον καὶ Θωμόπουλον Γεώργιον καὶ Ἀστυφύλακα κ. Σταθακόπουλον Ἰωάννην. Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς : Ἀστυνόμον Α' κ. Πατσιλίβαν Βασίλειον, Ἀστυνόμον Β' κ. Καψαρίδην Ἰωάννην, Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Σχοινᾶν Σάββαν, Κουτέρην Γεώργιον, Κουτούγεραν Νικόλαον καὶ Κότσιραν Δημήτριον, Ὑπαστυνόμον Β' κ. Παντελάκην Γεώργιον, Ἀρχιφύλακα κ. Νιαράκην Ἀνδρέαν καὶ Ἀστυφύλακας κ.κ. Τόγιαν Ἰωάννην, Κοτονιᾶν Ἀθανάσιον, Τζανετάκον Νικόλαον, Σταθόπουλον Βασίλειον, Κάρμην Γεώργιον καὶ Λιόκαρην Σταμάτιον.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.